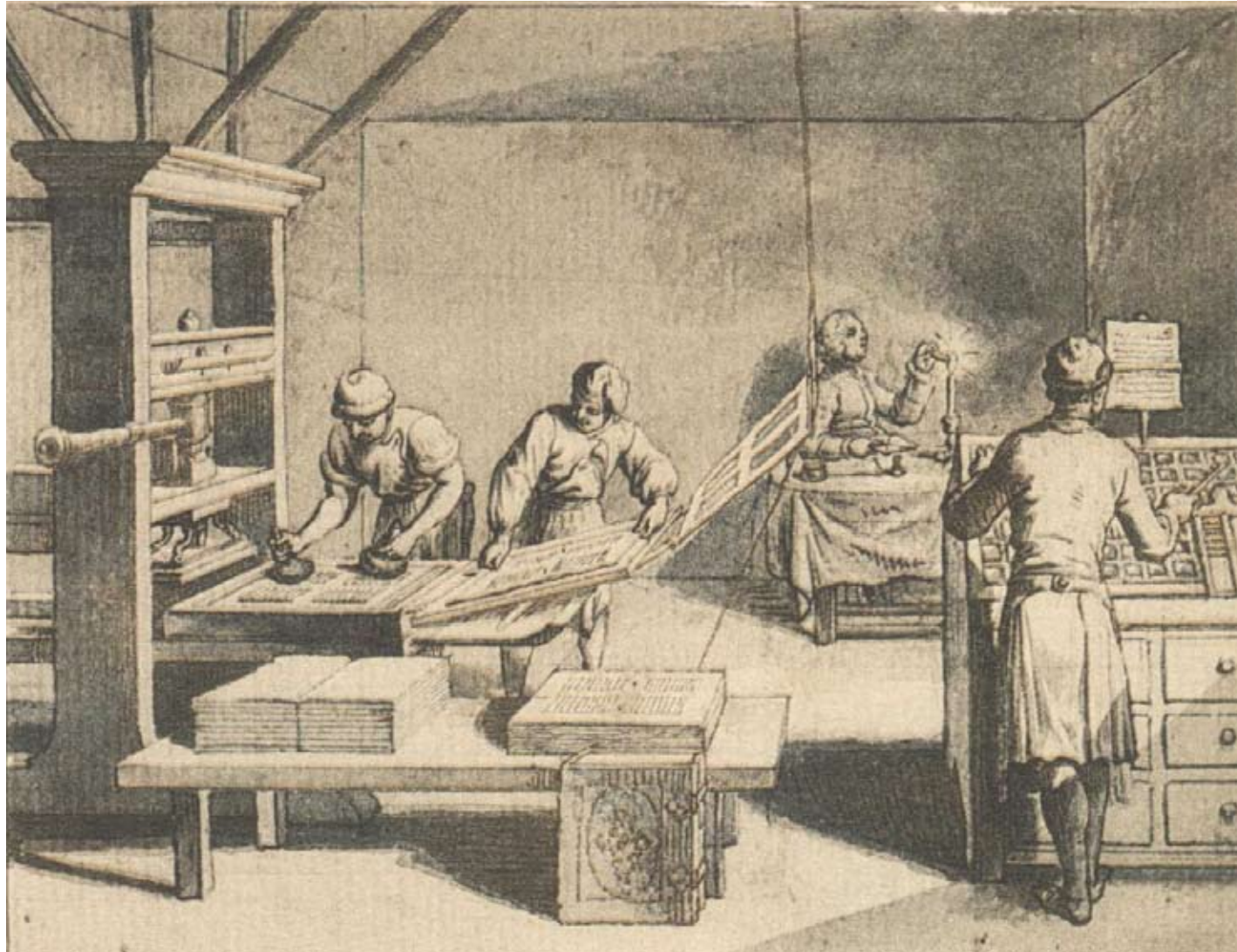

ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΜΑΤΘΙΟΠΟΥΛΟΣ - ΤΟΜΕΑΣ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ *Πρώιμη περίοδος* *18ος αιώνας*

Σ Ο Υ Ι Δ Α Σ

SUIDÆ LEXICON,

GRÆCE & LATINE.

Textum GRÆCUM cum MANUSCRIPTIS

Codicibus collatum a quamplurimis mendis purgavit,

NOTISQUE perpetuis illustravit :

Versionem Latinam ÆMILII PORTI

innumeris in locis correxit ;

Indicesque AUCTORUM & RERUM adjecit

LUDOLPHUS KUSTERUS,

Professor humaniorum literarum in Gymnasio

Regio BEROLINENSI.

CANTABRIGIÆ,

Typis Academicis. MDCCCV.

Σ Ο Υ Ι Δ Α Σ

Α Α

Α Α

Α παρ' Αριστοφάνου, επιγράμματα μετ' ἀπαιδείας ἢ ἀφ' ἀπαιδείας. Α ἂ, τίος δὲ δὲ παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς Τῆ δὲ ἂ, ἕως δὲ τῆς ἀπαγορεύσεως, ἢ κατ' ἑσπερίαν. ἂ δὲ γὰρ ἡ μὲν λέγει δὲ, καὶ κατὰ συνήθειαν ἀπαιδείας, ἢ ἀπαιδείας ἕως τῆς τῆς, ἢ τῆς δὲ τῆς. Καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀπαιδείας ἢ, ἀπαιδείας. Τὸ δὲ ἂ, ἀπαιδείας, ἀπαιδείας, ἢ τῆς ἀπαιδείας ἀπαιδείας. Α μὲν πάλιν κατὰ ἀπαιδείας. Α πάλιν δὲ κατὰ ἀπαιδείας ἀπαιδείας. Καὶ τὸ δὲ, ἀπαιδείας. Α δὲ δὲ τῆς ἀπαιδείας ἀπαιδείας. Α δὲ τῆς ἀπαιδείας ἀπαιδείας. Α δὲ τῆς ἀπαιδείας ἀπαιδείας. Α δὲ τῆς ἀπαιδείας ἀπαιδείας.

Α Apud Aristophanem est adverbium terrentis, atque dehortantis. Α, ἂ, facere ut mihi adnotet. Hoc ἂ, ἂ, divisum, non conjunctum legendum est. Quinetiam utrumque tenui spiritu notandum. Si enim una esset orationis pars, & conjunctim legeretur, non indigeret duobus tonis, sive duobus acutis. Atque hoc quidem ἂ, ἂ, cum est terrentis, tenui spiritu notatur. At ἂ, ἂ, quod est admirantis adverbium, denso spiritu notatur, ut in Epigrammate dicit Agathias: *Haec, valde audax egra finxit*. Circumflexum vero, & tenui spiritu notatum ἂ, significat utinam. Callimachus; Α (utinam) *περὶ τῆς γῆρας*. Significat etiam O. Homerus: *O miseram te malorum causam*. Significat etiam multum, & magnam apud Archilochum: *Decem magnos tauros*. Corruptum vero, & aspero spiritu notatum significat ἂ, *quatenusque*, ut apud Hippocratem. Apud Democritum vero significat, *ita, pro-*

est orationis pars, & conjunctim legeretur, non indigeret duobus tonis, sive duobus acutis. Atque hoc quidem ἂ, ἂ, cum est terrentis, tenui spiritu notatur. At ἂ, ἂ, quod est admirantis adverbium, denso spiritu notatur, ut in Epigrammate dicit Agathias: *Haec, valde audax egra finxit*. Circumflexum vero, & tenui spiritu notatum ἂ, significat utinam. Callimachus; Α (utinam) *περὶ τῆς γῆρας*. Significat etiam O. Homerus: *O miseram te malorum causam*. Significat etiam multum, & magnam apud Archilochum: *Decem magnos tauros*. Corruptum vero, & aspero spiritu notatum significat ἂ, *quatenusque*, ut apud Hippocratem. Apud Democritum vero significat, *ita, pro-*

NOTE.

Σ Ο Υ Ι Δ Α Σ] Lexici huius compilatorem ab aliis *Suidam*, ab aliis vero *Suidam* vocari solent. *Suidas* vocatur ab Eustathio, Hæmo interpreti, qui in præfatione ad Portam hanc commentariis dicitur esse Suidam: quo nomine etiam in antiquis scholasticis vulgatis, & præfationibus tractatuum scriptis hinc inde, quibus dicitur componere, ut Cælius Rhodiginus, Eusebius Christianus, Callimachus, & nonnulli alii nomen appellari vident. Terro Codices MSS. Bibliothecæ Reg. Paris. ex non Codex Colbertina, unde nomen præferunt, quod tamen non observat, quo minus nomen *Suidæ* in editione hæc retinendum putaverim. Item, quoniam id præ altero ubi nomen excerptum esse videtur: huius, quoniam parum incivile arbitror, utrum nomen Callimachi hic præferretur.

Α παρ' Αριστοφάνου] Apud Aristophanem in *Festa*, pag. 46. Edit. Basil. in scriptura legitur: *Τὸ ἂ, ἂ, τὸ ἂ, ἂ, παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἀπαιδείας ἀπαιδείας*. Α, ἂ, ἀπαιδείας ἀπαιδείας, καὶ ἀπαιδείας.

Α μὲν πάλιν] Scilicet hæc signum præcedens est ex v. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Ο αιώνας του εγκυκλοπαιδισμού, του ορθού λόγου και της βιομηχανικής επανάστασης

Ο 18ος αιώνας υπήρξε για την ευρωπαϊκή τυπογραφία περίοδος ανάπτυξης, αλλά και αισθητικής υπερβολής. Συνέπεσε με την εμφάνιση του Ροκοκό στην τέχνη και την αρχιτεκτονική και σε μεγάλο βαθμό αντανάκλα το αισθητικό ύφος αυτής της περιόδου. Τα καλύτερα παραδείγματα προέρχονται από τη Γαλλία και την Ολλανδία. Ο Λουδοβίκος ΙΔ΄ ενδιαφερόταν προσωπικά για την τυπογραφική τέχνη και σύστησε μία επιτροπή ακαδημαϊκών για να μελετήσουν επιστημονικά τη σχεδίαση των τυπογραφικών στοιχείων με επικεφαλής τον μαθηματικό Nicolas Jaugeon. Το 1695 η επιτροπή παρουσίασε σε χαλκογραφίες του Louis Simonneau τον νέο σχεδιασμό των λατινικών γραμμάτων βασισμένο σε ένα προκαθορισμένο κανάβο που αριθμούσε 2.304 τετράγωνα. Ο Philippe Grandjean κλήθηκε για τη χάραξη των βασιλικών στοιχείων (Romain du Roi), αλλά χρειάστηκε να αυτοσχεδιάσει γιατί η μαθηματική προσέγγιση του σχεδιασμού δεν μπορούσε να εφαρμοστεί στην πράξη. Τα στοιχεία Romain du Roi χρησιμοποιήθηκαν τελικά στην έκδοση του λευκώματος *Médailles* (1702) και αποτελούν την πρώτη υφολογική διαφοροποίηση από τα αναγεννησιακά πρότυπα, με την εντονότερη αντίθεση μεταξύ μίσχων και κορμών και λεπτότερες και μυτερές απολήξεις των ακρεμώνων. Στην ιστορία της τυπογραφίας αναφέρεται συχνά ως το Μεταβατικό ύφος (Transitional style). Η τάση αυτή έφτασε στο απόγειό της στα μέσα του αιώνα με τις γραμματοσειρές του Γάλλου Pierre-Simon Fournier, των Άγγλων William Caslon και John Baskerville και του Γερμανού Joan Michael Fleishman. Ο Fournier υπήρξε ο πρώτος που προσπάθησε να οργανώσει την τέχνη της τυπογραφίας και να τυποποιήσει το μετρικό σύστημα των στοιχείων. Σχεδίασε και χάραξε πολλές γραμματοσειρές και τυπογραφικά κοσμήματα, που χαρακτηρίζουν την περίοδο του Ροκοκό, και δημοσίευσε το έργο του *Manuel typographique* (1764) όπου παρουσίασε όλο το πληθωρικό έργο του σε συνεργασία με τον εκδότη Joseph Barbou.

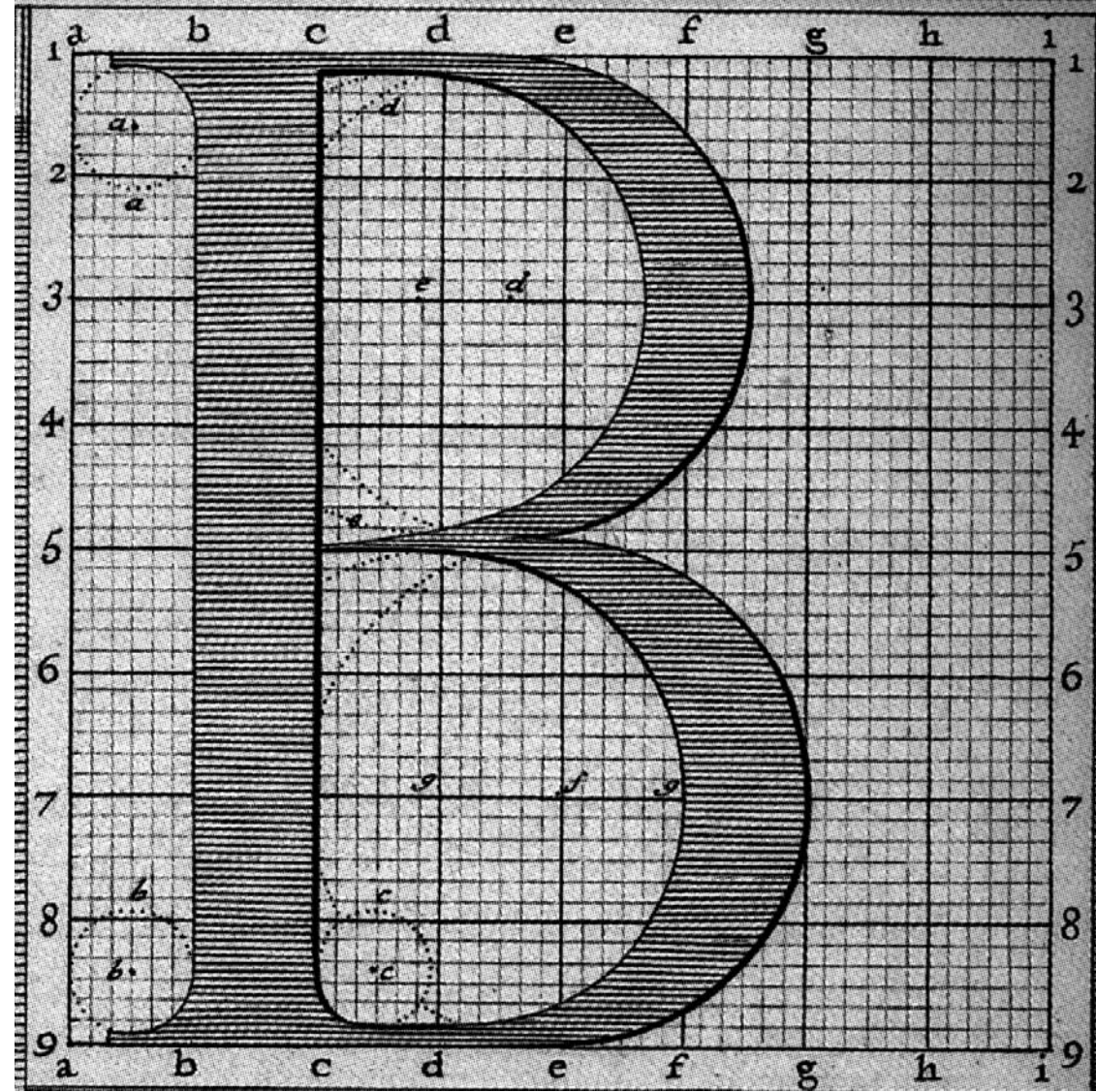
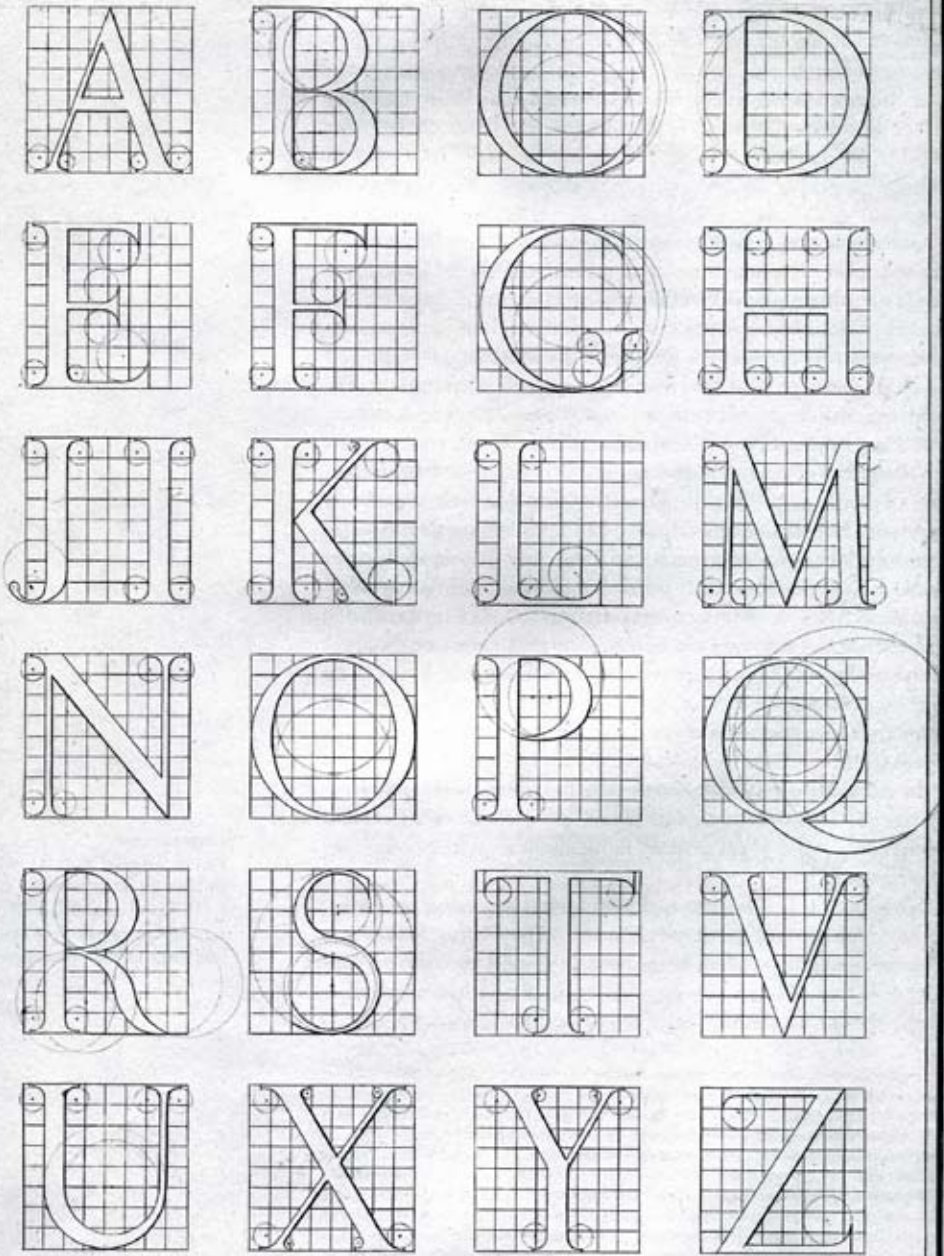
Το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα ήταν μία περίοδος πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής αναστάτωσης στην Ευρώπη και τις αποικίες της. Στη Γαλλία η επανάσταση ήταν βίαια, και οι κοινωνικές αναταράξεις που προκάλεσε άλλαξαν ριζικά τον ευρωπαϊκό πολιτικό χάρτη φέρνοντας στην εξουσία την αστική τάξη και στον επόμενο αιώνα την κυριαρχία του βιομηχανικού-τραπεζικού-εμπορικού κεφαλαίου. Το έργο του Fournier και του Didot αντιπροσώπευε μία βιομηχανία σε υψηλό επίπεδο οργανωμένης ανάπτυξης και η Γαλλία είχε να επιδείξει περισσότερους από δύο αιώνες εμπειρίας στην κορυφή της τυπογραφικής τέχνης. Η Βιομηχανική Επανάσταση άρχισε στην Αγγλία στα μέσα του 18ου αιώνα και συνεχίστηκε για εκατό περίπου χρόνια. Η εφεύρεση της ατμομηχανής του James Watt το 1769 οδήγησε σε μία σειρά σημαντικών αλλαγών στη κλωστοϋφαντουργία με τον ατμοκίνητο αργαλειό να εμφανίζεται το 1783. Έως τότε και η τυπογραφία παρέμενε μία χειρωνακτική τέχνη. Τα πιεστήρια ήταν ακόμη χειροκίνητα

και ουσιαστικά λίγο είχαν αλλάξει από την εποχή των αρχέτυπων βιβλίων. Η στοιχειοθεσία επίσης γινόταν με το χέρι, ενώ τα στοιχεία που χρησιμοποιούσαν τα επέστρεφαν μετά την εκτύπωσή τους στην τυπογραφική κάσα ώστε να χρησιμοποιηθούν σε άλλη εργασία. Για να στοιχειοθετηθεί μία σχετικά εκτενής εργασία, ακόμα και στα μεγαλύτερα τυπογραφεία, συνέθεταν, τύπωναν και διέλυαν τα στοιχεία για κάθε τμήμα του κειμένου. Καθώς η παιδεία άρχισε να αυξάνεται το ίδιο συνέβη με τον αριθμό των εκδιδόμενων τίτλων και του αριθμού των αντιτύπων που τυπώνονταν έτσι ώστε η ανάγκη να εφευρεθούν λύσεις για εκμηχάνιση της τυπογραφικής διαδικασίας αυξανόταν συνεχώς.

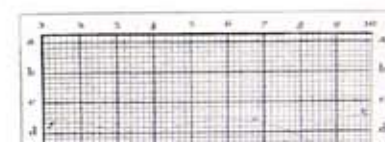
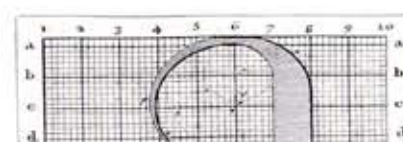
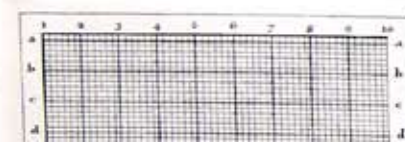
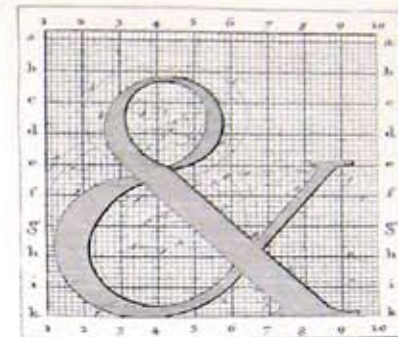
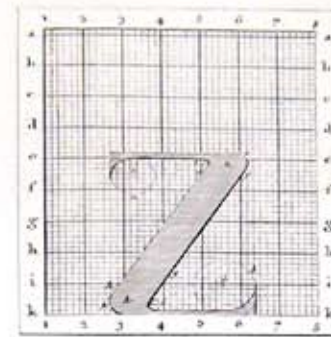
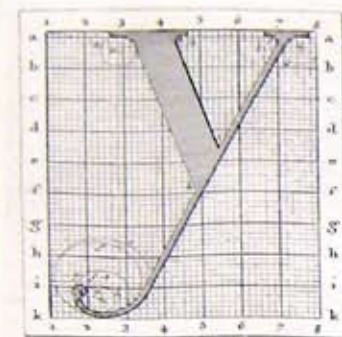
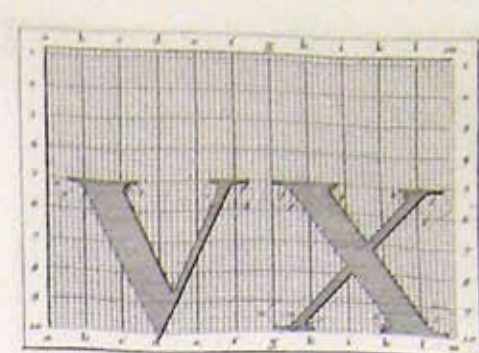
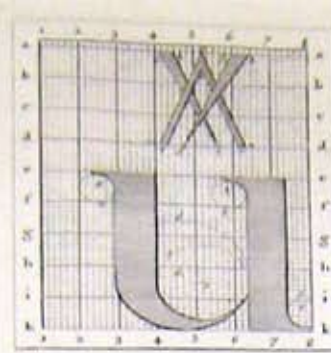
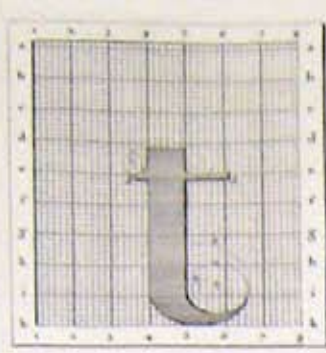
Οι λογοτέχνες, αυτοί που παρήγαγαν την πρώτη ύλη των τυπογράφων του 18ου αιώνα, είχαν να επιδείξουν μία έντονη τάση προς τη δημοσιογραφία και τον μαχητικό λόγο των φυλλαδίων από όπου υπερασπιζόνταν μαχητικά τα ιδανικά της επαναστατικής αστικής τάξης που δίψαγε να απελευθερωθεί πολιτικά από την οπισθοδρομική ολιγαρχία της Βασιλείας. Ο Σουίφτ (Jonathan Swift), ο Ρουσό (Jean-Jacques Rousseau), ο Πέιν (Thomas Paine) και ο Βολταίρος (Francois-Marie Arouet, Voltaire), ο Γκαίτε (Goethe), ο Κόλεριτζ (Samuel Taylor Coleridge) και ο Γουόρτζγουορθ (William Wordsworth) βρίσκονται μεταξύ των πολλών γνωστών ονομάτων της εποχής των οποίων τα γραπτά διαμόρφωσαν τη συνείδηση των μέσο- και μικροαστικών στρωμάτων υπέρ της δημοκρατικής ισονομίας.

Από τους σημαντικότερους εικονογράφους του 18ου αιώνα ήταν ο Daniel Nikolas Chodowiecki, ένας χαράκτης γεννημένος στο Ντάντσιγκ το 1726. Εικονογράφησε εκδόσεις του Σαίξπηρ, του Θερβάντες, του Γκαίτε, του Στερν (Laurence Sterne), του Βολταίρου και πολλών άλλων συγγραφέων. Την ίδια περίοδο γάλλοι καλλιτέχνες – όπως οι Francois Boucher, Jean-Michel Moreau, Nicolas Cochin, Charles Eisen και Hubert Francois Gravelot – εκτελούσαν προσωπογραφίες στο ύφος του Ροκοκό, σκηνογραφίες για το θέατρο και καλλιτεχνικές εκδόσεις για τη βασιλική αυλή. Το ύφος του Moreau είναι εμφανές στις εικονογραφήσεις του για το έργο του Jean-Benjamin de Laborde, *Choix de chansons*, που εκδόθηκε το 1773. Τρεις όμως από τους καλύτερους καλλιτέχνες του αιώνα, όλοι τους με εξαιρετικές ικανότητες ως εικονογράφοι, εργάστηκαν ελάχιστα για βιβλία, αλλά παρόλα αυτά επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό την τέχνη της εικονογράφησης. Ο Χόγκαρθ (William Hogarth) ασχολήθηκε με την εικονογράφηση δύο μόνο βιβλίων, αλλά και τα δύο ήταν καλοδιαλεγμένα: το *Hudibras* του Μπάτλερ (Samuel Butler) και το *Tristram Shandy* του Στερν. Οι εξαιρετικές μελέτες του Φραγκονάρ (Jean Honoré Fragonard) για τον *Orlando furioso* (*Μαινόμενος Ορλάνδος*) δεν έφτασαν ποτέ έως τον πάγκο του χαράκτη. Ο τρίτος κορυφαίος καλλιτέχνης ήταν ο Φρανθίσκο Γκόγια (Francisco José de Goya y Lucientes). Η περίφημη συλλογή έργων γνωστή ως *Caprichos* (1797) αποτελεί ένα από τα καλύτερα δείγματα της χαρακτηριστικής του 18ου αιώνα, ολοκληρώνοντας έτσι την εκατονταετία με τόσο ζωντανές εικόνες όσο δεν έχουν ποτέ δημιουργηθεί με τη μέθοδο αυτή.

*Construction des Lettres
Capitales Droites.*

1702 Romain du Roi

1702 Romain du Roi

HARMONIA
MACROCOSMICA

SEU

ATLAS

UNIVERSALIS ET NOVUS.

TOTIUS UNIVERSI CREATI

COSMOGRAPHIAM

GENERALEM, ET NOVAM

EXHIBENS.

In qua

Omnia totius Mundi Orbium Harmonica Constructio, secundum diversas diversorum Authorum opiniones, ut & Uranometria, seu totus Orbis Caelestis, ac Planetarum Theoria, & Terrestris Globus, tam Planis & Sæ-nographis Iconibus, quam Descriptionibus novis ab oculis ponuntur.

Opus novum, antehac nunquam visum, cujuscunque conditionis Hominibus utilissimum, jucundissimum, maximè necessarium, & adornatum.

STUDIO, ET LABORE

ANDRÆ CELLARII PALATINI, Scholæ Hornanz in Hollandia
Boreali Rectoris.

AMSTELÆDAMI,

Apud PETRUM SCHENK & GERARDUM VALK.

ANNO 1708.

INTRODUCTION

ALA

GEOGRAPHIE

Avec une Description Historique
Sur toutes les parties de la Terre.

Par N. DE FER Geographe de
Sa Majesté Catholique.

A PARIS

Chez l'auteur dans l'Isle du Palais sur le
Quay de l'orloge a la Sphere Royale

M. DCC. XVII.

SECONDE EDITION!

Augmentée des Longitudes et Latitudes des
Principales Villes. Suivant les dernières
Observations

MARIA SYBILLA MERIAEN

Ouvr de

VOORTTEELING en WONDERBAERLYKE
VERANDERINGEN
DER

SURINAEMSCH
INSECTEN.

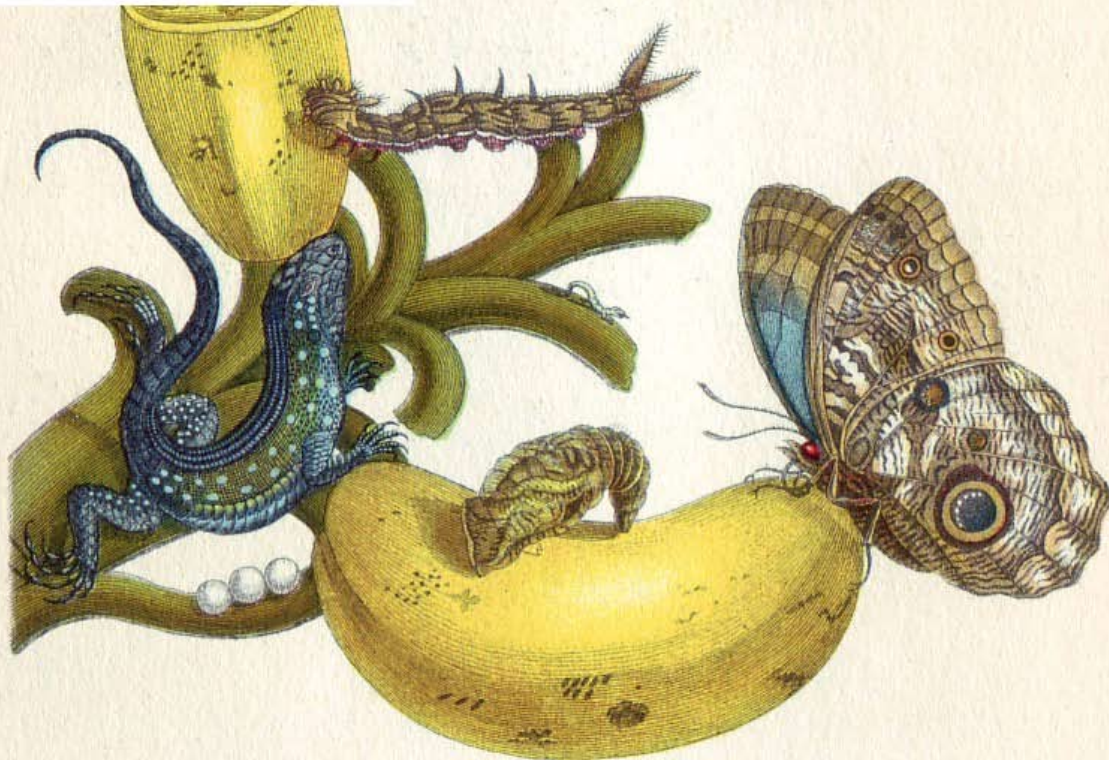
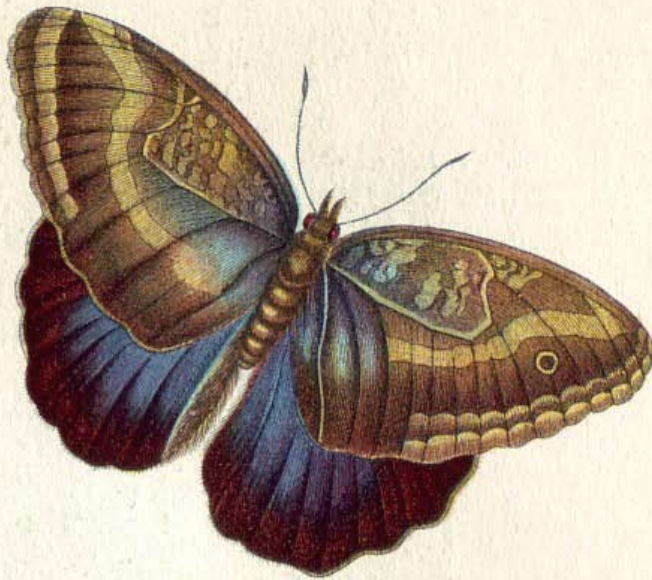
Waar in de Surinaemsche RUPSEN en WORMEN, met alle derselver Veranderingen, met het loeren afgeteeld, en beschreeven worden: alsmede alle papieren op draad: Gewassen, blommen, en Vruchten, daer toe op gevonden zijn: Beschreeven die Beschreeven die Gewassen. Want in ook de wonderbare PADDEN, HAGEDISSEN, SLAGEN, SPINNEN, en andere zeldzame Ge-dieren worden verrees, en beschreeven. Alles in Amstera door den reder M. S. MERIAEN met het loeren, en het teekenen geteeld: dier, en teekenen te teekenen.

Bescreven een Aenthael van de Veranderingen van VISSCHEN in KIEVORSCHEN, en van KIEVORSCHEN in VISSCHEN.

AMSTERDAM.

By JOANNES OOSTERWYK, Boekverkeper op den Damm in de
Buitendijk, Amsterd. de Winkel de Imprimerie teekenen en teekenen teekenen teekenen
MILITAIRS van Vroom geteeld en afgevoerd te teekenen 1719.

LA SCIENCE PRATIQUE DE L'IMPRIMERIE.

CONTENANT
DES INSTRUCTIONS TRÈS-FACILES
POUR SE PERFECTIONNER DANS CET ART.

ON Y TROUVERA UNE DESCRIPTION DE
toutes les pieces dont une Presse est construite, avec le moyen
de remedier à tous les défauts qui peuvent y survenir.

Avec une Methode nouvelle & fort aisée pour imposer toutes fortes
d'Impositions, depuis l'In-folio jusqu'à l'In-cent-vingt-huit.

De plus, on y a joint des Tables pour sçavoir ce que les Caracteres inferieurs regagnent
sur ceux qui leur sont superieurs, & un Tarif pour trouver, d'un coup d'œil, combien
de Formes contiendra une copie à imprimer, très-utile pour les Auteurs & Marchands
Libraires qui font imprimer leurs Ouvrages à leurs dépens.

Le tout représenté avec des Figures en bois & en taille douce.

A SAINT OMER,

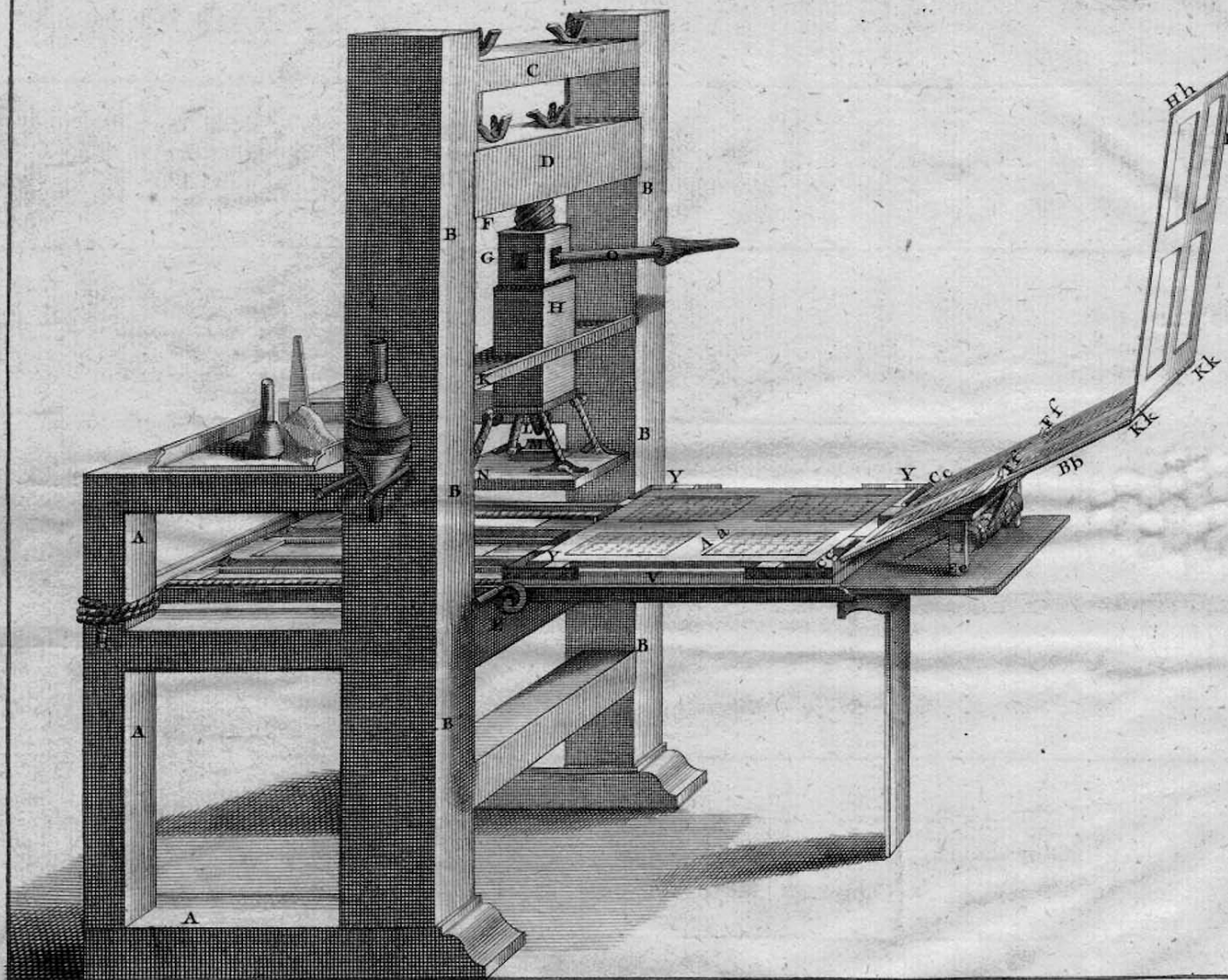
Par MARTIN DOMINIQUE FERTEL, Imprimeur & Marchand Libraire,
rue des Espeers, à l'Image de Saint Bertin.

M. DCC. XXIII

AVEC APPROBATION ET PRIVILEGE DU ROT.

1719 Maria Sibylla Merian, *Metamorphosis*, Άμστερνταμ

1723 Martin-Dominique Fertel, *La science pratique de l'imprimerie*, Παρίσι

Demonstration de la Casse Grecque avec les liaisons et abreviations; pour rendre ce de

Casseau Supérieur de la premiere partie

A	B	Γ	Δ	E	Z	H	Θ	I	K	Λ	M	N	Ξ	O	Π	
A	B	V	G	D	E	Z	È	TH	I	K	L	M	N	X	O	P
P	Σ	T	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	<small>μῆμυ οργῆ</small> mell	<small>μῆμυ οργῆ</small> mel	<small>μῆμυ οργῆ</small> maïon	<small>μῆμυ οργῆ</small> môn	<small>μῆμυ οργῆ</small> meta	<small>μῆμυ οργῆ</small> meth	<small>μῆμυ οργῆ</small> mn	<small>μῆμυ οργῆ</small> mm	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	
<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	<small>ορενὲ</small> or	

Casseau Inferieur de la premiere partie

δδε	δε	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ	δδολ
dex	ex	dtey	oys	or	ey	or	titi	tspicdi	or	tspi	en	ek	ei	ei	ei	ei
δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or
δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω	δδω
dyn	dén	dio	dia	dia	de	day	lan	dó	dý	do	di	de	dai	da	da	da
δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ
dý	dys	cr	dey	cr	gey	cr	ger	cr	gro	cr	gri	gr	gn	gm	gm	gm
δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ
gý	gyn	gen	gö	gö	gas	gar	gan	gö	gy	go	gi	ge	gai	ga	ga	ga
δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ	δδγ
gý	gý	ax	ax	ax	apo	as	ar	ar	an	ay	aytö	aytoý	ayto	ay	ay	ay
gý	gý	ax	ax	ax	apo	as	ar	ar	an	ay	aytö	aytoý	ayto	ay	ay	ay
gý	gý	ax	ax	ax	apo	as	ar	ar	an	ay	aytö	aytoý	ayto	ay	ay	ay

lessen plus vile, on a placé dessous chaque liaison et abreviation leur valeur ou le nombre des
recourir a la grammeire grecque.

Casseau Supérieur de la seconde partie

αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα
llz	llai	lle	llé	lli	llö		αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα	αα

Casseau Inferieur de la seconde partie

ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι
i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i	i
α	ε	η	ο	υ	ω	ghu	ghu	mu	mu	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε
or	or	or	or	or	or	gea	or	men	or	men	oyde	ou	oyka	oyka	oyka	oyka
λ	β	β	γ	Γ	γ			κ	κ	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε
or	b	b	g	g	gg			kai	kai	kai	gar	cinai	cinai	cinai	cinai	cinai
λ	δ	δ	ε	γ	ε			σ	σ	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε
lo	d	d	g	t	tt	e	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f
λα	ζ	λλ		κ	τ	μ		λ	λ	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε
or	z	ll	λ	k	t	m	v	en	yn	ys	o	o	o	o	o	o
λα	ζ	Ξ		υ	η	ι		λ	λ	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε
la	x	x	l	y	e	i	n	en	yn	ys	o	o	o	o	o	o
				λ	ι	ι		λ	λ	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε
λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or
λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or
λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or
λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or
λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or
λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ
or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or	or

· 1722 ·

WILLIAM CASLON

CASLON

Distributes throughout the British Empire, including British North America
the appearance of decay in early American printing was due to the oxidiza
tion that occurred on the metal due to exposure to seawater during
transportation. Immediately successful and put to use in many
historical documents, the use of the Caslon typeface dim
inished after William Caslon's death then made a
comeback during the British Arts and Crafts
movement. The common rule for many
printers and typesetters for many
years was "when in doubt,
use Caslon".

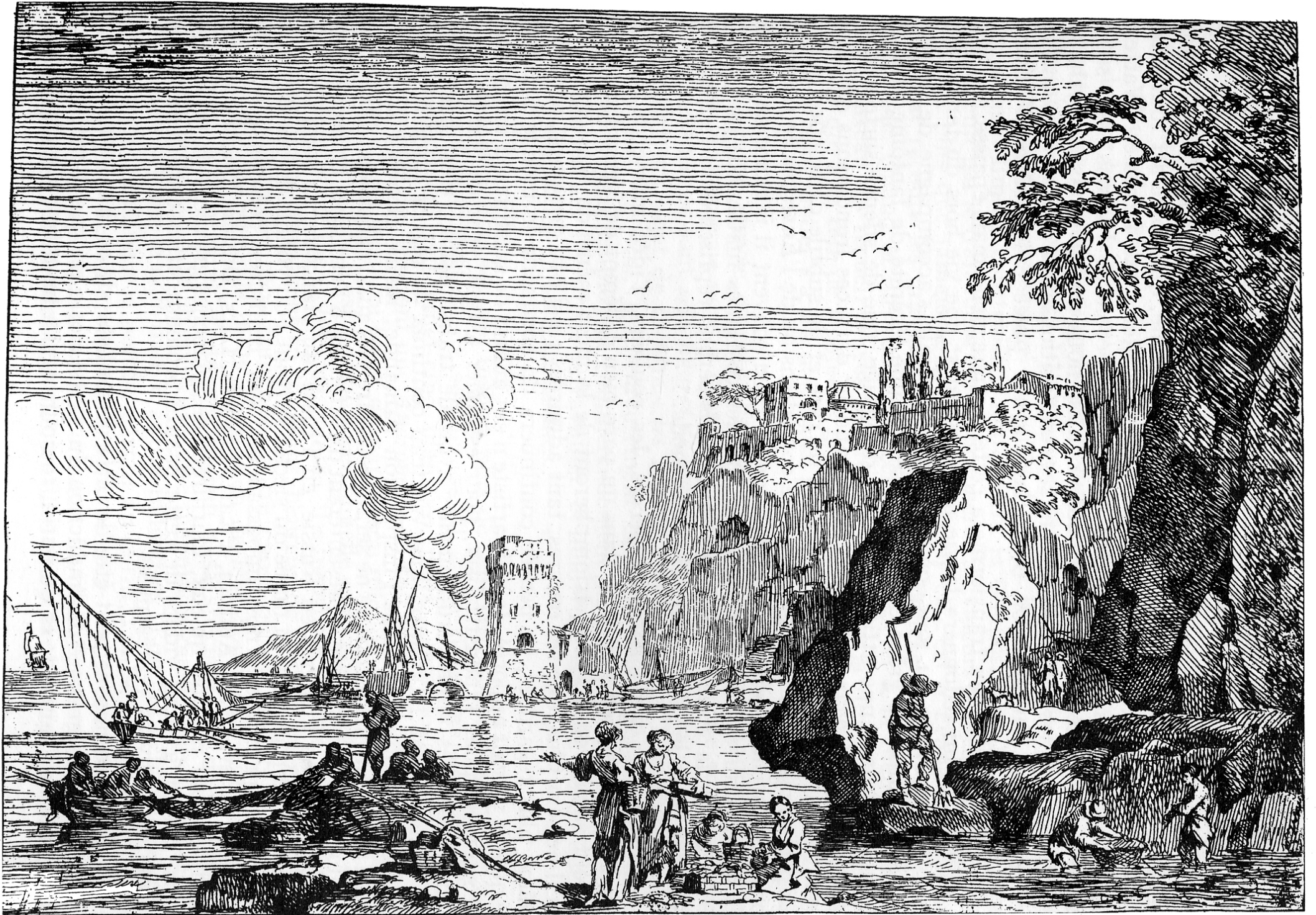

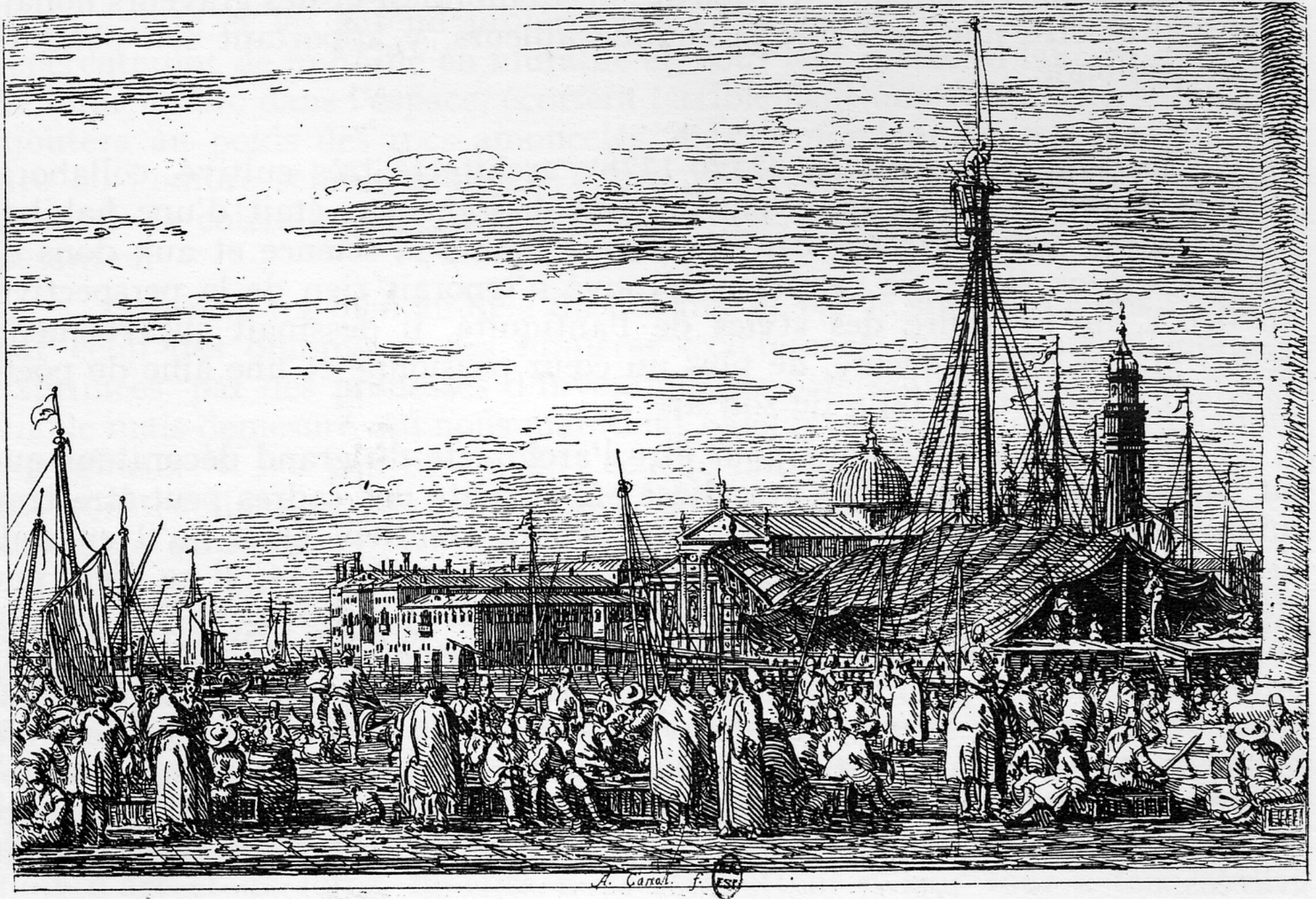
1710 Antoine Watteau

1720 Jan Lievens

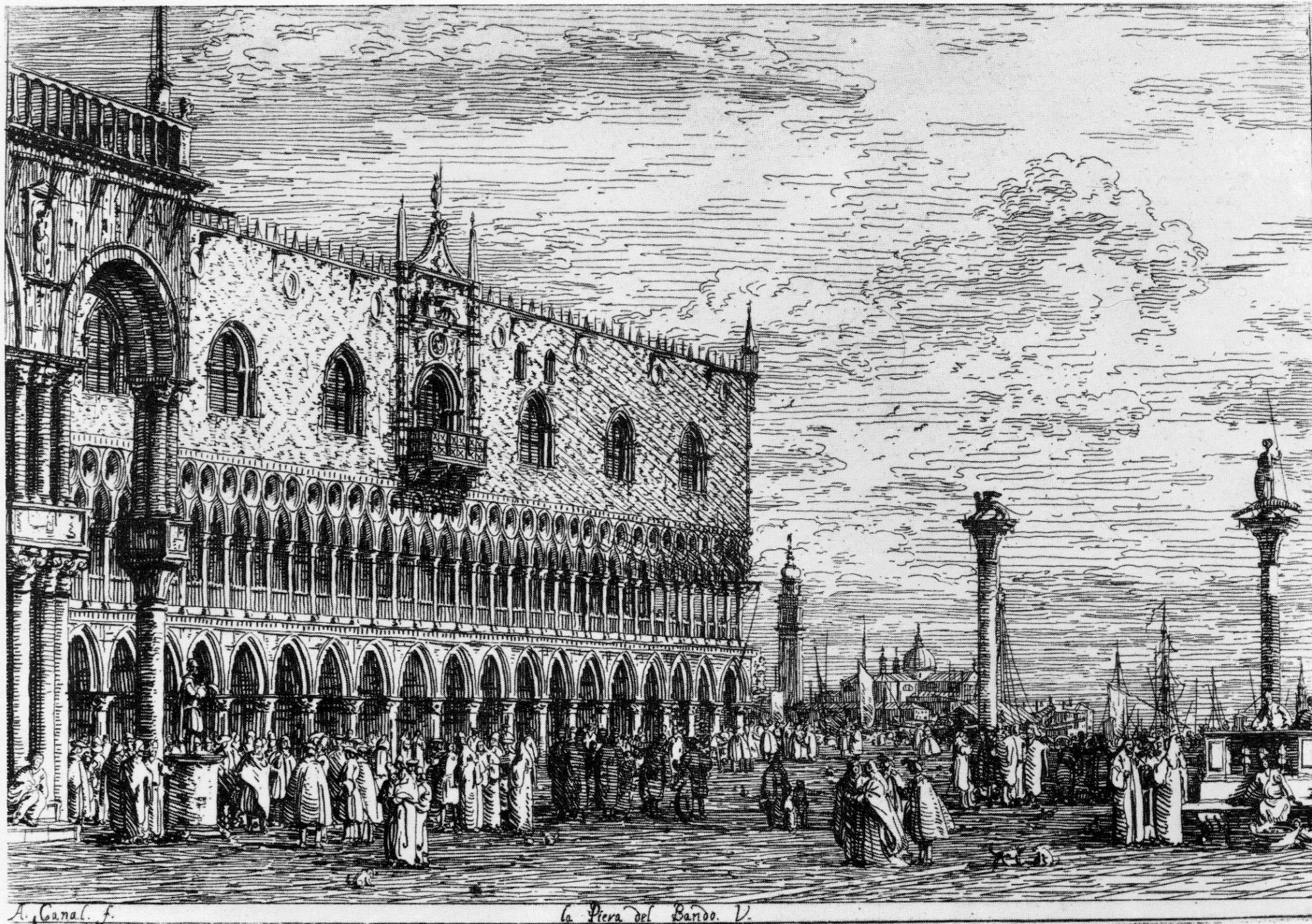

1710 J. Vernet

A. Canal. f. 151

1740 Canaletto.

1743 Canaletto.

1740 Hogarth

BEER STREET.

Beer, happy Produce of our Isle
Can society Strength impart,
And wearied with Fatigue and Toil
Can cheer each manly Heart.

Labour and Art upheld by Beer
Successfully advance,
We quaff thy baby Juice with Glee
And Water leave to France.

Genius of Health, thy grateful Taste
Rivals the Cup of Love,
And warms each English generous Breast
With Liberty and Love.

1740 Hogarth

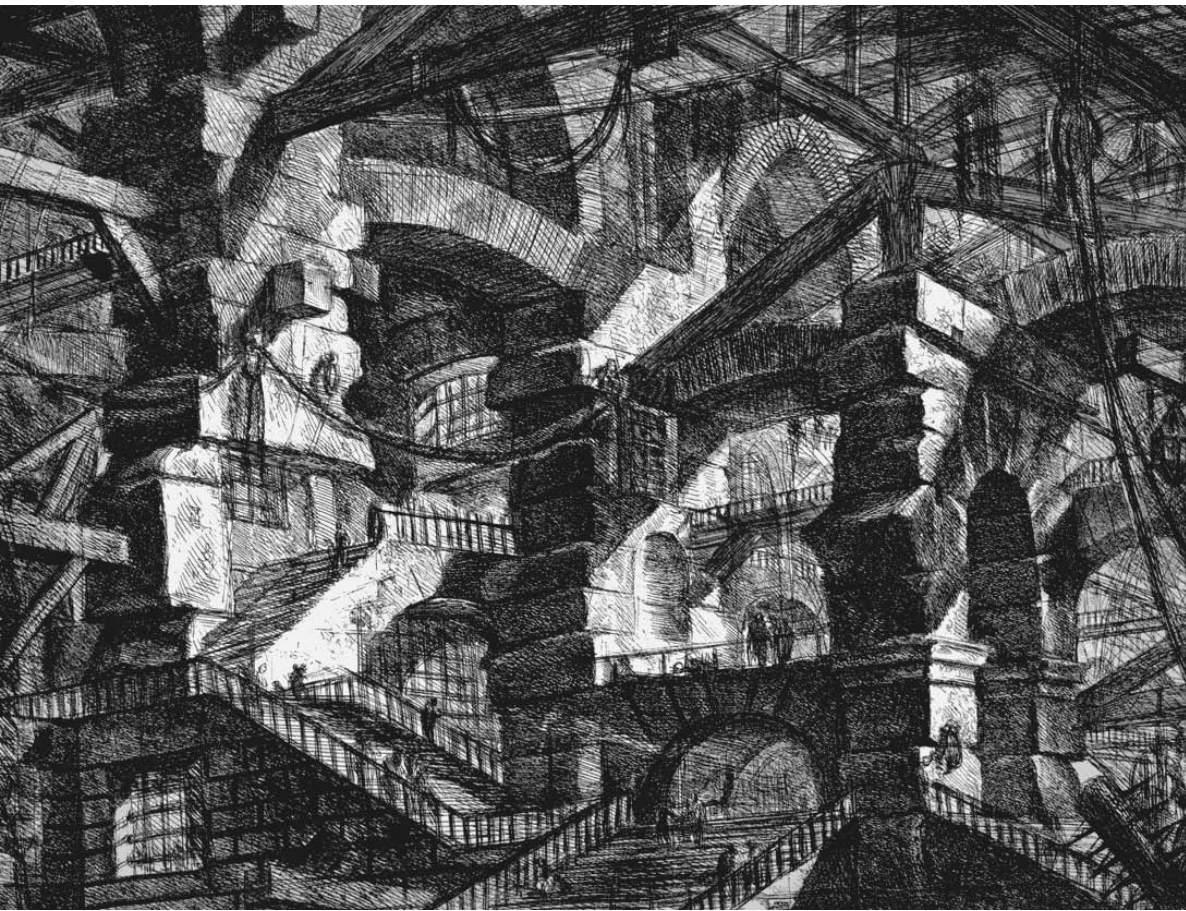

1750 Franz Anton Maulbertsch

Vues des restes de la ville de l'Égypte. A, B Portes qui se fermaient le Mur, et qui s'entre-montent F que les architraves ornés de simples modurés. L'on a choisi l'emplacement n'en parut pas très rétréci. C'est ainsi qu'en cet Égypte dans la disposition on parait sans motif en pied, et en partie sont tombés. C. Deux ordres de colonnes in-espérés, une telle manière pour conserver aux colonnes, et à tout le corps de temple sur de l'intérieur de la Basilique de Rome de St. Jean. Les colonnes, nous montrent l'un caractère de la ville, qui soutiennent les plafonds, et le tout. L'on ne voit au Egypte des colonnes surchargées par les colonnes, et que les colonnes ne surchargeraient par les colonnes, et que les colonnes ne surchargeraient par les colonnes. Goussier del.

34 SM B P. 1

1750 piranesi

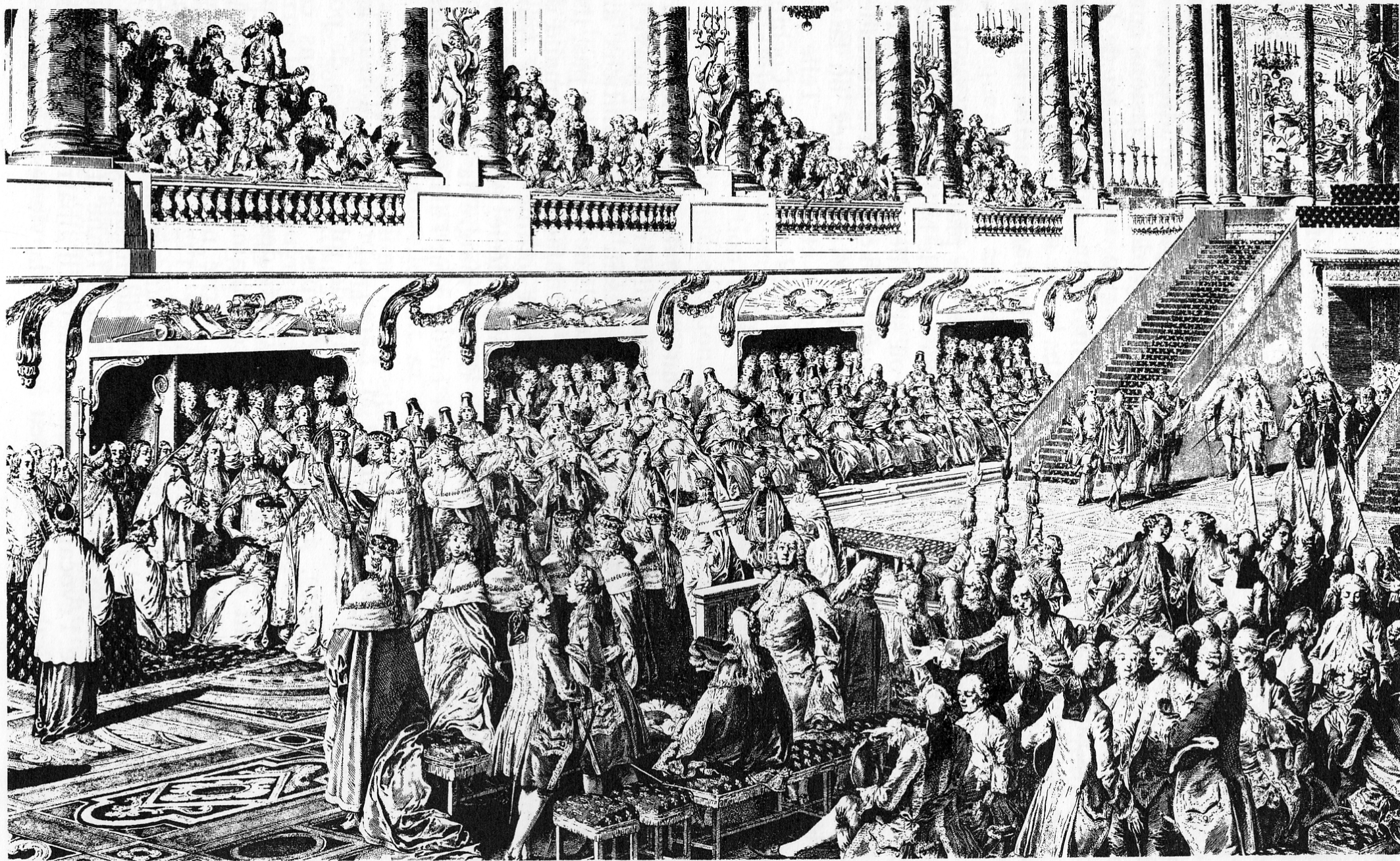
1750 Gil Blas

1755 Tiepolo.

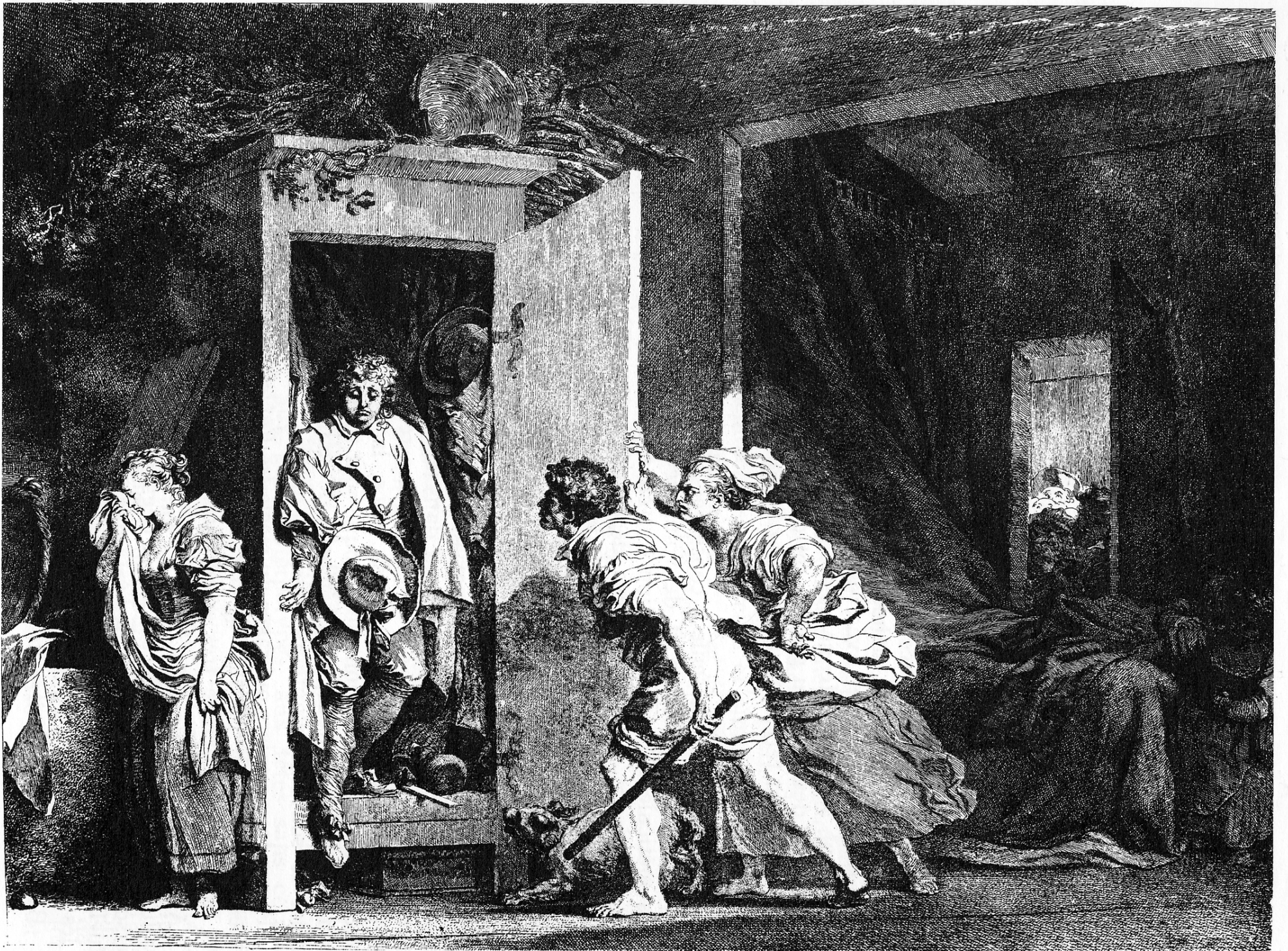
1761 Jean Honore Fragonard

1770 Moreau le Jeune

1778 Francisco Goya

1780 Jean Honore Fragonard

1792 Phil.-Louis Debucourt

1778 Francisco Goya, *Los Capricios*

Very step that a man makes beyond a moderate & reasonable Provision, is taking so much from the worthiness of his own spirit, and he that is entirely set upon making a Fortune, is all that while undoing the Man. He must grow deaf to the wretched, estrange himself from the sensible, & turn hardness of heart, disdain every thing that is noble, and terminate all in his despicable Self.

ffagghhjjkkllmmnnnooppqqr:sttuuvwxxyzz; and z.

Josephus Champion

Nº XVI. scripsit. MDCCXXXV.

THE
United Pen-Men
 FOR
Forming the Man of Business:
 Or, the
Young Man's Copy-Book;
 Containing Various Examples Necessary
 In Trade and Merchandize. VIZ.

I. Bills of Parcels.	XI. Letters of Remittance.
II. Stock-Books.	XII. Letters of Credit.
III. Trademans Bills.	XIII. A Letter of S ^r and a Receipt.
IV. Promissory Notes.	XIV. A General Letter of Credit.
V. Bankers Notes.	XV. An Invoice of French Wine.
VI. A Bill of Lading.	XVI. An Invoice of Bales Goods.
VII. Acquittances and Receipts.	XVII. An Account of Sales.
VIII. Bills of Exchange.	XVIII. An Account Current.
IX. A Bill and a Receipt.	XIX. A Bill of Lading.
X. Bills of Entry.	XX. A Commodity.

All which are
 Exemplified in a legible, Expeditious, and Free Penning Hand.
 Fit for the Merchants Counting House, Trade, and the Publick Offices.

Written by several Eminent Masters.
 And Engraved by George Bickham, Senior.

The Whole, consisting of 40 Folio Copper-Plates.
 Extracted from that elaborate and beautiful Work, Intituled the *Universal Penman*.
 Lond^o: Printed for Henry Broomer at the 49 Bibles Alley, without Newgate.

1743

1743 George Bickam, *The United Pen-Men...*, Λονδίνο

F82
1764

MAN

MANUEL
TYPOGRAPHIQUE,
UTILE
 AUX GENS DE LETTRES,
& à ceux qui exercent les dif-
férentes parties de l'Art
de l'Imprimerie.
 Par FOURNIER, le jeune.
TOME II.

 A PARIS,
 Chez l'Auteur, rue des Postes.
 J. BARBOU, rue des Mathurins.

 M. DCC. LXVI.

1766 Fournier le jeune, *Manuel typographique*, Παρίσι

GROSSE NOMPAREILLE.

Dis
peu.

II. ARTICLE.

*Lettres de deux points ordinaires
& ornées, Vignettes, Réglés,
Crochets, & diverses figures.*

LETTRES DE DEUX POINTS.

de Parisienne.

ABCDEFGHIJKLMN
OPQRSTUVWXYZÆWÇ

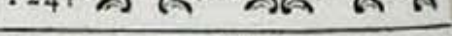
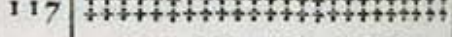
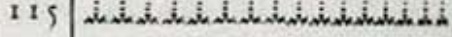
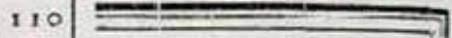
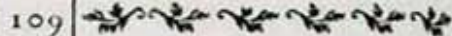
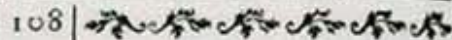
de Nompaille.

ABCDEFGHIJLM
NOPQRSTUVWXYZ

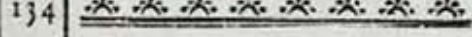
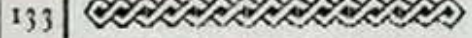
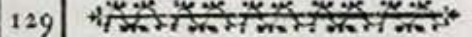
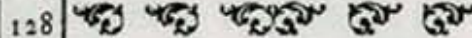
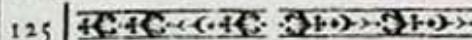
de Mignone.

ABCDEFGHIJKLM
ILMNOPQRS

100 *VIGNETTES.*

VIGNETTES. 101

MODÈLES
DES CARACTÈRES
DE L'IMPRIMERIE,
ET DES AUTRES CHOSES NÉCESSAIRES AUDIT ART.
NOUVELLEMENT GRAVÉS
Par SIMON-PIERRE FOURNIER le jeune, Graveur & Fondateur de Caractères.
A PARIS,
Rue des sept voyes, vis-à-vis le Collège de Reims.
1742

1° ScA 3943

Double Pica Greek.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀ-
γιαθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· ἤρησθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡ-
μῶν τὸ ἑπίσσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄ-
φες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰ-
σενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. ἀμήν. καὶ ὁ ὁμοιωματιανὸς ὁμοιωματιανῶν

A S P E C I M E N

By WILLIAM CASLON, Letter-Founder, in Chifwell-Street, LONDON.

DOUBLE PICA ROMAN.
A B C D
A B C D E
A B C D E F G
A B C D E F G H I
A B C D E F G H I J K
A B C D E F G H I J K L
A B C D E F G H I J K L M N
A B C D E F G H I J K L M N O P
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S

DOUBLE PICA ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

DOUBLE PICA ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

DOUBLE PICA ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

ENGLISH ROMAN.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

ENGLISH ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

ENGLISH ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

ENGLISH ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jac-

PICA ROMAN.
Mellum, novis rebus studerem, tuam fa necid.

PICA ITALICK.
Mellum, novis rebus studerem, tuam fa necid.

PICA ITALICK.
Mellum, novis rebus studerem, tuam fa necid.

PICA ITALICK.
Mellum, novis rebus studerem, tuam fa necid.

Two Lines Great Primer.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?

Two Lines Great Primer.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?

Two Lines Great Primer.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?

Two Lines Great Primer.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?

LONG PRIMER ROMAN.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

LONG PRIMER ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

LONG PRIMER ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

LONG PRIMER ITALICK.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

Two Lines English.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

Two Lines English.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

Two Lines English.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

Two Lines English.
Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

1755 William Caslon, Δειγματολόγιο χαρακτήρων

This SPECIMEN is to be placed in the Middle of the Sheet 10 1/2, Vol. II.

PUBLII VIRGILII

MARONIS

BUCOLICA,

GEORGICA,

E T

AE NE I S.

BIRMINGHAMIAE:

Typis JOHANNIS BASKERVILLE.

MDCCLVII.

Vix animalia parva creat, quæ cuncta creavit
 Sæcla, deditque ferarum ingentia corpora partu.
 Haud (ut opinor) enim mortalia sæcla superne
 Aurea de cœlo demisit funis in arva;
 Nec mare, nec fluctus plangentes saxa crearunt:
 Sed genuit tellus eadem, quæ nunc alit ex se.
 Præterea nitidas fruges, vinetaque læta
 Sponte sua primum mortalibus ipsa creavit;
 Ipsa dedit dulcis fœtus, et pabula læta:
 Quæ nunc vix nostro grandescunt aucta labore:
 Conterimusque boves, et vires agricolarum:
 Conficimus ferrum vix arvis suppeditati:
 Usque adeo pereunt fœtus, augentque labores.
 Jamque caput quassans grandis suspirat arator
 Crebrius incassum magnum cecidisse laborem:
 Et cum tempora temporibus præsentia confert
 Præteritis; laudat fortunas sæpe parentis:
 Et crepat, antiquum genus ut pietate repletum
 Perfacile angustis tolerarit finibus ævum;
 Cum minor esset agri multo modus ante viritim:
 Nec tenet, omnia paullatim tabescere, et ire
 Ad scopulum spatium ætatis defessa vetusto.

T. LUCRE-

T I T I
 LUCRETII CARI

D E

R E R U M N A T U R A .

L I B E R I I I .

ETENEBRIS tantis tam clarum extollere lumen
 Qui primus potuisti, illustrans commoda vitæ;
 Te sequor o Graiæ gentis decus; inque tuis nunc
 Fixa pedum pono pressis vestigia signis;
 Non ita certandi cupidus, quam propter amorem,
 Quod te imitari aveo. Quid enim contendat hirundo
 Cynnis? aut quidnam tremulis facere artibus hædi
 Consimile in cursu possint, ac fortis equi vis?
 Tu pater, et rerum inventor; tu patria nobis
 Suppeditas præcepta; tuisque ex, inclute, chartis,
 Floriferis ut apes in saltibus omnia limant,
 Omnia nos itidem depascimur aurea dicta;
 Aurea, perpetua semper dignissima vita.
 Nam simul ac ratio tua cœpit vociferari
 Naturam rerum haud divina mente coortam;
 Diffugiunt animi terrores; mœnia mundi

Disce-

SELECT FABLES
OF
ESOP
AND OTHER FABULISTS.
IN THREE BOOKS.

— *Is not the earth*
With various living creatures, and the air
Replenished, and all these at thy command
To come and play before thee? Knowest thou not
Their language and their Ways? They also know,
And reason not contemptibly: with these
Find pastime. Paradise Lost. b. S. l. 370.

BIRMINGHAM,

Printed by JOHN BASKERVILLE, for
R. and J. DODSLEY in Pall mall. 1761.

Price bound Five Shillings.

ATLAS NOUVEAU PORTATIF

à l'Usage des Militaires,
Colleges et du Voyageur TOME Ier

Contenant 93 Cartes Dressées sur
les Nouvelles Observations

Dedie

AU ROY.

A Paris chez Crepy rue St
Jacques a St Pierre pres
la rue de la
Parcheminerie.

1767.

In magnis voluisse sat est

1767 CREPY, Παρίσι

Quos ego. Sed motos prestat componere fluctus: Bland. Voy. Lib. 2.

1775 MANNEVILLETTE, Παρίσι

RECUEIL
DE PLANCHES,
SUR
LES SCIENCES,
LES ARTS LIBÉRAUX,
ET
LES ARTS MÉCANIQUES,
AVEC LEUR EXPLICATION.

SIXIEME LIVRAISON, ou SEPTIEME VOLUME, 239 Planches.

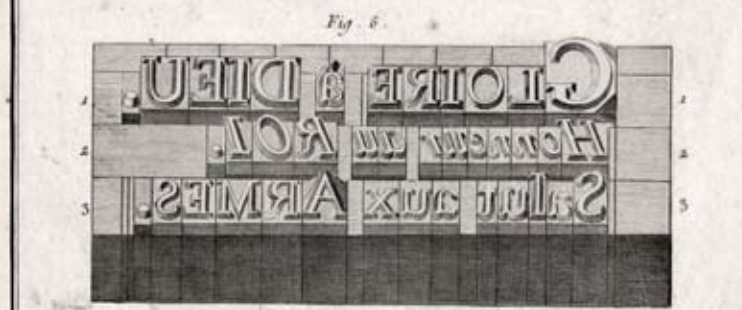
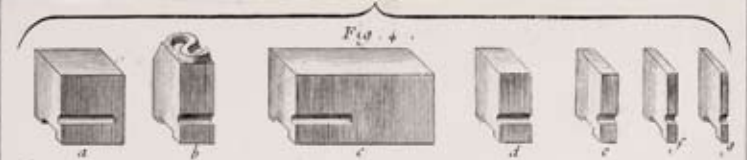
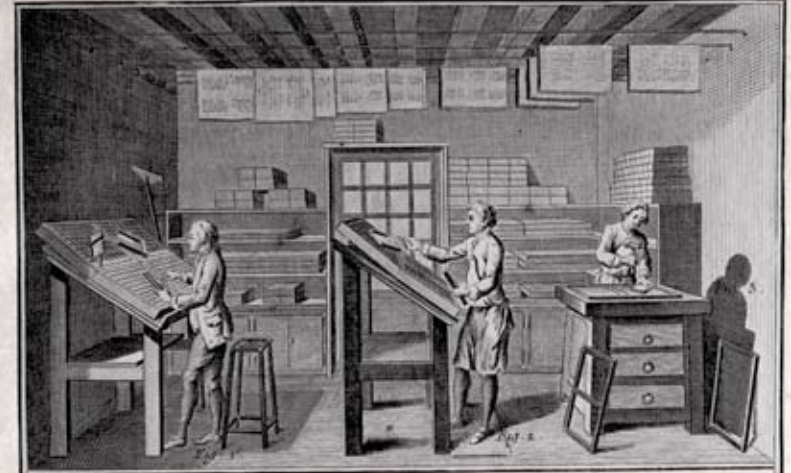
A PARIS,

Chez { BRIASSON, rue Saint Jacques, à la Science.
LE BRETON, premier Imprimeur ordinaire du Roy, rue de la Harpe.

M. DCC. LXIX.

AVEC APPROBATION ET PRIVILEGE DU ROY.

Pl. I.

Benard Peur

Imprimerie en Lettres, L'opération de la casse.

Fig. 1.

A	B	C	D	E	F	G	A	B	C	D	E	F	G
H	I	K	L	M	N	O	H	I	K	L	M	N	O
P	Q	R	S	T	V	X	P	Q	R	S	T	V	X
ā	é	î	ô	û	Y	Z	ſ	v	Æ	æ	ſ	Y	Z
ā		î	ô	û	ſ	ſ	ſſ	ſ	Œ	œ	+ [] !		
ā	é	î	ô	û	ſ	ſ	ſſ	C	ç	W	w	() ?	
*	et	J	U	j	ſ	ſ	ſſ	ë	ï	ü	E	E	

.	c	é	-	,		1	2	3	+	5	6	7	8
&	b	c	d	c		s	f	f	g	h	9	o	
z	l	m	n	i		ſſ	ſſ	k					
y						o	p	q	ſ	ſ			
x	v	u	i	Espace		a	r	.					Quadrato

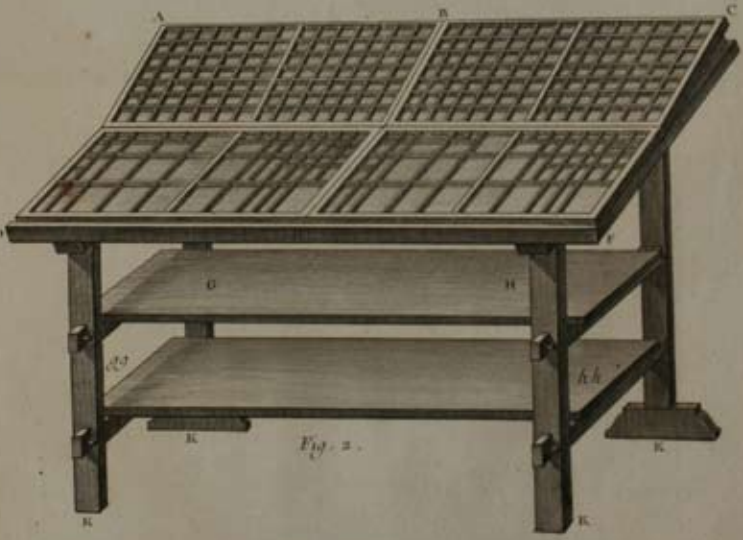

Fig. 2.

Imprimerie, Casse

Boissier Del.

Benard Fecit.

Fig. 1.

Fig. 2.

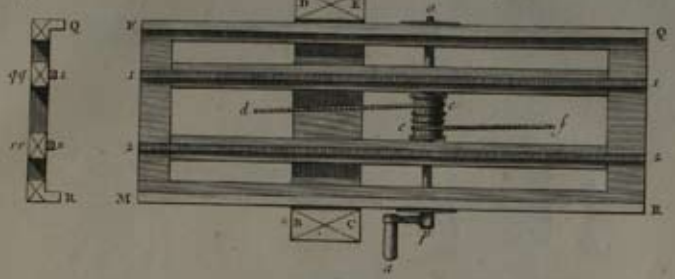
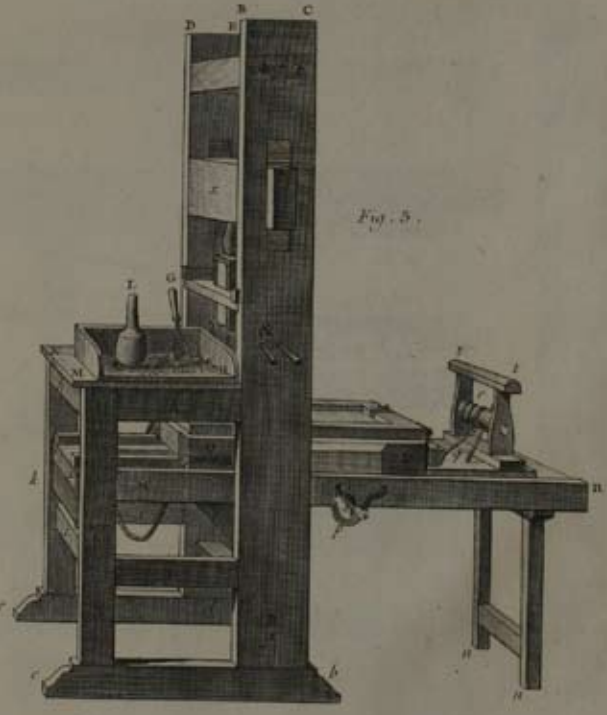

Fig. 3.

Imprimerie, Presse vue par le côté du dedans.

Boissier Del.

Benard Fecit.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 4.

Fig. 5.

Ϡα	Ϡαι	Ϡε	Ϡη	Ϡι	Ϡο	Ϡυ	Ϡω		Ϡας		Ϡω	Ϡω	Ϡυς	Ϡυ	
chtha	chthai	chthe	chthê	chthi	chtho	chthy	chthô		chthas		chthen	chthyn	chthys	chthr	
Ϡα	Ϡαι	Ϡε	Ϡη	Ϡι	Ϡο	Ϡυ	Ϡω		Ϡη	Ϡω	Ϡω	Ϡω	Ϡη	Ϡυ	
Scha	Schai	Sche	Schê	Schi	Scho	Schy	Schô		Schê	Schô	Schên	Schyn	<small>Ϡη</small> Schei	<small>Ϡυ</small> Schur	
Ϡα	Ϡαι	Ϡε	Ϡη	Ϡι	Ϡο	Ϡυ	Ϡω	Ϡω	Ϡας	Ϡω	Ϡη	Ϡω	Ϡη	chen	chyn
psa	psai	pse	psê	psi	psô	psy	psô	psan	psas	psay	psê	psô	<small>Ϡη</small> Psci		
Ϡα	Ϡαι	Ϡε	Ϡη	Ϡι	Ϡο	Ϡυ	Ϡω	Ϡω	Ϡας	Ϡω	Ϡη	Ϡω	<small>Ϡη</small> chci	Ϡη	Ϡη
cha	chai	che	chê	chi	cho	chy	chô	chan	<small>Ϡη</small> char	chas	chay	chê	chô	<small>Ϡη</small> chu	<small>Ϡη</small> chr

τα	ται	τε	τη	τι	το	τυ	τω	τωρ	τας	ται	την	των	τη	τω	<small>τω</small> Tanta
ta	tai	te	tê	ti	to	ty	tô	tan	tas	tay	ten	tyn	tê	tô	ω
τα	ται	τε	τη	τι	το	τυ	τω	το	<small>τω</small> loy	<small>τη</small> lon	<small>τη</small> tes	<small>τη</small> ton	τη	τω	ο
τα	ται	τε	τη	τι	το	τυ	τω	tro	<small>τη</small> loy	<small>τη</small> lon	<small>τη</small> lais	<small>τη</small> ten	tê	tô	<small>τω</small> r
στα	stai	στε	στη	στι	στο	сты	στώ		σας	σαι	στη	στων	στη	στω	ι
sta	stai	ste	stê	sti	sto	sty	stô		stas	stay	stê	stô	stai		ι
στα	stai	στε	στη	στι	στο	сты	στώ		stas	stay	stê	stô	stai		ι
στα	stai	στε	στη	στι	στο	сты	στώ		stas	stay	stê	stô	stai		ι
σπα	spai	σπε	σπη	σπι	σπο	σπυ	σπω	σπαρ	<small>σπ</small> spa	<small>σπ</small> str	<small>σπ</small> yper	<small>σπ</small> ypo	σπ		Cadrato
spa	spai	spe	spê	spi	spo	spy	spô	span	<small>σπ</small> spl	<small>σπ</small> yp	yper	ypo	σπ		

Y. 5636.
A.

Goussier del. Goussier fecit.
RODOGUNE. Acte V. Scene IV.
Seigneur voyez les yeux
Deja tous egares, troubles, et furieux.

RODOGUNE,
PRINCESSE
DES PARTHES.

TRAGÉDIE
DE
PIERRE CORNEILLE.

AU NORD.

M. DCCLX.

1760 Mme Pombadour, *Rodogune, Princesse des Parthes*, Βερσολίεσ

LEOPOLD MOZART,
Hooqvorstelyk-Saltzburgsche Kamermusicus.

GRONDIG
ONDERWYS
IN HET
BEHANDELEN
DER
V I O O L,
O N T W O R P E N
D O O R
LEOPOLD MOZART,

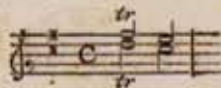
Hooqvorstelyk-Saltzburgschen Kamer-Musicus.

*Met 4 Kunst-Plaatzen en een Tafel van de Regelen
der Strykmanier enz. voorzien.*

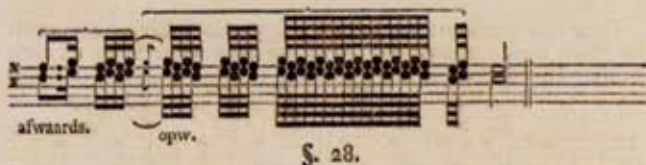

TE HAERLEM,
By JOANNES ENSCHEDÉ,
MDCCLXVI

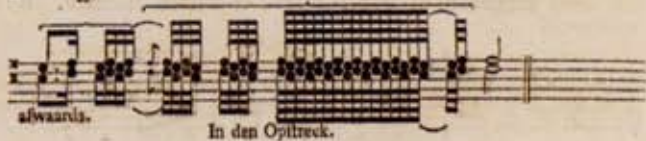
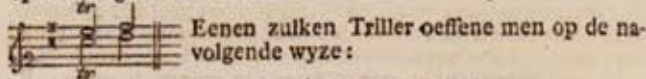
In zulk geval nu moet de *Triller* op twee Snaaren, en met twee Vingers teffens geslagen worden. By voorbeeld:

Hier word de eerste Vinger op de (E) Snaar, namentlyk het (fis) en de derde op de (A) Snaar, te weeten de (d) sterk neêrgedrukt; doch de *Triller* word op de (E) Snaar met den tweeden, en op de (A) Snaar met den vierden Vinger te gelyker tyd geslagen. En dit noemd men eenen *Dubbeltriller*. Men kan hem op de volgende wyze het beste oefenen.

By den *Dubbeltriller* moet dikwyls ook de voorste Vinger op de leege Snaar eenen *Triller* maaken. By voorbeeld:

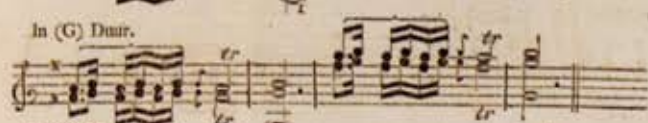

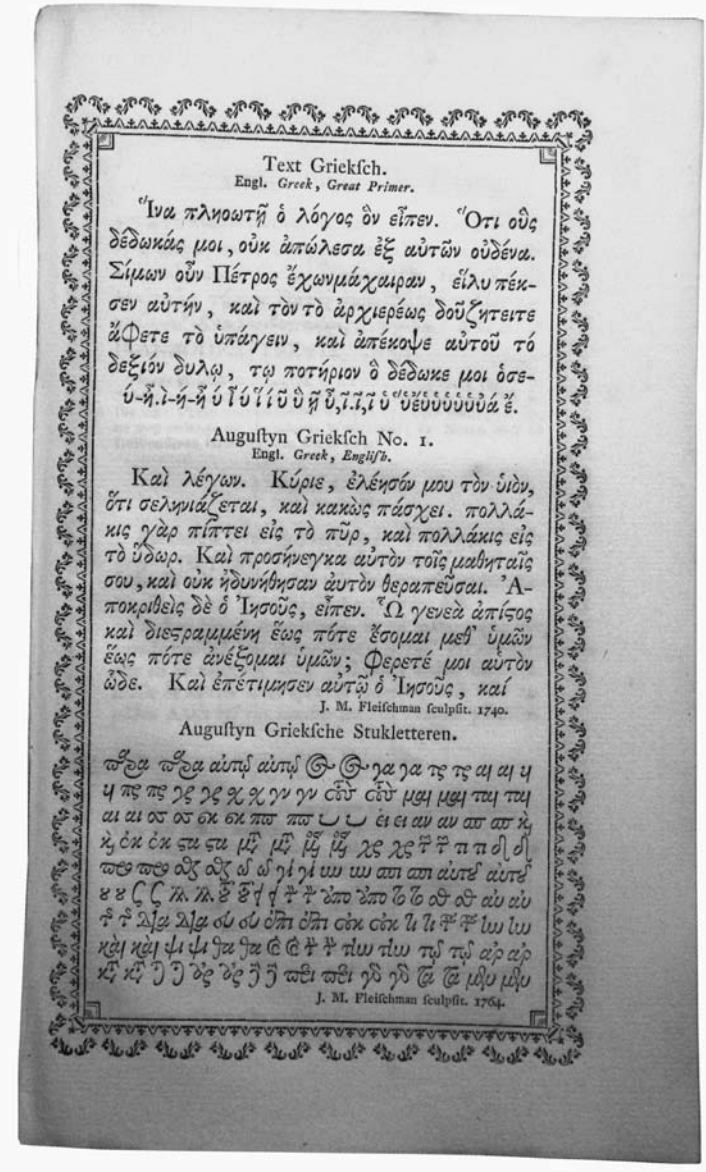
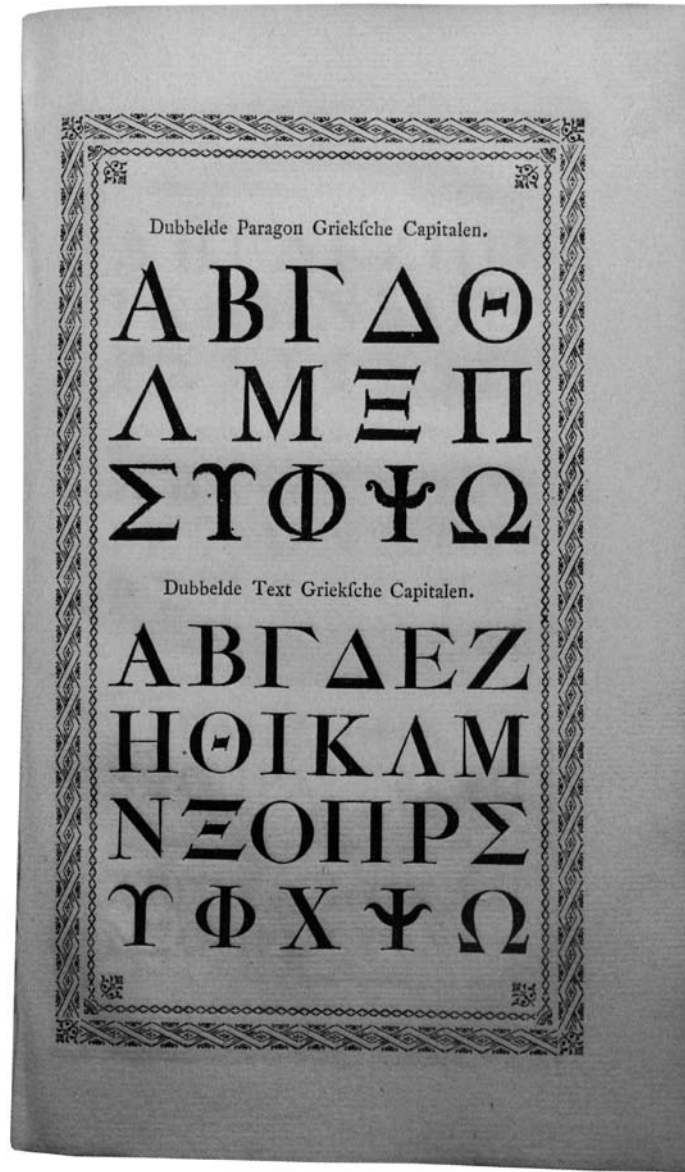
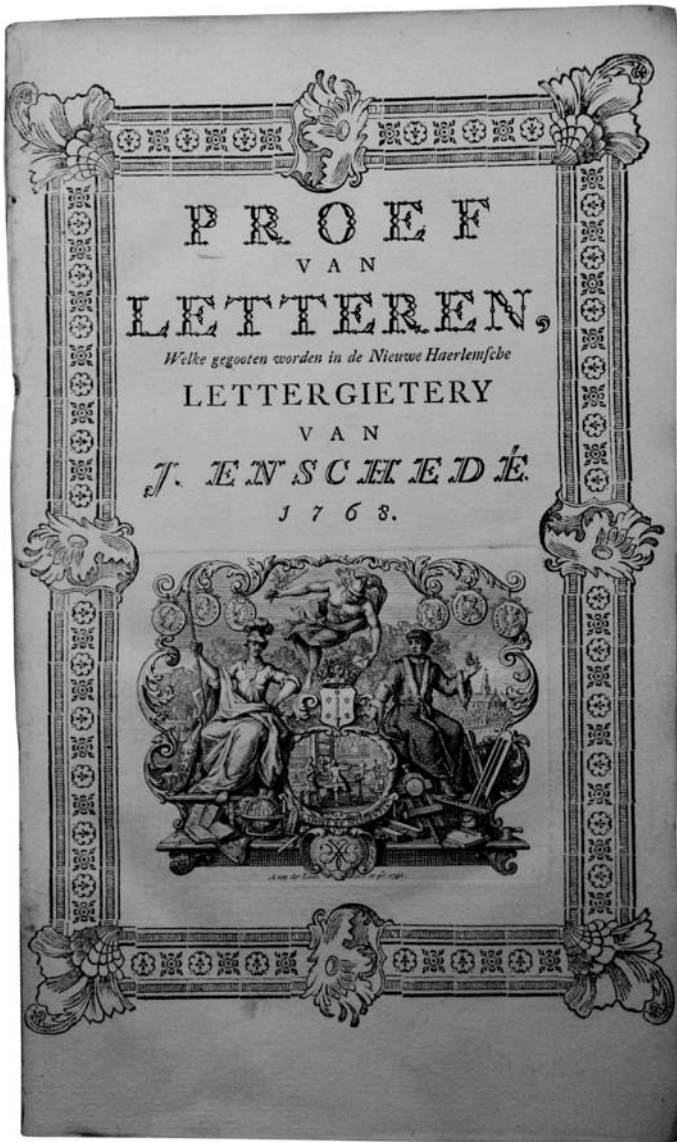
Byzonder moet men in den *Dubbeltriller* wel daarop zien, dat men niet valsch grype, en men moet zich bevllytigen, de Nooten met beide Vingers te gelyk aan te slaan. Hier zyn eenige Nooten, die men met veel nut oefenen kan. Men poogte echter

ter de zulken van tyd tot tyd geduurig gezwinder aftefpeelen, zo bekomt men eene ligtheid met alle Vingers.

De *Dubbeltriller* word op alle Snaaren, en door alle Toonen aangebragt. Men moet hem also ook in de *Applicatuur* rein weeten voortedragen; alwaar altoos de Nooten met den eersten en derden Vinger gegreepen, de tweede en vierde echter tot den *Triller*slag gebruykt worden. Ik wil het Slot met den *Dubbeltriller* ter oefening uyt de meeste Toonen aangeeven.

1768 Joannes Enschede, Δειγματολόγιο ελληνικῶν χαρακτήρων, Χάρλεμ

ESSAI
D'UNE NOUVELLE
TYPOGRAPHIE,

Ornée de Vignettes, Fleurons, Trophées, Filets, Cadres & Cartels,
inventés, dessinés & exécutés par L. LUCE, Graveur du Roi,
pour son Imprimerie Royale.

DÉDIÉE AU ROI.

Cet Ouvrage, composé & gravé
de gravure, comme on a dit et de
fin, par Louis Luce, Graveur du
Roi, pour son Imprimerie Royale
a été commencé en l'année 1740,
de fait en 1750.

A PARIS.

De l'Imprimerie de J. BARBOU, rue des Mathurins.

M. DCC. LXXI.

1771 Louis-Rene Luce, *Essai d'une nouvelle typographie*, J. Barbou, Παρίσι

JOAN MICHAEL FLEISCHMAN.
Konstig Letter-Stampel Snyder,
Geb: 1701 te Neurenberg,
Overl: in Amsterdam den 27 Mey 1768.

1769 Cornelis van Noorde J M Fleischman, στοιχειογράφης

Dessendiaan Duyts.

Den rijken in dese tegenwoor=
dige wereldt bevelet niet Hoach=
maedich te zyn/

Mediaan Duyts.

Noch hare Hope te Set=
ten op de onghestadighepdt
des rijkdoms/

Augustijn Duyts.

Maer Godt/ die ons
alle dingen rijckelijck ver=
leent te genieten.

„Duyts” gesneden door CHRISTOFFEL
VAN DYCK.

Dessendiaan Duyts.

Den rijken in dese tegenwoor=
dige wereldt bevelet niet Hoach=
maedich te zyn/

Mediaan Duyts.

Noch hare Hope te Set=
ten op de onghestadighepdt
des rijkdoms/

Augustijn Duyts.

Maer Godt/ die ons
alle dingen rijckelijck ver=
leent te genieten.

„Duyts” gesneden door JOAN MICHAEL
FLEISCHMAN.

MAGNOLIA olivifolia, flore ingenti candido.

The Laurel-Tree of Carolina.

Laurier de la Caroline.

THESE TREES are commonly ten feet and an half, and sometimes three feet, in diameter, rising with a straight trunk to the height of eighty feet and upwards, with a regular shap'd head. The leaves are shap'd like those of the Laurel-berries, but much larger; of a shining bright green, except their under side, which are of a rustick red colour, with a hoary roughness, like hick. This particularly in the leaves doth not appear before the tree is large; the young ones having their leaves green on both sides. In May the blossoms open, which are large, white, and very fragrant, somewhat resembling in form a single Peony. The petals are usually ten, and sometimes eleven and twelve in number; they are thick and succulent; in the middle of which is plac'd the ovaries, closely surrounded with anthers, which, before the petals fall off, swell to the size of a Pigeon's egg, and when fully grown, is form'd into an oval cone, in size of a Goose's egg. It is green at first, but when ripe of a reddish purple. On the superficies are many little protuberancies, in each of which lies a single seed, somewhat less than a Kidney-bean, covered with a red film. In August, at which time the fruit is ripe, every one of these little swelling openeth, and dischargeth its seeds, which do not fall immediately to the ground, but hang pendant by small white threads about two inches long.

This stately Tree perfumes the woods, and displays its beauties, from May till November, producing first its fragrant and ample blossoms, succeeded by its glittering fruit. It retains the leaves all the year; which, being of two colours, have a pretty effect, when waiv'd by the wind, displaying but one side, and then the other.

What much adds to the value of this Tree is, that it is so far naturalized and become a denizen to our country and climate, as to adorn still the garden of that worthy and curious Baromet for John Cullum, of Exmouth in Devonshire, where, for these three years past it has produced plenty of blossoms; since that, and in the year 1727, one of them blossom'd at Parson's-Green, in the garden of the Right Honourable Sir Charles Wager; one of which blossoms expanded, measured eleven inches over.

Their native place is Florida and South Carolina; to the North of which I have never seen any, nor heard that they grow.

Cet Arbre est ordinairement de six piés de haut, et quelquefois trois piés de diamètre; il s'éleve à la hauteur de cent piés et au delà; son tronc est droit, et ses branches forment un bouquet régulier. Ses feuilles ont la même figure que celles du Laurier-croûte; mais elles sont beaucoup plus grandes; elles sont d'un verd luisant; et excepté que le dessous est d'un rouge obscur, et qu'elles ont une espèce de hoûle, toute superficielle des feuilles ne paroît que lors que l'Arbre est grand, car les feuilles des petits qui ont été de deux couleurs. Les fleurs s'ouvrent au mois de Mai; elles sont grandes, blanches, et de six ou sept pétales; elles ressemblent en quelque façon à celles de la Peonie simple; elles sont ordinairement composées de dix pétales, quelquefois d'onze, et avant le temps les pétales sont étalés; les ovaires se couvrent de plus ou moins, et se convertent en un cône ovale; avant que les pétales tombent, il devient six ou sept fois le volume d'un œuf de Pigeon. Et quand il a été de couleur, il prend la forme d'un œuf de Goose, de la grosseur d'un œuf d'Oie; et est d'un rouge obscur, et devient quelquefois rouge, mais un mélange de verd. Le fruit se compose de plusieurs pétales, dont chacune s'élève et se transforme en une graine, un peu moins grosse qu'un Peas, et couverte d'une membrane rouge au mois d'Avril, temps auquel le fruit est mûr, et avant le sixième mois environ s'ouvre, et laisse échapper sa semence, qui ne tombe pas pour être immédiatement à terre, mais pend par un petit fil blanc, et est environ deux piés de long.

Cet Arbre magnifique parfume les bois, et brille de beauté depuis le mois de Mai jusqu'à celui de Novembre, produisant d'abord ses grandes fleurs odoriférantes, auxquelles succèdent ses fruits brillans. Il garde ses feuilles tout l'année; et comme elles sont de deux couleurs, elles produisent un effet fort agréable, lorsqu'elles sont agitées par le vent, qui expose à la fois, tantôt un de leurs côtés, et tantôt l'autre.

Ce qui augmente encore beaucoup le mérite de cet Arbre, c'est qu'il est si bien naturalisé dans notre pays, qu'il est si bien acclimaté à notre climat, qu'il sera depuis trois ans d'ornement, aux jardins de l'université de Exmouth. Mr. Jean Collin, Chevalier Baromet, demeurant à Exmouth, dans le comté de Devon, où il brille de belles fleurs en abondance depuis ce temps là, et que dans l'année 1727, il en a vu une autre à Parson's Green, dans le jardin de Mr. l'Abbé Charles Wager, dont une des fleurs s'ouvrit ouverte avec onze piés de diamètre.

Ces Arbres sont originaires de la Floride, et du Sud de la Caroline. Je n'en ai jamais vu dans le Nord de ce pays-là, ni n'ai eu dire, qu'il y en ait.

1771 Mark Catesby, Magnolia, Λουδίο

M. S. Muller sculp.

E. S. Goussier del.

LA CONJURACION
DE CATILINA
POR
CAYO SALUSTIO CRISPO.

*N*unca cosa es que los hombres, que desean aventajarse a los demas vivientes, procuren con el mayor empeño no pasar la vida en silencio como las bestias, a quienes naturaleza crió inclinadas a la tierra y sierexas de su vientro. Nuestro vigor y facultades consisten todas en el animo y el cuerpo: de este usamos mas para el servicio, de aquel nos valemos para el mando: en lo uno somos iguales a los Dioses, en lo otro a los brutos. Por

C. SALLUSTII CRISPI
CATILINA.

*Q*uibus homines, qui sese studeant praeferre ceteris animalibus, summa ope nihil decet, ne vitam silentio transeant,

veluti pecora; quae natura prona, atque ventri obedientia fluxit. Sed nostra omnis vis in animo et corpore sita est. Animi imperio, corporis servitio magis utimur. alterum nobis cum Deo, alterum cum bellis commune est. Quo militi rec-

A

ESSAI
DE
CRISTALLOGRAPHIE,
OU
DESCRIPTION
DES FIGURES GÉOMÉTRIQUES,
*Propres à différens Corps du Regne Minéral,
connus vulgairement sous le nom de Cristaux,*
AVEC FIGURES ET DÉVELOPPEMENS.
*Par M. DE ROMÉ DELISLE, de l'Académie
Electorale des Sciences utiles de Mayence.*

A PARIS,

Chez { DIDOT jeune, Libraire, Quai des
Augustins, près le Pont S. Michel.
KNAPEN & DELAGUETTE, Libraires-
Imprimeur, en face du Pont Saint
Michel.

M. DCC. LXXII.

Avec Approbation & Privilège du Roi.

*NATURA Geometriam exercet sub terræ visceribus
mirabili opificio! Encelius de re metall. lib. 1.*

tur! Porro si ad heroicam fabulam constituendam mira, et incredibilia caelestibus prodigiis, rebusque divinis confusa requiruntur, proxime ad hoc scriptionis genus accedunt metricae historiae *Τῶν Δημητρίου βασιλέως Μοσκοβίας*, et altera *Τῶν ἁγίου, καὶ μεγάλου Νικολᾶς*, quae in gratiam recentium Graecorum eodem saeculo XVII Venetiis prodire.

His adnecto tertium poema, quod typographi Fratres de Sabio, rogatu cuiusdam *Damiani da Santa Maria de' Spici* ediderunt ibidem 1529, *Θησεύς γάμοι καὶ τῆς Ἐμιλίας*. Sed quid quaeso est haec *Theseis, ἡμιάδα?* quid infelicis huius licet animosi herois cum Emilia amores, et connubium, quid stupendi utriusque casus, nisi mendacissima rerum complexio, de quibus tota silet antiquitas, ad indoctissimos, et literarum expertes deiectae, iacentisque Graeciae incolas oblectandos? Adeo vero blandae et festivae historiae huic nationi constanter arriserunt, ut D. Guys per Graeciae

insulas nostra aetate navigans, audierit venustulas puellas, dum peplos acu pingunt, et textili opere concinnant, invicem sibi narrare pastoris Demetrii et Fanoniae amores, vel navitae Zaphyri et Rhodae casus. (*Voyage littéraire de la Grece* tom. I lettre XXI.)

§ XVIII

Ex Graecia tandem pedem refero, de latinis eroticarum narrationum scriptoribus dicturus. Nullum profecto habeo, quem producendam vetustiore Petronio Arbitro massiliensi, Neronis tempore profligatis moribus poeta, qui non minus *elegantiae Arbitrator* cum Tacito (*Annal.* lib. XII) dicendus, quam Arbitrator nequitiae verius nominandus videtur. Notissimum illius *satyricon*, atque *fragmentum* Albae Graecae, seu Tragurii in Dalmatia repertum. Tanta ne laudis erat, ut in spurcissimo libro pervolutando, supplendo, illustrandoque vacarent Douza, Bourdelotius, Gonzales de Salas, Lotichius, Valesius, Wagenselius, Richardus, Gabbema,

ELEGIA VI.

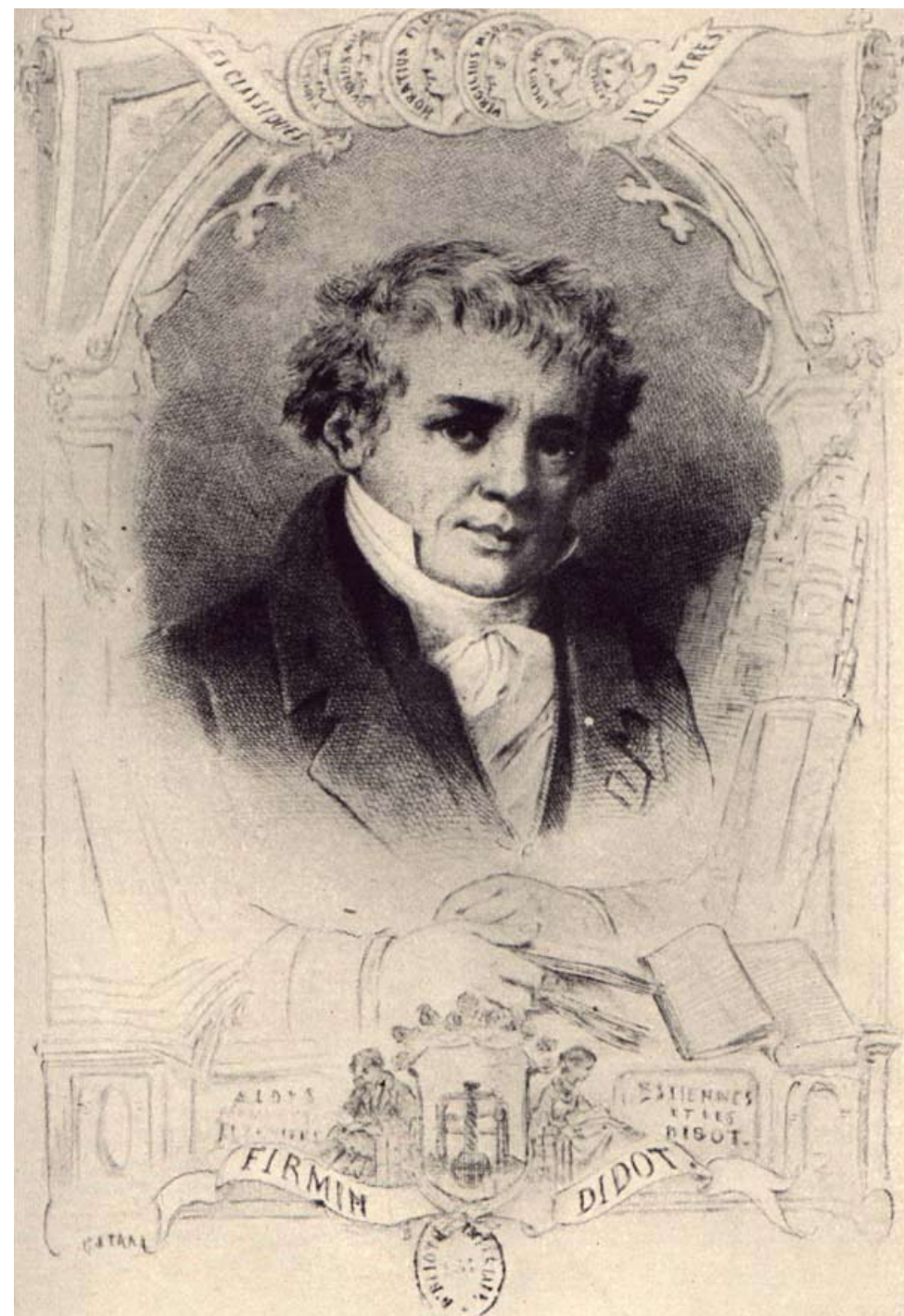
Candide Liber, ades; sic sit tibi mystica vitis,
 Semper sic hedera tempora vineta geras.
 [Aufer et ipse meum pariter medicande dolorem;]
 Saepe tuo cecidit munere victus amor.
 Care puer, madeant generoso pocula Baccho;
 I, nobis prona funde Falerna manu.
 Ite procul durum, curae, genus, ite labores;
 Fulserit hic niveis Delius alitibus.
 Vos modo proposito, dulces, faveatis, amici,
 Neve neget quisquam me duce se comitem.
 Aut si quis vini certamen mite recusat,
 Fallat eum tecto cara puella dolo.
 Ille facit dites animos Deus; ille ferocem
 Contudit, et dominae misit in arbitrium.
 Armenias tigres et fulvas ille leaenas
 Vicit, et indomitis mollia corda dedit.
 Haec Amor, et maiora valet; sed poscite Bacchi
 Munera; quem vestrum pocula sicca iuvant?
 Convenit ex aequo, nec torvus Liber in illis,
 Qui se, quique una vina iocosa colunt.

Iam venit iratus nimium nimiumque severis;
 Qui timet irati numina magna, libat.
 Quales his poenas qualis quantusque minetur,
 Cadmeae matris praeda cruenta docet.
 Sed procul a nobis hic sit timor; illaque, si qua est,
 Quid valeat laesi, sentiat, ira Dei.
 Quid precor, ah, demens? venti temeraria vota
 Aëriae et nubes diripienda ferant!
 Quamvis nulla mei superest tibi cura, Neaera,
 Sis felix, et sint candida fata tua.
 At nos securae reddamus tempora mensae.
 Venit post multos una serena dies.
 Hei mihi difficile est, imitari gaudia falsa;
 Difficile est, tristi fingere mente iocum;
 Nec bene mendaci risus componitur ore;
 Nec bene sollicitis ebria verba sonant.
 Quid queror infelix? turpes discedite curae.
 Odit Lenaeus tristia verba pater.
 Gnosia, Theseae quondam periuria linguae
 Flevisti ignoto sola relicta mari.
 Sed cecinit pro te doctus, Minoi, Catullus,
 Ingrati referens impia facta viri.
 Vos ego nunc moneo: Felix, quicumque dolore
 Alterius discas posse carere tuo.

Didot & Bodoni

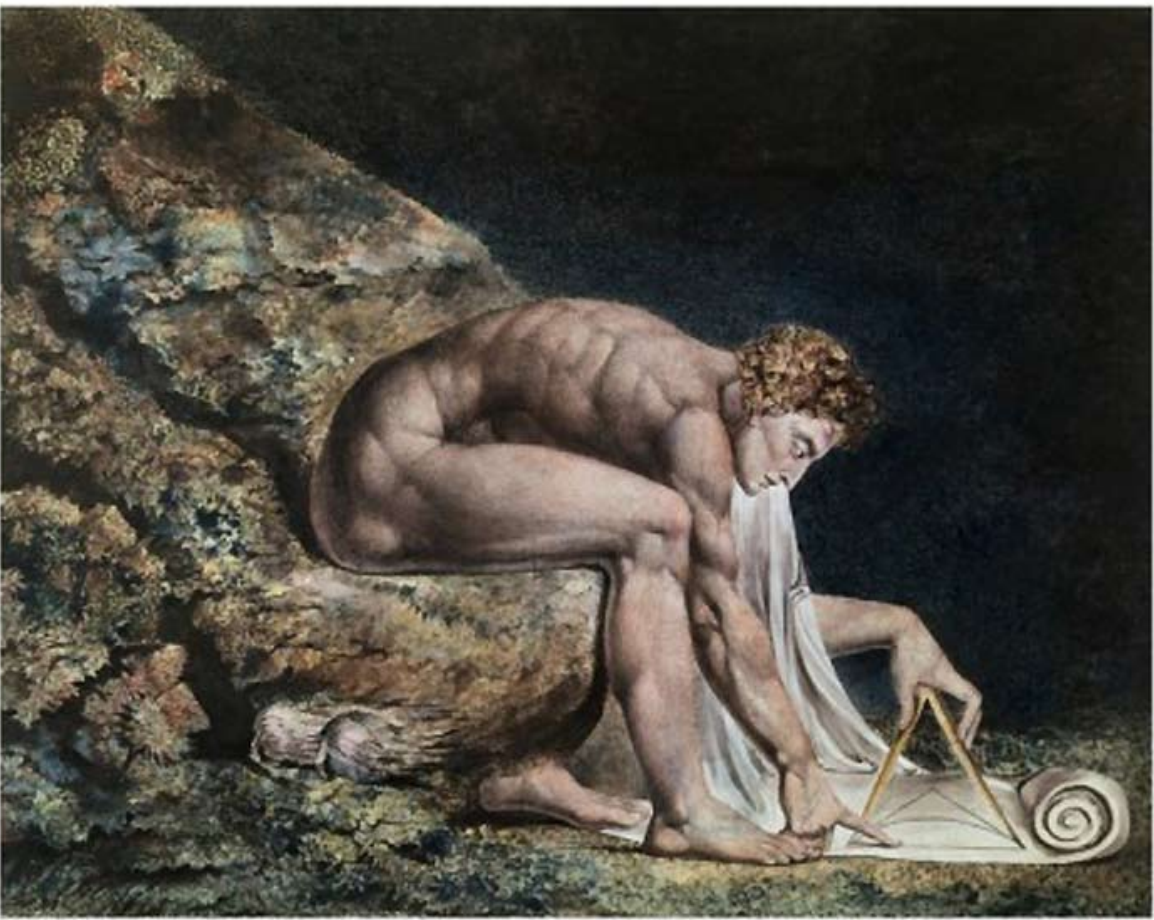
abcdefghijklmn

opqrstuvwxyz

abcdefghijklmnop
qrstuvwxyz
wxyz ABCD
EFGHIJKL
MNOPQRS
TUVWXYZ
&.!'?\$12345
67890

Firmin Didot, Η γραμματοσειρά του Ρομαντισμού (Modern)

1780s William Blake, *Isaac Newton*.

1780s William Blake, *The ancient of Days*.

A POISON TREE.

I was angry with my friend ;
I told my wrath, my wrath did end .
I was angry with my foe ;
I told it not, my wrath did grow .

And I waterd it in fears ,
Night & morning with my tears ;
And I sunned it with smiles ,
And with soft deceitful wiles .

And it grew both day and night ,
Till it bore an apple bright .
And my foe beheld it shine ,
And he knew that it was mine .

And into my garden stole :
When the night had veild the pole ;
In the morning glad I see :
My foe outstretch'd beneath the tree .

Infant Joy

I have no name
I am but two days old
What shall I call thee?
I happy am
Joy is my name, —
Sweet joy befall thee!

Pretty joy!
Sweet joy but two days old,
Sweet joy I call thee;
Thou dost smile,
I sing the while
Sweet joy befall thee.

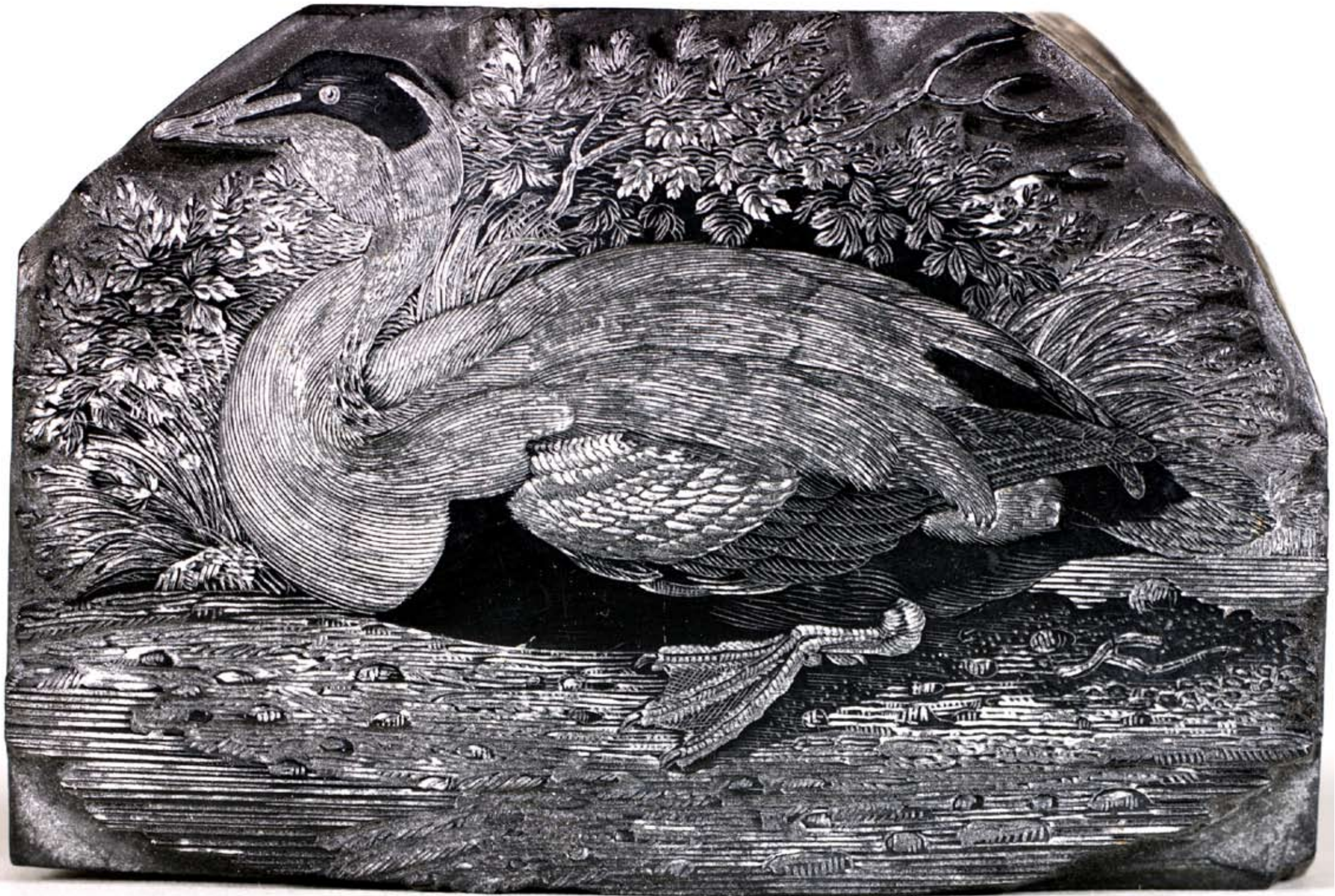

1789 William Blake, *A Poison Tree*.

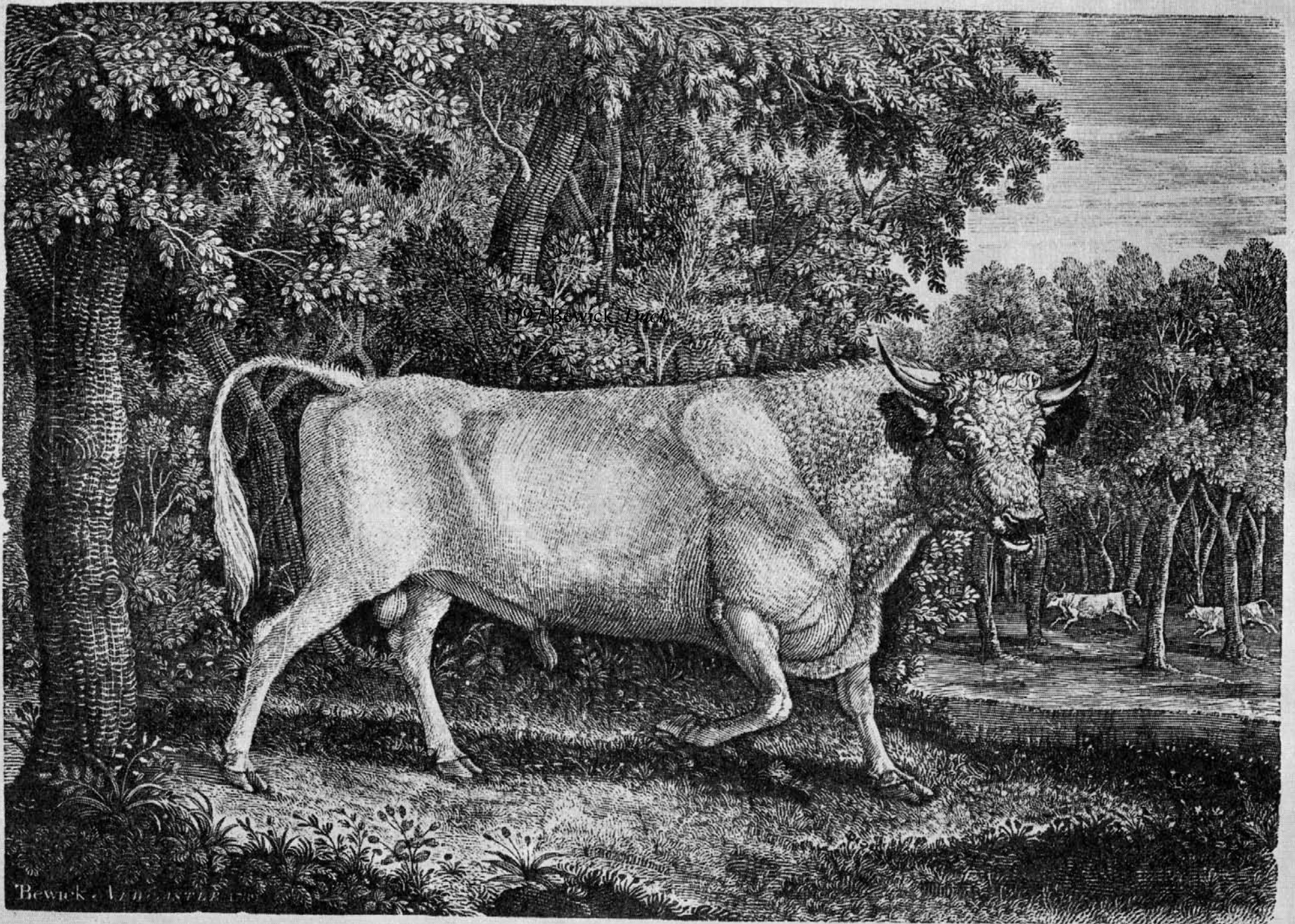
1789 William Blake, *Songs of Innocence*

1781 Chodowiecki Raubdruck

1797 Thomas Bewick

1780 Thomas Bewick

on the margins of still waters, and may with greater propriety be denominated a Water Bird than many which come under that description; the latter seems to have no connection with those birds among which it is usually classed; it is generally found among rapid running streams, in which it chiefly delights, and from which it derives its support.

It may be proper to observe, that while one of the editors of this work was engaged in preparing the cuts, which are faithfully drawn from Nature, and engraved upon wood, the compilation of the descriptions (*of the Land Birds*) was undertaken by the other, subject, however, to the corrections of his friend, whose habits had led him to a more intimate acquaintance with this branch of Natural History: the compiler, therefore, is answerable for the defects which may be found in this part of the undertaking, concerning which he has little to say, but that it was the production of those hours which could be spared from a laborious employment, and on that account he hopes the severity of criticism will be spared, and that it will be received with that indulgence which has been already experienced on a former occasion.

Newcastle upon Tyne, September, 1797.

INTRODUCTION

TO THE

HISTORY OF BRITISH LAND BIRDS.

IN no part of the animal creation are the wisdom, the goodness, and the bounty of Providence displayed in a more lively manner than in the structure, formation, and various endowments of the feathered tribes. The symmetry and elegance discoverable in their outward appearance, although highly pleasing to the sight, are yet of much greater importance when considered with respect to their peculiar habits and modes of living, to which they are eminently subservient.

The rapid radiance instantaneous strikes
 The illumined mountain, through the forest streams,
 Shakes on the floods; and in a yellow mist,
 Far smoking o'er the interminable plain,
 In twinkling myriads lights the dewy gems.
 Moist, bright, and green, the landscape laughs around.
 Full swell the woods; their every music wakes,
 Mixed in wild concert with the warbling brooks
 Increased, the distant bleatings of the hills,
 And hollow lows responsive from the vales,
 Whence, blending all, the sweetened zephyr springs.
 Mean time, refracted from yon eastern cloud,
 Bestriding earth, the grand ethereal bow
 Shoots up immense, and every hue unfolds,
 In fair proportion, running from the red
 To where the violet fades into the sky.
 Here, awful Newton! the dissolving clouds
 Form, fronting on the sun, thy showery prism,
 And to the sage-instructed eye unfold
 The various twine of light by thee disclosed,
 From the white mingling maze. Not so the boy;
 He, wondering, views the bright enchantment bend
 Delightful o'er the radiant fields, and runs

Page 12.

Οι ριζικές αλλαγές του ευρωπαϊκού 18ου αιώνα και η ελληνική τυπογραφία

Στην άλλη πλευρά της ευρωπαϊκής ηπείρου, στις παραδουνάβιες ηγεμονίες και τη Μολδοβλαχία, η ορθοδοξία βρήκε στην τυπογραφία ένα ακόμη μέσο για να αντισταθεί και να αντιπαρατεθεί στην παράλληλη διείσδυση των καθολικών και των καλβινιστών. Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, με σημαντική συμμετοχή σε πολλά μοναστήρια και κληροδοτήματα της περιοχής, αλλά και διάφοροι τοπικοί ηγεμόνες χρηματοδότησαν την εγκατάσταση τυπογραφείων που εμφανίστηκαν από τα τέλη του 17ου αιώνα και συνέχισαν τη δραστηριότητά τους έως τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους. Η τυπογραφική ποιότητα των εντύπων τους δεν μπορούσε βέβαια να συγκριθεί με τα αντίστοιχα της Βενετίας, αφού οι ανάγκες και οι προτεραιότητες ήταν πολύ διαφορετικές. Επιπλέον, οι εκδόσεις εκείνες δεν είχαν εμπορικό σκοπό αλλά διανέμονταν δωρεάν στους πιστούς.

Η Ευρώπη, κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα, γνώρισε μεγάλη πρόοδο του φιλοσοφικού πνεύματος, με κύριο ενδιαφέρον τη χειραφέτηση της ανθρώπινης σκέψης, η οποία με τη σειρά της προκάλεσε ραγδαίες πολιτικές ανατροπές, ενώ παράλληλα επιτεύχθηκαν πολλές επιστημονικές και τεχνολογικές εφευρέσεις και ανακαλύψεις. Όλα τα παραπάνω δεν θα μπορούσαν να εξηγηθούν επαρκώς χωρίς την αποφασιστική συμβολή του δίδυμου τυπογραφίας-δημοσιογραφίας. Σε αυτό το δυναμικό περιβάλλον η ελληνική τυπογραφία επωφελήθηκε από τις εξελίξεις και έγινε σημαντικό εργαλείο της αφυπνιζόμενης εθνικής συνείδησης που οδήγησε αργότερα στους αγώνες για την ανεξαρτησία της Ελλάδας.

Στο πνευματικό επίπεδο, ο φιλοσοφικός ορθολογισμός, η ιδέα του Διαφωτισμού, τα ιδανικά της δημοκρατίας και της ισονομίας και η διαλεκτική θεώρηση του κόσμου άλλαζαν σιγά-σιγά τον τρόπο του σκέπτεσθαι και πράττειν σε ολοένα και μεγαλύτερα τμήματα του κόσμου. Σε τεχνολογικό επίπεδο, η βελτίωση των χερσαίων και θαλάσσιων συγκοινωνιών, η εξέλιξη και το χαμηλότερο κόστος παραγωγής των υλικών και των μηχανών, αλλά και η περισσότερη και ευκολότερη κινητικότητα των ανθρώπων στην Ευρώπη επέτρεψαν τη φτηνότερη παραγωγή του τυπογραφικού εξοπλισμού και οδήγησαν στις πρώτες σοβαρές προσπάθειες εγκατάστασης τυπογραφείων σε ελληνόφωνες περιοχές. Αναμφίβολα, η θρησκευτική αντιπαραθέση της ορθόδοξης Ανατολής και της καθολικής, κυρίως, Δύσης εξακολούθησε να είναι το κυρίαρχο κίνητρο στην αρχή, αλλά λίγο-λίγο η εξοικείωση με το μέσο, η διείσδυση του βιβλίου σε ολοένα και περισσότερα σπίτια, και η ευκολότερη αποδοχή της μετοίκησης των νεότερων βλαστών σε συγγενείς και φίλους στα μεγάλα ευρωπαϊκά κέντρα για σπουδές, επαγγελματική αποκατάσταση και κοινωνική ανέλιξη άλλαξαν τις κοινωνικές ισορροπίες.

Παρ' όλο που η ζήτηση για ελληνικά κείμενα αυξανόταν διαρκώς, η πολύπλοκη στοιχειοθεσία των βυζαντινών συμπλεγμάτων εξακολουθούσε να προσθέτει δυσβάχταστο κόπο και κόστος στα εκδοτικά κέντρα της Δύσης, ενώ ο αριθμός διαθέσιμων και έμπειρων στοιχειοθετών με γνώση της

γλώσσας και των απαιτήσεών της δεν αυξανόταν ανάλογα. Αποτέλεσμα αυτών των νέων δεδομένων υπήρξε η στροφή προς απλούστερες μορφές στοιχειοθεσίας των ελληνικών κειμένων. Οι πρώτες απόπειρες είχαν ήδη γίνει στα τέλη του 17ου αιώνα από τον ούγγρο στοιχειοχαράκτη Nicholas Kis για τις εκδόσεις του Heinrich Wetstein, αλλά η αποφασιστική στροφή σημειώθηκε στη Γερμανία από τον τυπογράφο Ulrich Christian Saalbach, το 1753, και λίγο αργότερα, το 1756, στη Σκωτία από τους εκδότες του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης αδελφούς Robert και Andrew Foulis. Η καινοτομία συνίστατο στο να χρησιμοποιηθεί ένας ανεξάρτητος χαρακτήρας για κάθε γράμμα και να διατηρηθούν λίγα εναλλακτικά στοιχεία. Η νέα πρακτική προσέδιδε πολύ μεγαλύτερη ευελιξία και ταχύτητα στη στοιχειοθεσία ελληνικών κειμένων με εμφανώς χαμηλότερο κόστος παραγωγής. Η τομή ήταν αναμφίβολα ριζική. Από κάποιες δεκαετίες και ύστερα, λίγοι μπορούσαν να διαβάζουν βιβλία των προηγούμενων αιώνων με ευκολία, ενώ σήμερα, πέραν των ελαχίστων εκπαιδευμένων παλαιογράφων ή άλλων ειδικών μελετητών, σχεδόν κανείς.

Στο ίδιο κλίμα εντάσσεται και η παρουσία των ελληνικών χαρακτήρων του πληθωρικού John Baskerville, ενός ερασιτέχνη ουσιαστικά, αλλά τελειομανή και ενθουσιώδη οπαδού της τυπογραφικής τέχνης. Μετά την επιτυχία που είχε στον σχεδιασμό μιας νέας λατινικής γραμματοσειράς και στα βιβλία που τύπωνε στο ιδιόκτητο τυπογραφείο του με νέες δικές του τεχνικές θερμικής επεξεργασίας του χαρτιού, ο Baskerville επιχείρησε την έκδοση της *Καινής Διαθήκης* για την οποία σχεδίασε μια νέα ελληνική γραμματοσειρά. Η προσπάθεια δεν είχε συνέχεια διότι οι ελληνικοί χαρακτήρες του θεωρήθηκαν άκομφοι στην Αγγλία, αλλά, αναμφίβολα, επηρέασαν τους ευρωπαϊούς στοιχειοχαράκτες της επόμενης γενιάς.

Παράλληλα με τους θαλάσσιους εμπορικούς δρόμους της ανατολικής Μεσογείου, που ακόμη ελέγχονταν από το λιμάνι της Βενετίας, σημαντικοί χερσαίοι εμπορικοί δίαυλοι είχαν αναπτυχθεί μεταξύ των ημιαυτόνομων βορειοδυτικών περιοχών της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και των κεντρο-ευρωπαϊκών κρατών, μέσω των οποίων πολλοί Έλληνες διακινούσαν σημαντικές ποσότητες εμπορευμάτων.

Ένα τέτοιο κέντρο που αναπτύχθηκε εντυπωσιακά κατά τον 18ο αιώνα ήταν η Μοσχόπολη στην Ήπειρο, όπου ο Γρηγόριος Κωνσταντινίδης, ένας δραστήριος και δυναμικός ιεροδιδάσκαλος, ίδρυσε τυπογραφείο, το 1731, με την υποστήριξη της Μονής του οσίου Ναούμ και με χρηματοδότηση των εμπόρων του δήμου. Ο ίδιος είχε μαθητεύσει και ως χαρακτήρας και εκτέλεσε πολλές ξυλογραφίες με τις οποίες διακοσμούσε τα βιβλία που εξέδιδε. Το τυπογραφείο λειτούργησε έως το 1760, αλλά η αλλαγή των οικονομικών συνθηκών οδήγησε στην παρακμή και εγκατάλειψη της πόλης και του τυπογραφείου της.

Ένα χρόνο νωρίτερα καταγράφεται και η πρώτη επιτυχής προσπάθεια ίδρυσης τυπογραφείου στο Άγιο Όρος, όπου ο δραστήριος αρχιμανδρίτης Κοσμάς ο Επιδαύριος κατάφερε να οργανώσει τυπογραφείο και να τυπώσει, με τον τυπογράφο Σωτήρη Δούκα, ένα μικρού σχήματος *Ψαλτήριο*.

ωστόσο, μετά τον θάνατο του εμπνευστή του ούτε αυτή η προσπάθεια συνεχίστηκε.

Στην Κωνσταντινούπολη επιχειρήθηκε για δεύτερη φορά η ίδρυση ελληνικού τυπογραφείου με πρωτοβουλία του πατριάρχη Κυρίλλου Ε', ο οποίος για δύο χρόνια (1755-1757) πρόλαβε να επιβλέψει την εκτύπωση πέντε βιβλίων, όλα με θέμα τη δογματική διαμάχη του αναβαπτισμού. Λίγα χρόνια αργότερα, ο πατριάρχης Σαμουήλ Α' Χατζερής επιχείρησε ξανά την έναρξη ενός εκδοτικού προγράμματος με δύο βιβλία, ένα καραμανλίδικο το 1764 και τη δική του πραγματεία, *Διαταγαί γάμων*, το 1767, αλλά πάλι δεν υπήρξε συνέχεια.

Τα ελληνικά τυπογραφεία του Διαφωτισμού

Στο δυτικό άκρο των εμπορικών οδών των Βαλκανίων βρίσκονταν οι ακμάζουσες πόλεις της Βιέννης και της Βούδας - Πέστης, όπου είχαν δημιουργηθεί, στο πρότυπο της Βενετίας, μεγάλες και δραστήριες ελληνικές κοινότητες εμπόρων. Ο προστατευτισμός και το αυστηρά ελεγχόμενο σύστημα αδειοδότησης τυπογραφείων από τις αυστριακές αρχές δεν επέτρεπε εύκολα την ίδρυση ανεξάρτητων ελληνικών τυπογραφείων, έτσι ώστε τις ανάγκες για ελληνόφωνα έντυπα κάλυπταν για πολλά χρόνια μια σειρά ντόπιων τυπογράφων, με προεξέχοντες τους Joseph Baumeister, Johann Trattner, Joseph Kurzböck, J.G.I. Breitkopf, Franz Anton Schrambl κ.ά. Από τα μέσα του 18ου αιώνα εμφανίστηκαν νέοι έλληνες εκδότες οι οποίοι, εκμεταλλευόμενοι τη σχετική ελευθερία διακίνησης και τη δίψα για μόρφωση, λειτούργησαν ως ανεξάρτητοι παραγωγοί χωρίς σταθερή έδρα. Στηριζόμενοι σε προπληρωμένες εγγραφές και συχνά με την οικονομική υποστήριξη πλουσίων ομογενών, τύπωναν τα βιβλία σε διαφορετικά τυπογραφεία, όχι πάντα ελληνικών συμφερόντων, στη Βενετία τη Βιέννη, τη Λειψία κ.α. Οι περισσότεροι ήταν λόγιοι που τους διέκρινε ο ζήλος να μορφώσουν τους συμπατριώτες τους. Φυσιογνωμίες της ελληνικής διανόησης, όπως οι Ευγένιος Βούλγαρις, Άνθιμος Γαζής, Δημήτριος Καταρτζής, Γρηγόριος Κωνσταντάς και Ιώσηπος Μοισιόδακας κινήθηκαν με μικρότερη ή μεγαλύτερη επιτυχία σε αυτή τη δραστηριότητα. Ωστόσο, το έργο του γιαννιώτη εμπόρου Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη ξεχωρίζει. Με περισσότερες από 40 εκδόσεις στη Βενετία και τη Βιέννη τροφοδότησε με συνέπεια το ελληνικό αναγνωστικό κοινό της διασποράς, αλλά και του υπόδουλου ελλαδικού χώρου.

Ο τυπογράφος Baumeister ήταν εκείνος που κατέβαλε τη μεγαλύτερη προσπάθεια να προσελκύσει ελληνικές εκδόσεις χρησιμοποιώντας έλληνες λόγιους ως συντάκτες και διορθωτές των εκδόσεών του. Σημαντικότερος εξ αυτών ήταν ο Γεώργιος Βεντότης, ο οποίος είχε εκπαιδευτεί στην επιχείρηση των Γλυκήδων στη Βενετία πριν μετακινηθεί στη Βιέννη. Από το 1790 ο Βεντότης ίδρυσε το δικό του τυπογραφείο όπου συνέχισε την έντονη εκδοτική δραστηριότητά του, αλλά ο κλονισμός της υγείας του τον ανάγκασε να αποσυρθεί και τελικά να πεθάνει χρεωμένος. Ήταν πάντως αυτός στον οποίο οφείλεται η έκδοση, έστω και σύντομη, της πρώτης ελληνικής *Εφημερίδας*, το 1784, η οποία, όμως, έκλεισε πολύ γρήγορα μετά από έντονη πίεση της τουρκικής κυβέρνησης προς την

αυστριακή που δεν ανεχόταν μια ανεξάρτητη φωνή των ελληνικών επαναστατικών ιδεών.

Οι αδελφοί Μαρκίδες-Πούλιου μαθήτευσαν στην τυπογραφική τέχνη στο τυπογραφείο του Baumeister και, όταν ο τελευταίος αποχώρησε, το 1792, για να γίνει παιδαγωγός των βασιλοπαίδων, η επιχείρηση συνεχίστηκε από τους ίδιους. Από το 1790 είχαν ήδη πετύχει να αδειοδοτηθούν και να εκδώσουν την *Εφημερίδα*, μια νέα προσπάθεια για ένα δημοσιογραφικό έντυπο. Τα δύο αδέρφια, ο Πούμπλιος και ο Γεώργιος, συνδέθηκαν και εργάστηκαν στον στενό και ενθουσιώδη κύκλο του Ρήγα Φεραίου, το 1796, και έδωσαν όλο και πιο μαχητικό πνεύμα στην προσπάθειά τους. Στο δικό τους τυπογραφείο, μάλιστα, τυπώθηκε κρυφά το επαναστατικό μανιφέστο του εθνεγέρτη τον επόμενο χρόνο. Όπως, όμως, συνέβη και με τον Βεντότη, η δραστηριότητά τους και η έκδοση της *Εφημερίδας* έγιναν στόχος έντονης τουρκικής πίεσης και οι Αυστριακοί συνέλαβαν τον Ρήγα και δύο ομοϊδεάτες του και τους παρέδωσαν στους Τούρκους, οι οποίοι τους εκτέλεσαν λίγο αργότερα στο Βελιγράδι. Παράλληλα, έκλεισαν την επιχείρηση των δύο αδελφών, τερματίζοντας έτσι τη δράση τους στη Βιέννη.

Στη Δυτική Ευρώπη, κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 18ου αιώνα, η τέχνη του έντυπου βιβλίου άρχισε να αλλάζει και να αποβάλλει τον υπερβολικό διάκοσμο. Η αισθητική του νεοκλασικισμού που διαχεόταν σιγά-σιγά από τους φιλολογικούς και καλλιτεχνικούς κύκλους επέβαλε την απλοποίηση της σύνθεσης και προσέβλεπε στην αισθητική αυστηρότητα της κλασικής Ελλάδας αναζητώντας πρότυπα και κανόνες. Δύο μεγάλοι χαρακτές και τυπογράφοι της περιόδου αναδείχτηκαν στους ηγέτες αυτής της αλλαγής. Ο πρώτος ήταν ο Ιταλός Giambattista Bodoni στην Πάρμα, ο οποίος αφού εκπαιδεύτηκε ως στοιχειοχαρακτής στο τυπογραφείο του Βατικανού ανέλαβε το τυπογραφείο του Δούκα της Πάρμας και από εκεί έγινε γνωστός σε όλη την Ευρώπη με τις ιδιαίτερα πολυτελείς εκδόσεις του, έχοντας ως πρότυπό του τα βιβλία του John Baskerville. Αρκετές από αυτές ήταν έργα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, στοιχειοθετημένες με δικές του γραμματοσειρές που καθιέρωσαν τη σχεδιαστική αισθητική της έντονης αντίθεσης των φαρδίων και λεπτών κοντυλιών και στα ελληνικά στοιχεία.

Στη Γαλλία, ο νεοκλασικισμός στην τυπογραφία ταυτίστηκε με τη οικογένεια των Didot, οι οποίοι αναδείχτηκαν σε σημαντικούς παράγοντες της ελληνικής τυπογραφίας. Ο Firmin Didot, σπουδαίος στοιχειοχαρακτής, υπήρξε θερμός φιλέλληνας και είχε στενές φιλικές σχέσεις με τον Αδαμάντιο Κοραή. Από τα τέλη του 18ου αιώνα άρχισε να εκδίδει βιβλία της αρχαιοελληνικής γραμματείας και το 1790 σχεδίασε μια νέα γραμματοσειρά με έντονες επιρροές από την αισθητική του νεοκλασικισμού, η οποία με τη σειρά της επηρέασε τόσο τους ελληνικούς χαρακτήρες του Bodoni όσο και του Georg Joachim Göschen στη Γερμανία. Γρήγορα, όμως, προχώρησε σε απλούστευση του σχεδιασμού και, με πιθανή προτροπή του Κοραή, χάραξε μια νεώτερη, το 1805, η οποία έμελλε να γίνει η δημοφιλέστερη στη Γαλλία και αργότερα στην Ελλάδα έως τις ημέρες μας. Ο γιος του, ο Firmin Ambroise, σπούδασε δίπλα στον Κοραή, επισκέφτηκε προεπαναστατικά την Ελλάδα και

βοήθησε πολύπλευρα την εθνεγερσία, ενώ το τυπογραφείο της οικογένειας έγινε αργότερα σημαντική πηγή τεχνογνωσίας για τους εκδότες του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

Στο Καίμπριτζ, την ίδια περίοδο, ο Alexander Wilson χάραξε, κατόπιν παραγγελίας τού πανεπιστημιακού εκδοτικού οίκου, μια νέα ελληνική γραμματοσειρά βασισμένη στον γραφικό χαρακτήρα του καθηγητή της κλασικής φιλολογίας Richard Porson. Η γραμματοσειρά αυτή έγινε, επίσης, η δημοφιλέστερη στις ελληνικές εκδόσεις της Μεγάλης Βρετανίας από την αρχή του 19ου έως τουλάχιστον τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα.

Στην Κωνσταντινούπολη κατά τα τελευταία χρόνια του 18ου αιώνα ανήλθε στον πατριαρχικό θρόνο ο Γρηγόριος Ε΄, ο οποίος διέκρινε καθαρά την αμφισβήτηση που κόμιζε ο Διαφωτισμός, αλλά και τα επαναστατικά μηνύματα που απειλούσαν το πολιτικό εποικοδόμημα της Τουρκίας και, κατά συνέπεια, την εξουσία του Φαναριού. Η αναδιοργάνωση του τυπογραφείου και ο έλεγχος της βιβλιοπαραγωγής από την Ιερά Σύνοδο για τους ελληνόφωνους πληθυσμούς έθεσε τις βάσεις για ένα εκδοτικό πρόγραμμα που παρήγε 20 τίτλους από το 1798 έως το 1801. Οι δραματικές εξελίξεις στην ηγεσία, όμως, με την καθαίρεση και την επαναφορά του Γρηγορίου δεν επέτρεψαν μια συνεπέστερη λειτουργία, αν και το τυπογραφείο διατηρήθηκε ενεργό, παρ' όλα τα προβλήματα, έως τα τραγικά γεγονότα της έναρξης της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, όταν οι αιματηρές διώξεις των Ελλήνων της Πόλης σφράγισαν και την προσπάθεια αυτή.

Η Γαλλική Επανάσταση και οι Ναπολέοντειοι πόλεμοι άλλαξαν ριζικά την πολιτική γεωγραφία της Ευρώπης του 19ου αιώνα. Παράπλευρη εξέλιξη αυτών των γεγονότων ήταν η κατάλυση της Βενετικής Δημοκρατίας και η κατάληψη της Κέρκυρας από τα γαλλικά στρατεύματα, τα οποία εισήγαγαν την τυπογραφία στο νησί, το 1799. Ο πρώτος σημαντικός τυπογράφος εκεί υπήρξε ο πατρινός Διονύσιος Σαραντόπουλος, ο οποίος ανέλαβε εργολαβικά τη λειτουργία του τυπογραφείου για μια δεκαετία, με υποχρέωση να τυπώνει όσα έντυπα είχε ανάγκη η Διοίκηση. Στο τέλος της σύμβασης, η διεθνής πολιτική κατάσταση είχε αλλάξει, μετά την ήττα των Γάλλων στο Βατερλώ, και η Κέρκυρα μαζί με τα υπόλοιπα Επτάνησα έγιναν αγγλικό προτεκτοράτο. Η σύμβαση του Σαραντόπουλου δεν ανανεώθηκε και το τυπογραφείο παρέμεινε υπό τον έλεγχο του άγγλου Αρμοστή. Η αγγλική πολιτική, στο πλαίσιο των ανταγωνισμών με τη Ρωσία, τη Γαλλία και την Αυστροουγγαρία για το Ανατολικό ζήτημα, μη θέλοντας να δυσαρεστήσει την Ύψηλή Πύλη, δεν επέτρεψε την ελευθερία του Τύπου στα Επτάνησα. Μονοπώλησε την τυπογραφική παραγωγή έως το 1843, οπότε καταργήθηκε η λογοκρισία και επιτράπη πλέον σε ιδιώτες να λειτουργούν ανεξάρτητα τυπογραφεία. Η Τυπογραφία της Διοικήσεως διέθετε ένα σχετικά καλά εξοπλισμένο εργαστήριο όπου παρήγαγε όλα τα διοικητικά έντυπα, την εφημερίδα της αγγλικής διοίκησης, αλλά και διάφορες εκδόσεις ιδιωτών (βιβλία, φυλλάδια κ.λπ.).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΩΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Μαρίας τῆς Χιοπολίτιδος

Τοπιδεῖσα.

Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας τῆς Εὐσεβείας τῆς ἐκλαμπροτάτης, καὶ
Γαλιουσιῆς Κυρίας Κυρίας, Ἰωάννης Κωνσταντῖνος
Βασίλειος Βασιλεὺς πάντων Οὐγγροβλαχίας.

Ἀρχιεπίσκοπος

τῆς πατριαρχίας καὶ ὁμοεθελήτου Μητροπολίτου
Κυρίας Κυρίας Θεοδοσίας.

Ἀρχιεπίσκοπος,

τῆς Λογιωτάτου Κυρίας Παντολέοντος Καλλιάρχου
Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Χίου.

Πατρὶς Ἀνδρέας Γεωργιανός, τοῦ Ἁγίου.

ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ. ΑΨΒ'.

Κατὰ μῦθον Μαρτίου.

Δόξιο Οὐγγροβλαχίας παράσημα τὰ δ', αἷτια ὄντα
Στίγματα Κωνσταντῖνος, δεχόμενος ὀφθαλμοῖς.
Σταυρὸς, ὃν ἐν ῥάμφει Κόρακος ὄσκει ὄσκειν αἶρει,
Τὸ δὲ πέλεκυ κρατεῖ ἡμιπέδον Δοσβίη.
Ἐστ' αὖ δ' Ἡλίου λάμπη, καὶ κύκλος Σιλλεύης,
Πλείστον κατέχειν Ἀσὶ καὶ Κομῆς.
Δοξοῖν ἐξ ἑμῶν δὲ Κόραξ ἴπ, δίκουσι γάμος
Καρπὸν καὶ τρεφίμων πέμφορον Ὀδωίλου.

Παντολέοντος Καλλιάρχου, Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Χίου,
Τῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἄρχων
Διπλωμάτης, Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας.

Ὅτι καὶ καὶ μετὰ διὰ μῦθον ἀρετῆς ἀξίον ἀπὸ τοῦ
κάτω χροῖον αἰκωμάτων. εἰς πόσον ὅπου καὶ ἄλλοις ἐνομι-
μαὶ μακάριος, ἡ ἀκαμάρτητος ἀμωσιπῶς. ἡ εἰς τὴν πό-
πολιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὰ κυριακά λήγια καὶ προσέγγυ κατ' ἴχθους.
ἢ οἱ ἀσφαδῶν ὄραν δόνα) ἐν τῇ τοῦ ἁγίου αἰδέρι, καὶ πεπάρ-
ῆσι καὶ μὲν ὡς Θεῷ προσάξασθαι τοῦ ὕψιφ. καὶ τῶτο ὑπερφωδῆς,
καὶ μὲν καὶ ἀσφαλῶς ἔψηλλεπε Δαυὶδ ὁ διασώσιος μακάριος αἶθερ
(Φοῖν) ὅς ἐκ ἐπερῶθη ἐν βελῆ ἀσβῶν. ἔγδ' εἶπεν εἰς ἡ πρόλι-
ται. ὁ δὲ ἄμωσις ἔστωντας καὶ τὰ ἔργων τῶν τε πληθύνει τ' ὁ δὲ
Πατρῶν, τῶν τε ὁμοσυνδύων τ' κόσμον, καὶ τὸν τίμων φανερῶν
ἑραμῶν, καὶ τ' ἱεραρχῶν τ' ὁμήγουσιν, καὶ τῶν χωρῶν τ' Μαρ-
τύρων, καὶ ἅπαν τὸ τ' ἁγίων γυναικῶν σὺν τῷ γα, καὶ ἵνα μὴ
καθ' ἑκάστον λέγω ὅλους τῶν ἁγίων πρόσβος τε καὶ μεσίτας εἰς τὸν
Θεόν, καταπίπτοντες ἅδη ὁνομαμάτων πολλῶν ἡμέρας εἶνεκα τ' καθ'
ἐκάστον ὄραν, καὶ δ' αὖτ' εἰς αὐτὸς ἄλλω λιθῶν καταφύγουσιν
ὑπερῶν γαλιουσιῆς. ὅπως γὰρ ἐπειδὴ ὄρα τῶ αὐτῶ φωτὸς
τὰ λαμπρότητα, καὶ ὄρα τῶ ἀμωσιπῶν τ' δέονται φανερῶν καὶ
χαιρῶν, καὶ πηγαὶ ἀσῶνται τ' ἰσῶν, διδάσκω ἑραμῶν καὶ
δωρῶν τ' χαιρῶν πᾶσι τοῖς πῶθω καὶ ἐν καταπέθει φωρῶν ἑραμῶν
τῶ θεῷ αὐτ' τιμῶν, ἡ μόνον τὰ ὀνόματα πῶθω λέγοντες, ἢ
καὶ παρὰ φῶν τ' μακαρίων αὐτ' λειψῶν, ἢ καὶ ποτὶ ἱεράν κά-

ΠΟΙΗΜΑ ΕΡΩΤΙΚΟΝ,
Λεγόμενον
ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ,

Συγγραμμένον ἀπὸ τὸν ποτὴ Εὐγένεσσαν
ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΝ ἢ ΚΟΡΝΑΡΟΝ

Ἀπὸ τῆς Χώρας τῆς Σιτίας τῆς Νηιοῦ
τῆς Κρήτης,

Τῶρα ἢ πρῶτῳ φοράν μὴ πολὺν κόπον, καὶ ἐπιμέλειαν
Τυπωμένον, καὶ Ἀφηρωμένον

Εἰς τὸν ἑκκλαμπρότατον,

Καὶ Λογιώτατον Ἀφέντῳ

ΓΕΩΡΓΙΟΝ
Τὸν Τζανδηρῆν.

Εἰς τὴν Βενετίαν. αψιγ'.

Εἰς ἢ Τυπογραφίαν Ἀντωνίου τῆς Βόρτολι. 1713.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

ΕΚΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΕ,

ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΕ ΑΦΕΝΤΗ.

Ἄπειραις ἑυεργεσίαις, ὅτε
εἰς διαφόρους καιροὺς ἔλα-
βα ἀπὸ τῆς ἑκκλαμπρότη-
τά σου, καὶ τὰ ἀναεῖθμῳ
χρήν, ὅτε ἔχω πρὸς τοιαύ-
τον μέγιστον Εὐεργέτῳ, μὴ ἔδωκαν πολλαῖς
φοραῖς αἰτίαν νὰ διαλογίζωμαι, εἰς τίνα
τρόπον δυνηθῆ ἤθελα νὰ ἀποδώσω μικρὸν
σημεῖον ἀχαριστίας εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν
σου, καὶ νὰ φανερῶ εἰς τὸν Κόσμον τὴν
ἄκραν Εὐγνωμοσύνην μου. Ἐτυχεν εἰς τῶ-
ν νὰ βαλθῆ εἰς τοὺς Τύπους μου τὸ πα-
ρὸν Ποίημα τοῦ Ἐρωτοκρίτου· καὶ νομίζον-
τες ἀρμόδιον τῆν ἀκαίριον νὰ πληρώσω τὸν
πόθον μου, ἠθέλησα νὰ τὸ ἀφιερῶ εἰς

a 3 τὸ

Τ Ο Υ

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μέσα σὲ τῶν καιρὸν ἦρθεν ἐκείνη ἡ ἄρα,
Νὰ μαζωκτῶν οἱ Στρατηγοί, ἢ ἀναγαλιάσει ἡ Χάρα.
Νὰ κοταροκτυπίσῃσι, τὰ δῶρα νὰ κερδέσῃσι,
Νὰ τιμηθῶσιν οἱ καλοὶ, καὶ ἔροιαθῶ ὅσοι πίστευσι.
Ἐκάπεχε ὁ Ραϊπέρης κένο, τὸ ἔργον αὐτοῦ,
Κ' εἰς μεγάλης πεθυμίας παρ' ἄλλων ἐκινήθη,
Νὰ δικιμάσῃ, καὶ νὰ δῆ μ' ἄλλοιο, καὶ κοτάσει,
Ἄν εἰν καλὸς νὰ πολέμησῃ σὰν κί ἄλλο παλιμαί.
Καὶ λέγει τὸ Πολύδωρον τὸς τῶν ὀρέξισα,
Καὶ φανερῶσαι πᾶσι, καὶ τῶν βυλλίσι.
Ὁ φίλος σου φρόνιμος, πᾶ πάντα δυσκολίαι
Τάχον ἐπίως ὀρέξισα, καὶ κείνα ὅτε γυρῶσαι,
Ἦ πάσκει πάντα, καὶ σβυδῆ ὁ λογισμὸς, ἐπ' ἔχει,
Καὶ τῶν ἀγάπῳ τῆς Ἀρετῆς νὰ μὴν τῶν ἐξέχει.
Κατέχοντασιν δυνεὶν παρ' ἄλλων Καβαλλάρη,
Ἐλόγιασε, πᾶς τῶν τιμῶν ἀπ' ἄλλος θέλει πάρε.
Καὶ τὸ Στεφανί τὸ χριστὸ μὲ εἰκος νὰ κερδέσῃ, (δέσει.
Κ' ἡ Ἀρετῆσιν εἰς πλείων φίλων, κ' ἀγάπῳ νὰ μπερ-
Γιαν.

1713 Βιτζέντζου Κορνάρου, Ποίημα ἐρωτικὸν λεγόμενον Ἐρωτοκρίτος. Antonio Bortoli, Βενετία

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ΘΕΙΔΑΣ, ΚΑΙ ΓΕΡΑΣ

ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,
 ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ,

Η'τοι τῆς Προσηγαμίνης.

Ε'τι δὲ

ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ,

Μετὰ καὶ τῆν ἀφορίαιον Εὐχών.

Εκδοθέν πῶν εἰς Χριστὸν τῆς Ἀρχιερείου,

Ἐπιμελίῃ, καὶ ἀγαθότητι

Τῶ Παινουρέτη Μητροπολίτη Νύσσης

ΚΥΡΙΟΥ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ.

ΕΝΕΤΗΣΕΙΝ. φψδ.

Ἐν Ἄντινῳ τῶ Βεργιῳ. 1714.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

ΤΩ' ΕΚΚΛΗΜΠΡΟΤΑ' ΤΩ,

Υψηλοτάτῳ, ἕ Θεοσεβείατῳ Αυθέντη, ἕ Ἡγεμῆνι

Πάσης Οὐγγροβλαχίας, Κυρίῳ, Κυρίῳ

ΙΩΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝῶ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΙ ΒΑΒΟΕΒΟΥΔΑ,

Προσκύεινι Ἐκτικῶν, Ἀρχιερατικῶν Ἐλογίῳ,

*Τῶ Ἡγεμῆνι κρείστῳ Θεῶν Γεννησῆν, καὶ πῶν ἱερατῶν ἑταρείῳ,
 καὶ συστάτῳ εἰς πάντας Ἐλληνας.*

Η Τὸς Θάρσαν σοφίας διαγότις. ΤΥΦΛΟΤΑΤΕ, καὶ
 ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΩ ΤΑ ΓΕ ΜΟΙ ΑΥΘΕΝΤΑ, ποιη-
 τικῆ ἀσῆς χρωματῶν, μυθικῶς μῦθῳ, ἀλλ' οὐκ ἀσῆσας, ἕ ὅ-
 μάλα ἰσοκαμιμῶς τῶν τῆς τῆ Προμηθεῖος συζύγου Παρθέ-
 ος διάπλασην ἑξοφαίμῃ. Παρασῶγα Σ γὼ τῆς τῆς ἐδι-
 κμῆς πλασῆς τῆς σιωπῆς τῆς ἀλομαλείας τῆς ἑμ-
 ζμῆσας, ἕ ὅπῃ τῆσας πῶν ἐκάμῃς σῶματι ἐξ ἐρατῶν τεχνου-
 γῆσαι, ἕκάσῳ αὐτῆς ἴδιαζον τὶ ἕ ἔκχου δῆριμα ἀυτῆ φιλοτιμωμῶν, ἐφ' ὅ ἕ
 Παρθέου προσημοσώμῳσα, ἀτῶ δὲ παρά παρῶν δῶρα λαβῶσας, ἕ αὐτῶν
 παρῶν ἐκαμῶν δῶρα τῆ Προμηθεῖς τυγχῆσασιν. Καὶ ταυτῆ μῆρ ἕν ὅι ἔξω
 τῆς κατ' ἡμῶς ἰδῶς ἀυλῆς σοφῆ τῶ ὁραίῳ τῆς Παρθέου, καὶ οἰκῆσας ἀ-
 φῶς ἕ χροσῆσας τῶς ἀνήσῃς κεκαλιστικῆσας ἑραψῶσας. Ἐγὼ γῶ μῆρ-
 τῆ τῆσας ἀφ' ὅσῃσας ὀλίγα φροντισῶν, τῆς ἀλυθῆσας τῆσας πραγμα-
 τῆ μῆρ προσῶσῶν, εἶδον τῶς ὀφθαλμοῖς μῆρ, ἕ σῶμα τῶ λογισμῶ, ἕς ἕ
 Γμετῆρα χροσῆσῶσῳ τῆ Κροσῆσῳ ὑπῶρχῆ ἀμῶς τῆσας πῶν φοροῦν δῶρα, ἀ-
 ρῆ τῆσας πολυαῖβαλον ἀγαθῆμῳ, ἐρασοπλακοῦν χροσῆσῳ κατιγαίγῳ. Καὶ γῶ ἕ
 παρῶσας Θεοραγικῶ τῆ Προμῆσῳ, ἕ πῶ τῆσας ἀμῶν τῶ παρῶν ἐπιστολῆσῳ, ἕ
 πῶσῳ τῶσας ἀφορμῶσας μεγίστῳ πραγμάτῳ καταβάλλῶσας, κῶδοκῆσῳ τῶ Γμε-
 τῆρα γαλλῆου Τυφλόπῆτῳ, ἐξ Ἐγῶσῳ Σ ὑπῶσῳ Ριζοχῆσῳ ἀφῶσῳ
 κοσμῆσῳ ἕ περιμῶσῳ ἀφῶσῳ ἀπῶ δόξῆσῳ εἰς δῶρα προβαλοῦσῳ,
 ἕχῳσῳ εἰς τῶν παρῶν τῆσας Θεοραγῆσῳ τῆσας Ἡγεμοῖας φῆσῳ ἀμῶν-
 σῳ, πῶσῳ εἰς τῶν ἀφῶσῳ Σ ἀφῶσῳ φροσῳ διαπῆσῳ, τῆσας ἀμῶσῳ
 μεγαλυμῶν, τῆσας πῶσῳ ἕ μακροσῳ τῆσας παρῶν κρατῶσῳ, τῆσας ἀμῶσῳ
 ζῶσῳ, τῆσας Ἐκκλησιαστικῆσῳ Σ Θεῶ Δράτῳσῳ ἕλασῳ, τῶν ὀπῶσῳ τῆσας
 ἕκκλησιῶσῳ ὑπῶσῳ ἀμῶσῳ, τῆσας ἀμῶσῳ σῶματῳ, τῆσας ἀμῶσῳ ἀφῶσῳ,
 τῆσας ἕγγῳ καὶ παρῶσῳ φίλας μεγαλοδῶρα, τῆσας πῶσῳ ἀφῶσῳ, Σ εἰς
 εἰσῳ καμῶν ἕ ἕσῳ χροσῆσῳ τῆσας, Σ ἕπῶσῳ Ἡγεμοῖας ἀμῶ-
 τῆσῳ. ἀμῶσῳ τῶν Γμετῆρα πολυχροῖον ἀμῶσῳ Σ φροσῳ οἱ παρῶ-
 τῶν ἐπιστολῶν, ὑπῶσῳ τῶ τῶν τῶν ἀμῶσῳ Θεῶ χροσῳ ἕκῆσῳ
 ἀμῶσῳ, μαλῆσῳ δὲ οἱ τῶ Βεργῆσῳ, καὶ τῆσας Ἐκκλησιῶσῳ Προσῳται. Πῶ-
 πῶλ-

ΠΕΡΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ
ΒΙΒΛΟΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΪΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ, ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΥ,
ΚΑΙ ΣΟΦΟΤΑΤΟΥ ΑΓΘΕΝΤΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΠΛΗΘΕ
ΟΥΤΕΡΟΣ ΛΑΧΙΑΣ
ΚΥΡΙΟΥ, ΚΥΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ
ΒΟΕΒΟΔΑ.

LIBER
DE OFFICIIS
CONSCRIPTUS A PISSIMO, CELSISSIMO ATQUE SAPIEN-
TISSIMO PRINCIPE AC DUCE TOTIUS UNGRO-VALACHIE
DOMINO, DOMINO
JOANNE NICOLAO
ALEXANDRI MAUROCORDATO
VOIVODA.
EDITIONE HAC SECUNDA LATINE CONVERSUS.

LIPSIÆ
EX OFFICINA THOMÆ FRITSCHII, 1722.

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ
Ο, ΤΕ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ

περί Καθηκόντων δόξαρον,
Κεφάλαιον, α.

Εἴηκεν ὁ θεὸς τῇ τῷ ἀνθρώπῳ φύσει τὰ σπέρματα τῆς ἀρετῆς.
διὸ ἐν ἡμῶν λόγος, (ὡς τῶν ἀλλῶν ζῴων διακρίθημεν) ὑπα-
γορεύει τὰ δέοντα, συνέδει τε καὶ τὰ τῷ ἐγγράφῳ ἡμῶν τοῦ ἐγκο-
λλημένους ἀνέκαθεν τῇ φύσει τύποις. λόγος γὰρ φύσι τοῦ ποῦ μὴ
ἢ ὁ νόμος σου, καὶ φῶς τοῦ τριβῶν μου. διὰ δὲ τῆ τῷ προπάτορος
ἀμαρτίαν ἀμαυρωθέντας αὐτάς, ἐλλαμπόμενοι τῇ χάριτι τῷ κοινῷ
νόμῳ, ἐφύλομεν τοὺς ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς βαφῆς καλλύοντες,

καὶ ἄ.

PROOEMIUM SCOPUSQUE LIBRI,
& qui de Officiis scripserint.

CAP. I.

Initia sunt divinitus naturæ ho-
minis semina virtutis. Itaque
ratio in nobis (per quam a ceteris
animalibus distingviamur usque præ-
cellimus) dicitur quid sit conveniens
quidve fieri oporteat: concinnatque

lex Scripturarum impressis primis
naturæ lignis. Lucerna enim inquit
pedibus meis verbum tuum, et lumen
semitis meis. Sed quia per peccatum
primi parentis hæc signa obcurata
sunt, debemus, illustrati gratia novæ
legis, ea tincturis divinæ Scripturæ
τῶν

Phil. us. v. 103.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Περὶ τῆς τῶν

ΣΦΑΙΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ,
ΣΥΝΤΕΘΕΝ

Παρά τῷ ἔλλογιματάτῃ, καὶ ἐπισημονικατάτῃ
Κυρίου Κυρίου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΓΟΡΔΑΤΟΥ ΧΙΟΥ,

Ἐπι δὲ καὶ

ΠΡΟΚΛΟΥ

ΠΕΡΙ

ΣΦΑΙΡΑΣ,

Διναλάμασι τοῦ πασαγίου, καὶ ζωοδόχου Τάρου τυπωθεῖ
ἵνα δωρεὰν παρέχεται, καὶ μεθ' ὅσων ὁμοίῃ τῷ πῶς
ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας διορθωθεῖ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ.

α.ψ.λ.

Παρά Νικολάου Γλυκοῦ τῆς ἐξ Ἰωννίνων.
Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

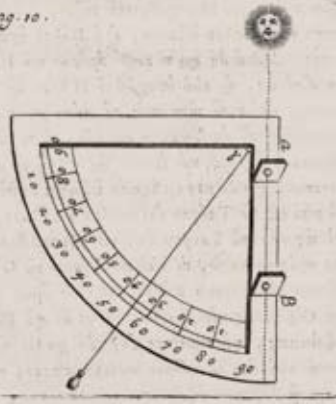
10 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΟΡΔΑΤΟΥ

Ἔσται δὲ τῷ Ἡλίῳ τὰ βόρεια Ζώδια, ἀφαιρέται δὲ τὰ ἐντὶ διαρι-
χομείου) γινώσκεται τὸ τοῦ Ἰσημεριου ὕψωμα. ὅπερ τοῦ περπη-
μοεῖν, λέγει δὲ τῷ ἴ. μοιρῶν ἀφαιρέσει, παρῆσσει τὸ ζητούμενον
ὕψος τῷ Πόλῳ. ἔσται γὰρ ὅσαι αἱ καταλειπόμεναι μοῖραι. καὶ
δὲ τῷ δευτέρῳ ὕψωματος ἀφαιρέσει ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῷ
Ἡλίῳ κλίσεις μοιρῶν οὕσα εἰ, ὡς εἶται τὸ ἐγκαταλειπόμενον μοι-
ρῶν εἰ, ὅτι τῷ Ἰσημεριῷ ὕψος. τῷ τῷ ἴ. ἀφαιρέσει, μόνας εἶπ
πῶς λθ, ὅσας καθ' ἡμᾶς ὁ Πόλος ὀφθαί ὕψωμοι.

Περὶ τῆς τοῦ ὕψους τῷ Ἡλίῳ, καὶ Ἀστέρῳ κατὰ
τὴν τυχούσαν ἄραν εὐρέσεως.

Ἦτος Ἡλίῳ, καὶ Ἀστέρῳ, φασὶ τὴν κατὰ τὸ ὀρίζοντες ὡς
σφῆρος τὸ κατὰ κορυφῶν σημείων αὐτῶν ἕκαστων, καὶ ἀνάβα-
σιν. ἢ τὸ μὲν μετρηθεὶς προηγουσμένων δέον εἶναι πῶς τὸ τῷ Πό-
λου ὕψος θυρόου-
σιν ἄρται. τὸ δὲ
λοιπὸν ἐν πολλοῖς
τῷ ἐπομένῳ ζῆτι-
μάτων ὡς ἐγνω-
μίον προσηγορεύ-
ται. Εὐρίσκειται δὲ
ἢ πολλῶν τῷ ἔρ-
γαίων, ἢ πῶς ἀρ-
χαίοις ἐπισημοῦται,
ὡς καὶ τὰ προκειμέ-
να εἰσι, τῶς Τετρα-
πημοεῖν, καὶ τὸ κα-
θόλου καλούμενον
Ἀστρολάβιον. καὶ τὸ
μὲν Τετραπημοεῖν

Fig. 10.

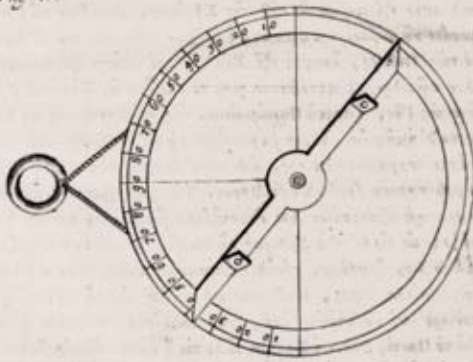
αὐτὸ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤῶΝ ΣΦΑΙΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 11

αὐτὸ κινήσει δίοπτρας, κατὰ τὸν ὀρίζοντες ἐκπλαθεὶς ὅσων ἔχει-
πῶς, σφῆρομοι τὴν πύγματια ἔχουσαν α β, πλάτῃ αὐτῶ σφῆ-
ρῶν Ἡλίῳ, καὶ κινήσει αὐτὸ αὐτὸ καὶ κάτω ἡμίμα, ἀρχῆς ἢ ἢ ἀκ-
τῆς τῷ Ἡλίῳ ἢ πῶς ἑσπίδος τῷ αὐτῷ πυγματίου ἢ διελθῶσα
χωρῆσει καὶ ἢ πῶς τῷ κάτω β. τὸ γὰρ αἰωρημοεῖν κατὰ τὸ γ-
κῆ-
φου σφῆρομοεῖν τὸ ζητούμενον παραστήσει. ἔσται γὰρ ὕψος τῷ Ἡλίῳ,
ὅσαι μοῖραι ἐπὶ τῷ Τετραπημοεῖν ἀρεθμοῦνται, μεταξὺ πῶς α β,
πλάτῃ, καὶ τῷ σφῆρομοεῖν, κατὰ τὴν αὐτὴν ὕψωμοεῖν καὶ τὸ τῷ ἀστέ-
ρῳ, καὶ μόνον ἢ τῷ δύο ὁμοίῃ τῷ ζητούμενον Ἀστὴρα ἀκριβῶς
διασάμειθα, καὶ τὴν τῷ ἡμέτερον ὀμματος ἀκτῖνα τῷ ἀστέρι προσ-
εἴψωμοεῖν.

Τὰ αὐτὰ δὲ πάντα, καὶ διὰ τὸ προκειμένου Ἀστρολάβίου ποιή-
σομεν. ἐπὶ μὲν τῷ Ἡλίῳ ἢ τῷ δύο ἑσπίδων ἢ πῶς δίοπ-
φας πυγματίων τὴν τῷ Ἡλίῳ ἀκτῖνα ἢ βιβλιζοῦντες τῷ πῶς αὐτῷ,
καὶ κάτω ἡμίμα γινώσκον κινήσει. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀστέρῳ τὴν τῷ ὀρ-
μῶν.

Fig. 11.

B 2 μῶν

1730 Κωνσταντίνου Γορδάτου, Εγχειρίδιον περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως..., Νικόλαος Γλυκός, Βενετία

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Νιασί ανάλωμασι και δαπαίη
Ανωίν Βίβλου μιανιτωδός,

Επιμωώς τε παρ Αλεξάνδρου Καγκελλάρου
Διορθωθέν

ΚΑΙ ΑΦΙΕΡΩΘΕΝ

Τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ Σοφιστῷ
Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων,

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΧΡΥΣΑΝΘΩ
ΤΩ ΝΟΤΑΡΑ.

ΒΕΝΕΤΙ Η ΣΙ, 1737.

Παρ Νικολάου τῆς Σάρου.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ,
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΟΥΣΑΛΗΜ,
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ.

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΧΡΥΣΑΝΘΩ

ΤΩ ΝΟΤΑΡΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΟΡΤΟΛΙΣ Ο ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ
ΤΑ ΟΣΑ ΚΑΤΑΘΥΜΙΑ.

ΚΟΙΝΟΝ μὲν τὸ ἕξ Βίβλους προσφανῆν· κοινὰ δὲ καὶ τοῖς προσφανέσιν αἱ ἀφορμαί. πλεῖσι γὰρ, καὶ δόξα, καὶ ἀξία, καὶ προγόνοι ἀγένηται, αὐτὰ καὶ ἕτοιμα συνήθητε ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐπανείν ἐθέλουσι πρέχειν. Ἐγὼ δὲ οὐδὲ ταύτῳ βαδισοῦμαι, ἀλλ' οὐδὲ ἐβ' ἦτον κοινῶν τῆς Σῆς Μακαριώτητος ἐφάψομαι· λίγα δὲ ἐβ' τῆς ψυχῆς αγαθῶν. κρείττον γὰρ τοῦτο ἢ κατ' ἐμὲ, καὶ διου τοῦ ἐπανείτου δέσμον· ἕτερόν τε ἄλλω ἀετιλῶ ἀξίως θαυμασί, καὶ τὸ ὑψίον ἐτι καὶ πολυμαθῆς. μάλλον δὲ καὶ τὸν ἱερὸν Ἀπόστολον προσκαλισται συναγορεύσασθε οἱ, καὶ ἕ κάλλιστα ἐκείνα ἐπιμετησόμενοι, τὸ δίκαιον, τὸ φιλάγαθον, καὶ ὅσ' ἄλλα τὸν ἀριστον Ἀρχιερέα χαρακτηροῦσιν πέφυκε. Ταῦτα δὲ καὶ τούτων πλείω τοῖς περὶ αὐτῶ ἐνασχολήσασθαι πεπαιδωμένοις ἰάσαντες, ποσούτων μένειν ἱρούμεν, ὡς τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ χρυσῷ τῷ γλωτῶν Χρυσάθῳ τῷ ἐβ' Εὐαγγελίῳ προσφέρομεν πραγματίαν, εὐ ποιούτες. οὐδὲ γὰρ ἀβίως ἐχρῆν· ἢ πῶς οὐκ ἀδικήσαιμεν αὐτῷ, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκτυπώσεως παροφάντες, καὶ τὸν ἕ μίγιστα συλλαβόντα ἡμῖν ἐς τὴν ἐργου ἐπανόρθωσιν; Δέξιο πότῃ, Πατριάρχων ἰδοῦσι, τὸ πρὸς ἐμοῦ ἐφειλόμενόν σοι ὄφλημα· οὐ γὰρ αὐ εἶποιμι δάρον, τὸ ἐμμελῶς ἐκποιθήσει, καὶ διὰ σοῦ τῆς ἀρέτης τυχὸν μεταρρυθμισέως. καὶ εἶθε, ὦ μοῦσαι καὶ χάρειτες, ὁ καὶ πολλοῖς καὶ καλοῖς τῷ Τυπογραφίαν Συγγράμμασι διακοσμήσας, μὴ παύει τοῦ λοιποῦ κειμήλια ἐβ' ἐπιστημῶν, καὶ τὸν ἄλλον πλοῦτον τοῖς φιλομαθῆσιν ἐπαγομένους.

Α 2 ΕΤΡΕ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΠΕΝΤΕΚΑΙ ΔΕΚΑ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΠΕΝΤΕΚΑΙ ΔΕΚΑ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

τῶν ἐπὶ Γ'υλιανῷ Τῷ παραβάτῃ Μαρτυρησάντων ἐν Τιβεριουπόλει τῆ κοινῆς Ἐπικαλουμένης Στρομνίτζης.

ΝΕΩΣΤΙ ΚΑΙΝῆ ΤΥΠῶ ἘΚΔΕΔΟΜΕΝΗ

Δασείῃ μὲν τῆς Σεβασμίας Μονῆς τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ναὸν τοῦ Θαυματουργοῦ.

Διορθῶσαι δὲ τῆ λογιστῆτι Κυρίῳ Μιχαὴλ τῷ Γκόρας.

Καὶ ἀφιερῶθῆσα Παρ' αὐτῷ τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρώτης Γ'ουσινιατικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κεῖφ Κεῖφ

Γ'ΩΛ'ΣΑΦ'.

Ἐν Μοσχόπολει.

1741.

Παρὰ Γρηγορίου Ἱερομονάχου τοῦ Κωνσταντινίδου.

ΜΗΝΙ' ΝΟΕΜΒΡΙ' Ω. ΚΗ.

τῶν ἁγίων Πεντεκαίδεκα Ἱερομαρτύρων τῶν ἐπὶ Γ'υλιανῷ τῷ παραβάτῃ Μαρτυρησάντων ἐν Τιβεριουπόλει.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐπιπέδῳ, Ἐπιχολογούμενῳ, τὸ ἄ ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. ἐν δὲ τῷ Κύριε ἐλέημα. ἰσάμην σίχως ἡ. Καὶ τὰ λοιπὰ τὰ παρόντα σεσημοῖα, ἤχος β'. Διτεροντες αὐτῶ.

Ποῖσις ἑφημερίων σέμμασιν. Οἷσις ὑμνωδιῶν ἄσμασιν, δεκμήσασιν ἀσεβείων. τῆς Ἱερομαρτύρας ἑσάμης, καὶ πρατυργίας σεπτεκαίδεκα. ὡς τῆς τιβεριῶν ὑπερμάχης. τῆς μὲν, ὡς χοροσασίας προεξάρχουσας, τῆς δὲ, ὡς ἡρώδης πρώτης Κοσιόσαστας, ἐν τῷ τῆς πίστεως λόγῳ, ἐσκηπῶντες πῶνοι, καὶ ἀθλήσαστας τοῦ αὐτοῦ. ὡς ἐσετε Κύριε. ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁμοῖον.

Ποῖσις τῆς τῆς Χειρὸς κήρυκας, ἐπανέσασιν ἐν ἰπτοῖσι. τῆς ὅρα τῆς εἰσῆς θαλαμῶντας. καὶ μαρτυρικῆς πλειθυμίας. ἐν τῇ πρὸς δυσμῶν τῆς τιβεριῶν, τιμῶντες τὸν ἐν ταύτῃ σεσεδρεύσαντα. Θεόδοσον τὸν σάβασιν θεοῖσι συμπερον. τῆ κατ' ἑρείν Σινδῶν, κομασίῳ ἡμα. δισεβίῳ μοσασί, συν ἑνδεκα ἑσπερίας, οἷσις μύσα σεσειδεμάθησας. Ὁμοῖον.

Ποῖσις διανοιῶν ὄμμασιν, θεωρήσασιν ἀαδραμέσας. Δέξασ ἑρῶνιαν, καὶ ἀφθαρτον. τὴν μετ' ἀγγέλων σεσεϊκόσιν. τῆς ἑπιπῆς Πρωτάδος τῆς Ἀγίων. ὁσῆνα τῆς ἀληθῆς θαληρηόμης. ἀπερ εἰσὶν ἀθεώρητα ἢ ἀφρασα. καὶ ἀκούσιν ὁ καρδία. ἡρώδης ἀσπκουσα, καὶ ἀσφικτα ἀγαθα. ἢ τῆς δεξισχύσεσιν ἀσῆως αὐτοῦ ἀνίσασθαι. Δέξα. ἤχος. ἄν.

Θεωρησίῳ

Ο Π Τ Ξ Γ Ι Ξ
 ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ
 ΚΑΛΒΙΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΟΥΤΕΡΟΝ ΚΟΙ
 ΜΩΜΕΝΟΝ.

ΕΓ' πνεσον ὁ ἠγαπημέ Ψυχῶ
 νε, ἀλλ' ὠξιάθλιε
 Λεθρε, τείνεξον τὴν ἀ-
 χλιῶ, καὶ τὸν κάρον, ἀ-
 νοίξον τὰ ὄμματα εἰς τὸ
 φῶς, δὲν εἶναι πλέον καιρὸς
 νὰ κοιμάσαι.

Τίς εἶναι; Τίς με σείει; Τίς μὲ πα- Λύθ.
 ράττει τὴν ἀπάπαντι; τίς τόσον ἀ-
 θάδης, καὶ πολμπρός μου ἀρσάζει τὰς ὥρας
 τῆς ἀνέσεως, καὶ με κλέπει τὴν ψυχίαν;
 τίς ἀνάμεσα εἰς τὸ ζοφερόν κάλυμμα τῆς
 νυκτός

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΙΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΜΕΤΑΓΩΓΗΣ

ΕΙΣ ΑΠΛΗΝ ΦΡΑΣΙΝ ΠΑΡΑΤΙΝΟΣ ΣΟΦΟΥ
ΚΑΙ ΠΕΠΑΙΔΕΤΜΕΝΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

ΤΑ ΜΗΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΩΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΔΑΠΑΝΗΣ ΤΟΥ
ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΧΗΡΕΙΩΤΑΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

ΤΖΕΛΕΧΟΥΤΡΙ

ΕΚ ΠΟΛΕΩΣ ΠΡΕΜΕΤΣΕ, ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΪΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΧΡΙΔΩΝ.

ΚΑΙ

ΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣΑ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ, ΤΗ ΑΓΙΩΤΑΤΗ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΣΗΜΕΛΗ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΜΟΝΑΧΟΥΣ,

ΚΥΡΙΟΥ

ΓΕΔΕΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ.

ΤΟΥ ΚΗΡΓΙΟΥ

ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΣΦΕΡΑΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΗΣ.

Εν Ληψία της Σαξωνίας,

παρά Ιωάννη Γκόττλοφ Έρμμαννελ Βρεϊτκόφ

α ψ ξ α.

ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΚΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ.

Λουκάς ο ιατρός, ήτο από τῆν Ἀντιόχεια, καθὼς διόλεν τὰ συναρμω-
τα αὐτῶ ἑπιπέρος κατὰ πολλὰ εἰς τὰ ἔθνη καὶ μαθηματὰ, ἀπο-
στῆς Παύλου τῶ Ἀποστόλου, καὶ ἀκούσας αὐτῶ εἰς ἄλλου τῶ ἑσπερας ἑ-
τος λοιπὸν ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον, περὶ τῶ ὅπως λέγει ὁ Παῦλος, ἀπερὸ αὐτοῦ
σὺ αὐτῶ τῶ ἀδελφῶν, ὃ εἰ ἴσασιν εἰ τῶ Εὐαγγελίῳ, κατὰ πῶσας τὰς ἐκκλη-
σίας, καὶ πρὸς τὰς Κολοσσαῖας· ἀπαλείψαι ἡμῶς Λουκάς ὁ ἀγαπίτος ὁ ἱατρός, καὶ
πρὸς Τιμόθεον· Λουκάς ἐστι μετ' ἡμῶν μόνος. ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλου βιβλίον ἱερατικῶν
τῶ ὅπως ἡ ἐπιγραφή λέγεται, πράξεις τῶν Ἀποστόλων. τῶ ὅπως ἡ ἱστορία διηγή-
ται ἕως δύο χρόνοις ἀπὸ ἑκαστοῦ ὁ Παῦλος εἰς τῶν Ρώμῳ, τῶ ὅπως ἕως τεσσαρῶν
χρόνων τῶν βασιλείας τῶ Νέρωνος. ἀπὸ τὰ ὅπως προέδομεν ὅτι εἰς αὐτῶ τῶ
Πόλλῳ ἔγραψε τῶ βιβλίον ταύτου. διότι ἡ περίοδος τῶ Παύλου, καὶ τῶν θύλων
καὶ ὅπως ὁ μῦθος, ἀκούει λόντος βαπτισθέντος, ὡς ἡμεῖς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις
γράφας, διότι δὲ ἴτον ὁσῶτον, ὁ ἀκούσας τῶ Παύλου, ἀναμεταβῶ τῶν ἰσ-
τῶν πράξῶν αὐτῶ, καὶ μὴ ἡμεῖς καὶ τῶ. ἀλλὰ καὶ Τριτηδικαῖος ἐκείνου τῶ χρό-
νον ἀναφέρει περιβύτηρον τῶν ἀποστόλων Παύλου, ἐλεγχθέντα ἐπὶ Ἰουδαίῳ οἱ ἀπὸ
αὐτῶ παρ' αὐτῶ συνταγῆς βιβλίον, καὶ ἀκούσας ὅτι διὰ τῶν ἀγαπίων τῶ Παύλου
τῶ ἑκαστοῦ ἐπέτο. διὰ τῶ ὅπως λέγει τῶς, ὅτι δὲ ἔγραψε τὸ βιβλίον εἰς τὰς πρά-
ξεις· διότι ὅπως Φορῶς λέγει ὁ Παῦλος εἰς τῶς ἐπιστολαῖς τε, κατὰ τὸ Εὐαγγέ-
λιον καὶ. Φορῶν ἐστὶν ἐπὶ περὶ τῶ κατὰ Λουκῶν Εὐαγγέλιον, λέγει ὁ δὲ Λουκάς
ὅχι μόνον παρὰ τῶ ἀποστόλου Παύλου, ἔμαθε τὸ Εὐαγγέλιον. ὡσῶν ὅτι δὲ ἴτον μὴ
τοῦ Κίριου, ὅταν ἴτον ἐδὴ σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. κα-
θὼς τὸ λέγει καὶ αὐτῶς περὶ αὐτῶ εἰς τῶ ἀρχῆν τῶ Εὐαγγελίῳ αὐτῶ. καθὼς πε-
ρὶ αὐτῶ καὶ οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ τῶ λοιπὸν τὸ μὴ Εὐαγγέλιον, τὸ ἔγραψε κα-
θὼς ἴσασιν τῶς δὲ πράξῶν, καθὼς εἶδον αὐτῶς ἐπὶ τῶς ἔγραψε. τὰ δὲ λέγει
καὶ αὐτῶ ἱερατικῶν, καὶ ἐβλάθησαν εἰς τῶν Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τῶν ὅπως ἀ-
πὸ τῶ τῶ εἰκοστῶ χρόνῳ τῶ Κωνσταντίου, ἐβλάθη τὸ σῶμα αὐτῶ, μετὰ τῶν λαῶν
καὶ Ἀσείων τῶ Ἀποστόλου.

ΕΠΙΕΡΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ, ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΡΘΩΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ, ΣΤΥΝΟΥΕΛΟΣ.

Λουκάς ὁ Εὐαγγέλις καὶ, τὸ μὴ γὰρ ἴτον ἀπὸ τῶν Ἀντιόχεια, τῶ δὲ τῶ
τέχνῳ ἱατρός. ἔγραψε δὲ τὸ μὴ Εὐαγγέλιον κατ' ἐπιτροπῶν, ἴτον
μὴ προσκαλεῖ τῶ Ἀποστόλου Πέτρου· τὰς δὲ πράξεις τῶν ἀποστόλων μὴ
προσκαλεῖ Παύλου τῶ Ἀποστόλου. διότι ἐπιτροπῶν μὴ μὴ τῶς ἀπαι-
τήσεις, καὶ μὴ μὴ μὴ τῶν Παύλου, τῶν ὅπως ἀκούσας καὶ ὁ Παῦλος, καὶ ἔγραψε
εἰς τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶ· ἀπαλείψαι ἡμῶς Λουκάς ὁ ἱατρός ὁ ἀγαπίτος ὁ Κίριος,
ἀπὸ αὐτῶ δὲ, εἰ ἐβλάθη, καὶ ἐβλάθη ἐκεί. ὡσῶν δὲ ἔμετετιθῆν εἰς τῶν Κωνσταντι-
νουπόλεως, μετὰ καὶ Ἀσείων, καὶ Τιμόθεον τῶν ἀποστόλων, κατὰ τῶν καιρῶν τῶ Βασι-
λέως Κωνσταντίου, τῶ Τῶ τῶ μεγάλης Κωνσταντίας.

πῶσας • πῶσας

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Κύριος Λουκάς, τὸ μὴ γὰρ ἴτον ἀπὸ τῶν ἀντιόχεια, τῶ δὲ τῶ
τέχνῳ ἴτον ἱατρός, καὶ εἰς τῶν ἔξω σοφίαν ποιῶν· καὶ ὅχι μόνον εἰς
τῶν ἔθνη, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν Ἑβραίων, σοφίαν ἀκούσας πε-
ποιδωμένος. ἔγραψε δὲ καὶ πῶσας εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, ὅταν καὶ ὁ Κύριος
ἡμεῖς ἰδύσασκεν ἐπίδοσαν εἰς αὐτῶν, ὡς λέγει τῶς, καὶ ἔγραψε καὶ αὐτῶς σίνας
ἀπὸ τῶν ἰδύσασκεν μαθητῶν, καὶ ὅταν δὲ αὐτῶν ἐκ κείνων ὁ Χρῆστος, τῶν ἱ-
στορικῶν μὴ μὴ τῶν κείνων. αὐτῶ δὲ ἀκούσας τῶ Κίριου, καὶ ἐπι-
δοσαν ὁ Παῦλος, ἔγραψε σωματικῶς αὐτῶ καὶ ἀκούσας, διδοσαν τῶ Παύλου
καὶ ἐπὶ λοιπὸν ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ πάσης ἀκριβείας, καθὼς τὸ δειχ-
ναι καὶ τὸ προέδομεν αὐτῶ ἡμῶς δεκαπέντε χρόνοις ὡσῶν ἀπὸ τῶν ἀκούσων
τῶ Χρῆστῶ τῶ ἔγραψε. τὸ γράφει δὲ πρὸς κατῶν Θεοφίλου συγγεντικῶν ἱ-
στοῦν καὶ ἄρχοντος· διότι τὸ Κρατίου, ἐπὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγεμό-
νων ἐλέγετο καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ Παῦλος, πρὸς τῶν ἡγεμόνα Φῶν, Κρα-
τίου Φῶν. καὶ πῶς δὲ ἀκούσας τῶν ὅτων καὶ ἀγαπῶ τῶν Θεῶν, καὶ καὶ κατὰ
τῶν Θεοφίλου καὶ κρατίου ἐστὶν. ὁ ὅπως ἐστὶν καὶ ἀκούσας κατὰ ἀκούσας
καὶ αὐτῶ τῶ ἀπὸ ἑσπερας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Κύριον.
Πολλὴν πολλὰ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διῶσιν περὶ τῶν πεπλη-
ρωσμένων οἱ ἡμῶν πραγματικῶν καθὼς παρέδοσαν καὶ οἱ ἀπ' ἀρ-
χῆς αὐτόπται, καὶ ὑπερέτα γινόμενοι τῶ λέγει· ἴδου καὶ μὴ πα-
ρικαλοδοκῶν ἀκούσων πῶσας ἀκριβῶς, καθὼς οἱ γράφει, κρατίου Θεοφίλου
καὶ ἐπιγινῶς περὶ ὡν καταχρήσας λαγῶν τῶν ἀσφαλῶν.
ἔγραψεν Πῶν ὅταν ἐπέτο εἰ πῶσας τῶ ἐπιχειρήσας; εἰ ψευδῶσιν· διότι πολ-
λὰ ἔγραψεν, ἀκούσας τῶσας· ὡσῶν ἴτον τῶ κατ' ἀκούσας, καὶ τὸ ἐπιγραφή-
ται τῶν ἰδύσων. εἰ ταῦτα λοιπὸν, ἐπιχειρήσας μόνον, ἴτον δὲ ἰδύσων· ἂν ἐπι-
δοσαν, καὶ ἡμῶς ἴτον ἀκούσας, διὰ τῶ ὅτι ἰδύσων, κατὰ ὅτι λοιπὸν ὁ Λουκάς,
ὅτι πολλὰ ἐπιχειρήσας· ἴτον εἰ εἰ λόγῳ, ἔγραψεν ὡσῶν ὁ Μαρτῶν, καὶ ὁ Κίριος, ὅτι ἴτον
χρησθέντα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰδύσων· διότι ἴτον τῶ ἴτον Πῶν ἐπὶ τῶσας τῶ
πάντα

πῶσας • πῶσας

CONSTANTINI
 PORPHYROGENNETI IMPERATORIS
 CONSTANTINOPOLITANI
 LIBRI DVO
 DE
CERIMONIIS
AVLAE BYZANTINAE.

PRODEVNT NVNC PRIMVM GRAECE

CVM LATINA INTERPRETATIONE

ET COMMENTARIIS.

CVRARVNT

IO. HENRICVS LEICHIVS

ET

IO. IACOBVS REISKIVS.

TOMVS PRIMVS CONTINENS LIBRVN PRIMVM.

LIPSIÆ

EX OFFICINA LIBRARIA IOANNIS FRIDERICI GLEDITSCHII

PROSTAT PARISIIS APVD BRIASSON, LE BRETON, DYRAND ET DAVID LAINE.

ANNO M DCCLL

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
 ΤΟΥ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ
 ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ ΑΙΩΝΩ ΒΑΣΙΛΕΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ΤΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙ-
 ΜΝΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ
 ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΠΟΥΔΗΣ-ΟΝΤΟΣ ΑΞΙΩΝ
 ΠΟΙΗΜΑ.

CONSTANTINI
 CHRISTVM AMANTIS ET IN EODEM
 CHRISTO AETerno REGE IMPERATORIS
 FILII LEONIS SAPIENTISSIMI ET PERPETVA
 MEMORIA CELEBRANDI IMPERATORIS
SYNTAGMA
 ET IMPERATORIA INDVSTRIA VERE DIGNVM
 OPVS.

λλας μὲν τῶν
 ἰσως ἴσους ἀντι-
 τι τὸ ἐγγράμμα
 περιττόν οἱ ἴσως
 αὐτῆ τῶν ἀναγ-
 κῶν φρονεῖ, ἡμῶν
 δὲ καὶ ἴσως φίλοι, καὶ περισπούδα-
 τω, καὶ τῶν ἄλλων ἀπείρου οὐκ ἐπι-

lis forte nonnul-
 lis, qui non tan-
 tam rerum neces-
 sariarum curam a-
 gunt, hoc opus
 superfluum videri
 fuit: nobis autem carissimum, diu
 expetitum, et magis familiare
 A

ΤΗΣ ΤΟΥ
ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΔΟΣ

ΟΤΟΜΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ.

QUI, QUID SIT PULCHRUM, QUID TURPE, QUID UTILE, QUID NON,
PLANIUS AC MELIUS CHRYSIPPO ET CRANTORE DICIT.

GLASGUAE;
IN AEDIBUS ACADEMICIS,
EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS,
ACADEMIAE TYPOGRAPHI,
MDCCCLVI.

ΤΟ ΤΗΣ
ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΩ.

ΟΥΔ' ἔλαβ' Ἀτρείος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊότητι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὡς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτόλοκος, κινυρῆ, ἢ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὡς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάνλοσ' εἴσθη,
Τὸν κλάμεναι μεμαῶς, ὅστις τῷ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάανθε υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησε
Πατρόκλειο πεισύνος ἀμύμονος· ἀγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
Ἔσθη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφέες, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειῶν τ' ἐπικέρον
Πάτροκλον βάλει δεξιῖ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ μὲ ἕα κλέος ἐξέλον ἐνὶ Τρώεσσι ἀριεῖσαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιθήδεα θυμὸν ἔλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, ἢ μὲν καλὸν ὑπέβριον εὐχέλαιάαδαι.

(+++++)
(+++++)
(+++++)

Βιβλίον καλούμενον

ΡΑΝΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΛΗΤΕΥΣΙΣ

Εν ᾧ περιέχεται κεφαλαίων ἄριθμος ὀγδοήκοντα ἑνός, ὡν ἕκαστον τῶν ἀκτῶν τῆς γραφῆς ὡς ἴσον ἀράχνης, φαίνεται διαλυοῦν ῥαψισμῶν τῶν τῶ σκοτός.

Τότε μὲν πρῶτον τύποις ἐξεβόθη, ὅτε ὁ οὐκ κερμενικός ἐκοσμεῖτο ἔθνος παρὰ τῆ παραγωγῆς κυρίου κυρίου κυρίου.

Δία ἀγαλμάτων τῶν εὐσεβῶν ἡ ὀρθοδόξου χριστιανῶν, ὡν τὰ ὀνόματα γραφῶν κυρίου, ἐν βιβλῶ ζωνῆ, κηρύττειται πάντων αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ. σωτηρίῳ ἐν α ψ μ ς.

κεφ : α . φύλα . τὸ βάπτισμα, ὃ κέχρηται ἡ κατ' ἡμᾶς ἐκκλησία ἐς καθάρσιν ἀμαρτιῶν, ἔκ ἐξ ἄνθρωπων, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐστίν, πᾶς δὲ, ὅς ἂν τὸ θεοῦ δοθεῖν μυστήριον τῆ βαπτίσματος ἀδελφῶν, ἀνθρωπίνην κατασκευὴν μυστηρίων, ἀντὶ θεῶν βαπτίσματος ἀποδείξειτο, ἢ δύνῃται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἡραμῶν.

φύλ : γ . κείμενον διορισίς τῶ ἀρεποκαγίτς.

φύλ : ε . θεωρία διορισίς.

κεφ : β . φύλ : ζ . ἀποδείξεις ὅτι θεῶν ἐστὶν ἐπιτολὴ κελύμενα ἡμᾶς μήτε διδοῖναι τοῖς ἀρχαίοις τὰ θεοῦ δοθέντα μυστήρια, οὔτε μὴν δεχθῆναι τὰ κατ' ἐφεύρεσιν τῶν ἀρετικῶν μυστήρια, ὅτι ἐστὶ ψευδῆ.

κεφ : γ . φύλ : η . ἀποδείξεις, ὅτι θεοῦ ἐστὶν ἀπόδειξις τοῖς διδασκασίμ ἄλλοτρά τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ἡ δεχομένοις αὐτὰ, ἡ ἐν τῷ ἀληθῆς βάπτισμα.

κεφ : δ . φύλ : θ . οἱ τῶν οὐκ κερμενικῶν συνόδοι, ἡ ἀπολλων καμόνες τῆς μὴ βαπτιστέμετας ἐπιστῆς ἡμῶν τῷ θεῷ βαπτίσματι ἀναβαπτίζεσθαι κελύμεσιν ἡ τὸν μὴ ἔτι δρώμετα εἶτε ἐπίσκοπον, εἶτε πρεσβύτερον καθαιρέσει καθυποβάλλασιν.

κεφ : ε . φύλ : θ . ἀποδείξεις, ὅτι ὁ παππικός ἀλκυρός ῥαψισμός, ἡ σὺν ἀλατ, σίελος, ὅς κέχρηται ἡ λατί.

ἑρέων ἔχ ὁ μὲν ἕδωκα τὸν ἀλκυρόν ἁγιάσαι ῥαψισμῶν, οἱ δὲ δύνῃται τὸ ποιεῖν, ἀλλ' ἕτεροι τῶν λατινικῶν ἑρέων δύνῃται τὸ ἀλκυρόν ἁγιάσαι ῥαψισμῶν, ἕτε μὴ τῶν λοιπῶν ἀρετικῶν οἱ ἑρέοι δύνῃται τὸ ποιεῖν . διὸ κα κείμενον τὸ ἁγίασμα ταυτὰ παρὰ κακά, ἡπερ ἡ τὸ λατινικὸν παρὰ ῥαψισμῶν.

κεφ : ο η .

Ἀποδείξεις, ὅτι εἰ βδλωται οἱ λατίνοι ἐν πράκτως ἴδειν, ἡ τὸ μὲν θεῶν βάπτισμα διατηρεῖται ἁσπῶν, τὸ δὲ παππικὸν ῥαψισμῶν σῆπει, ποιήσασμεν μετὰ τῶν λατινῶν, ὡς ποτὲ ἐποίησεν ἡλίας ὁ ῥοφῆτης μετὰ τῶν προφητῶν τῆ βαπτισμα, λαμβάνων αὐτὸς τῶν εἰρησοφῶν τῶν δὲ ἑτέρων ἀφείκε τοῖς ψευδοπροφηταῖς.

Ἀλλ' ἐπέπερ οἱ λατίνοι σοφοὶ ἕδωκα τῶν ἐμῶν, ἡ διακρίσιν δύνῃται, δια τὸ κατὰ μετὰ τῶν προφητῶν φθῆξασιν ἡλίας . εἰς ποτὲ οἱ λατίνοι χαλαρῶσιν ἐπακφοτεροῖς ταῖς ἰγῆμας, καταλιπαροῦντες τὸ θεοῦ δοθεῖν μυστήριον τῆ βαπτίσματος, ἡ πορευοῦνται ὡς τῶ παππικῶ δυνάδες ῥαψισμῶν ; ὡς ποτὲ οἱ εἰδωλολάτρης ἰσραὴλ ὡς τῶ βααλ ; ἡ εἰ μὲν ὁ ἕδωκα ῥαψισμῶν ἐστὶ θεῶν, πορευοῦντων οὐ σωῦνται, εἰ δὲ ἔκ ἐστὶ θεῶν, ὡς κατὰ χθῶν, καταλιπαροῦσασιν αὐτοῦ, ἡ πορευοῦντων ὡς τῶ θεοῦ δοθεῖν βαπτίσματος εἰ δὲ μὴ μὴ κηθῆναι δοκῆσιν ἡμῶν τὸν εἰδωλολάτρην ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ χεῖρον κείμενον ὡς τῶ εἰδωλολάτρης ἰσραὴλ, ὡς τῶ πλάην τῶ βααλ, ἡ τὸ θεοῦ γεμῶμενον θάυμα τῶ πυρός, κατελείπει τὸν βααλ καὶ

1756 Ευστρατίου Αργέντη, Βιβλίον καλούμενον Ραντισμοῦ στηλίτευσις. Κωνσταντινούπολη.

**ΒΙΒΛΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΝ ΚΑΛΟΤΜΕΝΟΝ
ΦΩΣΦΟΡΟΣ**

Συντεθέν ἀπλῆ φράσει παρὰ τοῦ
λογιωτάτου κυρίου Αναστασίου Πάπα τῆ
ἐξ Ἰωαννίνων, καὶ ἀφιερωθέν τῷ ἀξιο-
τάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν ἰατροῖς κυρίῳ
Μιχαλάκῃ τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ ἐκ Μονεμ-
βασίας, ἐν ᾧ ἐρωτᾶ ὁ Μιχαὴλ καὶ ἀπο-
κρίνεται ὁ Ἀναστάσιος φιλαλήθως
καὶ ὀρθοδόξως.

Ἀδείκαστος τῷ πανηγρωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ μητροπο-
λίτῃ ἀγίῳ Σεργίῳ κυρίῳ κυρίῳ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ:

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ

αψιθ.

Σεργίῳ τῆς μακεδονίας ἡ ἐμὴ ἐλπίς ἐν τῷ ἀρεσίῳ
Νῦν πρῶτον τύτῳ ἐκδοθέν παράτινον
εὐρισκομένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν τῇ πόλει

Βιέννα ἐν ἔτει 1756.

BIENNA

Τυπωθέν παρὰ τῷ Ἰωάννῃ Θωμᾷ Τράτ-
νερ, Καισαρικῆ Βασιλικῆ Βιβλιοπωλεῖ.

Πᾶσι τοῖς ἀναγνώσκουσι τὸ χαίρειν
καὶ υἱέλαινειν.

Τρία τὰ ἀνευεργέτητα, Θεός, γονεῖς,
καὶ διδασκάλου, διὸ δὴ τρισὶν εὐδύ-
ναμεθα τὴν πρέπσαν εὐχαρίστησιν κατ'
ἀξίαν δῶναι, Θεῷ, γονεῦσι, καὶ διδασκά-
λοις· ὁ μὲν γὰρ Θεὸς τῇ ἀρρητῷ αὐτῆ
παντοδυναμίᾳ, τὰ πάντα ἐκ τῆ μηδαμῆ
μηδαμῶς ἔτος ἐποίησε, καὶ ἡμᾶς ἐκ τῆ μη
εἶναι εἰς τὸ εἶναι ἐπλασεν· οἱ δὲ γονεῖς,
κατὰ τε δεύτερον τρόπον, τῷ δεσποτικῷ
λόγῳ ἀυξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, τῷ
συνδέσμῳ τῆ μυστηρίῳ τῆ γάμου, τὸ
εἶναι ἐκ τῆ μη ἡμᾶς εἶναι δίδωσιν, οἱ
δὲ διδασκάλου, τὸ εὖ εἶναι ἡμῖν παρεχέ-
σιν· ὁ δὲ, τῷ τρόπῳ, εὐχαρισεῖν δεῖ
αὐτοῖς, τῷ μὲν Θεῷ λατρεύειν, τῆς δὲ γο-
νεῖς τιμᾶν, τῆς δὲ διδασκάλου μακαρι-
ζεῖν, καὶ θαυμάζειν τὰ ὑπομνηματα αὐτῶν
ἀναγνωσκόντες· ἔρρωθε ἁδερῶν ἀριστοῖ.

Ἐπίγραμμα ἰατρικόν.

Λειμῶνος ἔνδον ἡμέλισσ' ἐνεσιδύσα
Κανθῆς ἀμείψας ἄνθος ἐκτελεῖ μέλι
Ἀθανάσιος Ἐμμανὴλ βερροϊαῖος.
ἐν Βιέννα αψιθ:

Φωσφο-

ΦΩΣΦΟΡΟΣ

Κατ' ἐρωταπόκρισιν σύντομος.

Ἐρώτησις.

Μιχαὴλ: Παρακαλῶ φίλεμοι λογιω-
τάτε κύρ Αναστάσιε, νὰ μὲ εἰπῆς,
πῶς ἐγνώρισες τὸν Θεόν, καὶ συγνώθη
μοι εἰς τὴν τ' μικρὰν ἔρευναν.

Ἀπόκρισις:

Ἀναστάσιος: ἔχαρην ὑπὲρ περισσῶς
εἰς τὴν σὴν φιλομάθειαν, καὶ ἀγχίνουσαν
φιλτάτη μοι κεφαλῇ· δι' ἧς εἶναι πρὸς
Α α εἶδη

ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ
ΡΑΝΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΛΙΤΕΥΣΙΣ.

Πρώτον μὲν Τύπων ἐκδοθεῖς ἐν Κωνσταντινῶν, ὅτε ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος
 ἐνομήσατο παρὰ τῷ Πανκρητικῷ Πατρὶσι ἡμῶν,

Κ Τ Υ Ρ Ι Ο Υ

Κ Τ Υ Ρ Ι Ο Υ Κ Τ Υ Ρ Ι Α Λ Ο Υ.

Νῦν δὲ τὸ Δεύτερον ἐδόθη εἰς Τύπων εἰς Τρέγλεισσαν, Ἑλληνιστὶ, Λατινιστὶ,
 καὶ Ἰταλιστὶ, δι' αἰτίων πολλῶν τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀλλοτρῶν τῶν
 κληρικῶν ὑμῶν.

διὰ Δαπάνης, καὶ ἕξειδε τῆς Σεβαστίας, καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τῆς κατὰ τὴν Νύκτον
 Κίρκου, ἐπιφορημένων.

Τ Ο Υ Κ Τ Υ Κ Κ Ο Υ.

δι' ἐπισκοπίας, καὶ ἐπιμηθείας, τοῦ Παισιδαγιωτάτου

Κ Τ Υ Ρ Ι Ο Υ Σ Ε Ρ Α Φ Ε Ι Μ
ΤΟΥ ΠΙΣΣΙΔΕΙΟΥ.

Τὸ καὶ τῆς κείτης Ἱερᾶς Μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἣτις τὸ μέγα ἀλλότρου ἔχει, διὰ
 τῆ ἡ αὐτῆ εὐχρίσθαι τῶν Θεωματογραφῶν Σειβαρῶν Εὐαίας, τὴν παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ
 ἁπὸ Ἰερουζαλὴμ.

ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΙΟΥ.

Παρὰ Ἰωάννη Γόττλοβ Ἐμμανουὴλ Βρέιτκορφ 1758
 ἐν Λείψῳ τῶν Σαξῶν.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

PRAEFATIO

Τῶν ἐκτελεσθέντων γυνώσκων τῆς Ἁγίας *Læturis geminis filiis sanctæ Christi*
τῆ ἁγίας Ἐκκλησίας, χαίροντες. *ecclesias salutem.*

Επεὶ ἰδοὺ ἀπέβη τῷ τῷ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλη-
 σίας κινήσει καὶ τῶν ἁλλοτρίων ἐξ ἡδὴ ἰ-
 στίας ἐκ παρακρητῶν ἀντιθέτων· ἵνα καὶ
 εἰς τὴν ἐκείνου χρονίαν κινήσει ὄχι καὶ
 ἐπιτεθῆται τῷ βίβλῳ, καθὼς ἀνοήτως τε, τε
 κληθείς τῷ ὅλιθῳ ἑσπέρηται, καὶ τὸ ὅλιθον
 τῶν παπικῶν ἐπισημῶν, μέγιστον ἐκ ἀποδείξεως
 ἰδόντες ἐκ Λατίνων δουλοῦν γυνώσκων, ἵνα χα-
 λωρῶσιν ἐπισημῶν ἐπισημῶν τῶν
 τῶν γὰρ εἰς τὴν ἀποδείξεως παιδείας, ἵνα
 φαίνονται ἐπισημῶν ἐπισημῶν, πλασματι-
 κῶς ἐκ τῆς ἁγίας ἁγίας, καθὼς ἐπισημῶν
 τῶν ἐπισημῶν· ἁγίας, καθὼς ἐπισημῶν
 τῶν ἐπισημῶν· ἁγίας, καθὼς ἐπισημῶν

PREFAZIONE

Ai lettori ed ai figli sinceri della S. S. Chiesa di Gesù Cristo salute.

L'ho scritto alla chiesa se si è di ridorre alla ragione quegli, che si sono allontanati dalla
 retta strada, e dalla vera dottrina. Per questa ragione ho voluto scrivere questo libro
 colla solita precauzione, che dimostrerà chiaramente la verità del divino battesimo, e la
 necessità dell' asserzione Papale, affinché i Latini finalmente illuminati sappiano con quan-
 ta facilità l' dracogna infernale vorrebbe pontare agghiacciarsi. Mentre lo stesso accade ai lati-
 ni, ed occidiate altre volte agli Ebrei erranti nella solitudine. Num. cap. 21. Siccome allora
 Idem

1758 Σεραφεῖμ του Πισσιδέιου, *Βιβλίον καλούμενον Ραντισμού στηλίτευσις.* Johann Gottlob Immanuel Breitkop, Λειψία

ΕΚΛΟΓΗ
ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ ΠΑΝΤΟΣ
Εἶστε Δοξολογίαν ἢ Εὐχὴν ,
Συλλεγεῖσθαι μὲν παρὰ τῶν ἔλλογιμω-
τάτων Διδασκάλων Κυρίως Νεοφύτου
τῶν ἐξ Ἑβραίων .

Ἀφιερωθεῖσα δὲ , τῷ Ὁσίῳ Πατρὶ
ἡμῶν ἈΘΑΝΑΣΙῶ τῷ ἐν τῷ ἈΨῶ .

Νυνὶ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ,

Σωδραμῆ ἔδαπάνη ἔ Πανοσιώ-
τάτων Ἀρχιμανδρίτου ἑ μεγίστου
Δούκας Κυρίου Κοσμά ἐπιδασκίτου .

Ἐν τῷ Ὁρίῳ πῦ ἈΨῶ . 1759

Παρὰ Δέκα Σωτήρη , τῷ Ὁσίῳ .

Η ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM

TESTAMENTUM.

JUXTA EXEMPLAR MILLIANUM.

TYPIS JOANNIS BASKERVILLE.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
M DCC LXIII.

SUMPTIBUS ACADEMIÆ.

303

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. 1.

1 ΤΩΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περὶ πάν-
των, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν
2 τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς
ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, ἕς ἐξελέξατο, ἀνε-
3 λήφθῃ. Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ
παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν
τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ
4 τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγ-
γειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ
περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠγάσατέ με.
5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθή-
σοσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔμετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέ-
6 ρας. Οἱ μὲν ἔν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγον-
τες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις
τὴν

παρὰ Παναγιώτη Κυριακίδου . τῶ εὐστατίῳ .

ἢδ
 τῷ Θεῷ . ἐδὲ καὶ θέλετε καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις κέρδη καὶ πλῆθη , σηκώσετε ἀπὸ τοῦ μέσου τὰ ἀμφελεῖ καὶ περιττὰ ἔξοδα , αὐτὰ τὰ πολλὰ , καὶ μεγάλα , εὐχαρισθεῖτε εἰς τὰ ἐλαφρὰ , ἔ ευκολοπόριστα , ὅσα καὶ πρέπουσι εἰς δούλων κατά- ρασιν , καὶ ὄχι αὐθευτῶν . μὴ σκορπάτε τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ , εἰς μάταια καὶ φαρμασιῶν , καὶ ἐτρεῖ ἐσθε ἀμερδεεῖς , πάντοτε ζήτε καλὰ , ὅτι καὶ πλῆσιος ἀληθινός λέγεται , ὄχι ἐκεί- ρος , ὅπῃ ἔχει πολλά , ἀλλ' ἐκείνος ὅπῃ δὲν χρειάζεται πολλά : , ἢ πλῆσιος εἰς ὃ πολ- λά κεκτημένος , ἀλλ' ὅπῃ πολλῶν δε- ὀμερος : Θεολόγος , τὸτο προβλέπων- τας ἔ ὁ ἀπέρολος Παῖλος ἐς τὴν πρὸς τιμοθεοῦ ἐπιστο- λὴν κεφαλαίῳ : ε μὸς τὸ ἰδίδαξε : , ἐς πο- ρισμὸς μέγας ἢ εὐσε- βεια μετὰ αὐταρ- χειας . ἔπα ἔ ἐλάλησα ἄμαρ τίαμ ἔκ ἔχω .

ἸΠΒ,

Λόγος ἕτερος περὶ τῶν γάμων :

Δ ἐν χωρῇ μεγάλῃ τέχνῃ , ὅπῃ ἔχει μικρὸν μῆν , καὶ ἐπὶ δὲν γυαρίζει τὰ σφάλματάς , καμμίαν διόρθωσιν ἄς μὴν ἐλπίζει εἰς αὐτὰ . εὐτυχὴς ὅμας ἐκείνος , ὅπῃ ἀκρεῖ τὸ καλὸν , καὶ πάλιν βλέπει τὸ κακὸν , αὐτὸς εὐρίσκει καὶ ἐλευθερίαν τῶν κακῶν , καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ἀγαθῶν . τὸ ἔμα γεμῆ ἢ ἀφροσύνη , ἔδειν καὶ ὁ σοφὸς παροϊμασίας λέ- γει : , ἀμὴρ ἀφραμ ὀρίσσει ἑαυτῷ κακά . τὸ ἄλλο ἔξ ἐμαρτίας γεμῆ ἢ φρόνησις , ἔδειν καὶ ὁ σοφὸς σαραχ διδάσκει : , ὁ ροήμων ὀδερ ἐν τῷ ὀλισθαίμεν αὐτῶν . ὄκ τῆτε συμεκροτήθεισιν βελαι καὶ βελευτήρια , ὄκ τῆτε σύροδοι , ἔ συ- μελευσεῖς ὀκλεκτῶν ἔ φρομίμων ἀνδρῶν , ὅπῃ πολ- λακίς ἔδαμεν εὐραμιν μεγάλην , ἐς ὀλίγον καιρὸν διόσκημα μὰ ἀφαισιθῆ , διὰ μὰ μὴν ἔχει σύτρο- φομ τὴν καλὴν βελὴν . καὶ ἄλλοτε ἀμάγαλιμ μί- σμ καλὴν βελὴν γυμνήν ἀπὸ δύραμιν , μὰ κατορ- θῶση πολλὰ καὶ μεγάλα ἀνδραγαθήματα . ὄδειν δίκαιως καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς μᾶς διδάσκει : , βελὴ σοφῶ ,

Z 7

Μ Η Ν
Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ .

Ε΄χον ἡμέρας , λδ. Η΄ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ. καὶ ἡ νξ ὥρας ιβ.

Εἰς τὴν πρώτην, Μνήμη τῆς Ἀγίας Οὐσιαστυρας Εὐδοκίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἢ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ε΄ δωκας σημεῖωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, Σ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατεῖα μαρτύσασα, ἀθλήσασα τὸ δεύτερον, τῆ ἐχθρῶ καθείλες, ταῖς μηχανουργίας, ἐ μίκτω ἡρας κατ' αὐτῆ, αὐτὴ Εὐδοκία Θεομακάρισε, διόσε ἐρεφάωσεν ἐσὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Γηπέσ ο φιλαθρωπος, ἐ Σωτήρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς ἀλλάξει, ἀσθόρου τὸν θεῖου εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πτωρ Θεοπρίσσει, ἐ ἕκατος ἀόρτα, Μαρτυρίαν ἑσάχων, ἡλιθιασ ὄρτως, Σ ἀποθνήσκουσας ρονταῖς, ἐδι-σώρηθης δεφαι τῆ Πνύματος, τῆ σέ μεταποιήσασα, ἐ ἀλλοίωσας τῆ κρείττορι, ἀλλοίωσασατος χάριτι, Εὐδοκία Παμώφημε.

Ομοίον.
Η Εκτίς ἡραγέσκειας, ζωοποιῶσιν προ-σάματι, Εὐδοκία παμώφημε, με-κρῶσασα παρσοφει, ἐ μὲ οἰκείας τῆς Οὐρα-νός, μτ Μαρτύρων καλῶς τελεσασα, τῆ δρομοῦ τῆς ἀθλήσεως, τῆ σωτηρίας τοῦ Πνύματος, ὑπέρ πάντων τῆ πίστεσε, ἀμυμῶντων προσβῶσασα.

Δέκα, ἢ. Α. Β. Γ. Γωάρης Μοραχῆ.
Κ Αταληπῶσα τὰ τετηρῶ, ἐ ποικίλα τῆ βίης ἡ Οἶα Σ Μαρτυς, ἐ Σταυ-

ρῶν ἀραμεῖν ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τῆ μμ-φάθλιῶναι σοι Χοιρῆ, ἐ σὺ οἰμωγαῖς δα-κρύων ἔβασ' μὴ με τὴν πόρῶν ἀσπορρίθης ὁ ἀσῶντες καθαίρω. μὴ με τὰ δακρυα πα-εἶδης τῆ δερῶν ἐφλημάτω. ἀλλὰ δεξαι με ὡσπῶ τὴν πόρῶν ἐκαίρω, τὴν τὸ μύ-ρου σοι προσεμέγκασα, ἐ ἀκῶσω καγῶ. ἡ τίς τις σε σέσωκῆ σε, πορῶν εἰς αἰρῶν.

Καὶ μὲ, Στ. Τημερος ἀπέστειλε Χριστῆ.
Μεταῖστω ἢ κεκτοσαι, ψυχῆ ἀμετα-ρόντε. τί βραδυῖας, τῆ θανάτω ἡ τομῆ, ἐγγίξασ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῆς. τῆ Θεοτόκῶ δράμε πρόσωσεον.

Σταυροθρονοῦ. Ομοίον.
Ο ρῶσῆσε σφαιρήθρω, Χοιρῆ ἢ σέ κη-σασα, ἀρεβῶσ' τί τὸ ἔσῶν ὁ ὄρω, Μυστήριον Τίε μῆ; πῶς ἐσὶ ἕλῶν θημό-κας, σαρκὶ κρεμάρῶντος ζωῆς χορηγῆ; Χρῆ εἶδῶναι, ὅτι αὐτῆς ἡ μνήμη τῆς Ἀ-γιας ἐπ' τῆ Ἀγία Μ. ἢ ἡρη ψάλλεσθαι τὸ Γιδιόμελον, εἰμῆ ἐπ' Σαββάτω αὐτῆς, ἢ ἐκτίς τῆς Ἀγίας Μ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄. Η΄ Ἀμαρῆσιν Γησῶ.
Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρου, ὁ Καρῶν τῆς Ἀγίας.
Οὐ ἢ ἀκροφίχης.

Τῆς Εὐδοκίας τῆς ἀγῶνας αἰμῶσω.
Ω, δὲ α. ἦχος πθ. Ο΄ Εἰμῆς.

Σωμεν τῆ Κυρίῶ, τῆ διαγαγοῦτι
Α τῆ λαοῦ αὐτῆ, ἐπ' ἐρυθρῶ βαλῶσῆ,
ὅτι μόρος ἐπείθεω διδέξασαι.

Θ Ε Ω Ρ Ι Α
Τ Η Σ
Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ,

ΣΤΗΝΤΕΘΕΙΓΣΑ ΥΠΟ
ΙΩΣΗΠΟΥ ΤΟΥ ΜΟΙΣΙΟΥΔΑΚΟΥ
ΤΗΣ ΟΠΟΙΑ

Υποσηφισεν πρώτον μὲν Μία Ἐκδοσις τῶν Κεραι-
τέρων Προβλημάτων τῆς Γεωγραφίας ἐν εἶδει Ἐπα-
γωγῆς : δεύτερον δὲ Μία Ἐκδοσις τῆς Πολιτικῆς
Ἐπιστῆς, ἢ τῆς Καλωδορίας, ἐν εἶδει Προσαρτήματος.

Ἐκδοθεῖσα νῦν τὸ πρῶτον
Ἐν τῇ Ὀσιότητι τῆς Ἀυστρίας, 1781.

Παρά τῷ Ἐυγενεῖ, ἢ Ἀυτοκρατορικῷ ἢ Βασιλικῷ
Τυπογράφῳ Ἰωάννῃ Θωμᾷ τῷ ἀπὸ Τράττνερ.

ΤΟΙΣ ὙΨΗΛΟΤΑΤΟΙΣ, ἘΤΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΣ, ΚΑΙ
ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΟΙΣ ἈΘΕΝΤΑΙΣ ΚΑΙ
ἩΓΕΜΟΣΙ,

ΤΩΤΕ ΚΥΡΙΩ, ΤΩ ΚΥΡΙΩ, ΚΥ-
ΚΥΡΙΩ, ἸΩΑΝ- ΡΙΩ, ἸΩΑΝΝΗ,
ΝΗ, ΚΩΝΣΤΑΝ- ἈΛΕΞΑΝΔΡΩ,
ΤΙΝΩ, ΤΩ ΜΟΥ- ΤΩ ὙΨΗΛΑΝ-
ΡΟΥΖΗ, καὶ ΤΗ,

ΤΟΙΣ

Νῦν πανσόφως ἅμα καὶ πανταχῶς πρωταγεῖσι, τῶ μὲν
ἀπὸ τῆν ΜΟΛΔΑΥΙΑΝ πάσαν, τῶ δὲ ἀπὸ τῆν
ΔΑΚΙΑΝ πάσαν,

ΠΑΝΤΗΟΚΛΙΤΙΚΩΣ,

Τοῖς Ὑμετέροις ὙΨΕΣΙΝ ἀνίκει, Ὡ
Ἐμμοσάτατοι καὶ Φιλομοσάτατοι Ἡ-
ΓΕΜΟΝΕΣ, ὅτι, ἐν ᾧ προκειθε
ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῶν Ὑμετέρων Ἀκαδημιῶν,
X 2 να

ΤΟ ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

Οὐδεὶς πάντως δύναται νὰ ἀφῆδῃ μετὰ λόγου, πῶς
ἡ Γεωγραφία εἶναι μία ἀπὸ τῶν ἀναγκαιότατων
Ἐπιστημῶν, ἐπομένως δὲ, πῶς εἶναι παραδοτέα
ἐν πᾶσι τοῖς σχολείοις ἁπλῶς. Πάντες οἱ Ἀε-
χαιοὶ εἶχον αὐτὴν ἐν ἰσχυρίῳ μεγάλῳ, καὶ ἤδη οἱ Νεωτε-
ρικοὶ, οἵτινες περὶ τὴν οὐκ ἀνεπισημασμένην τῆς κεντρικῆς
ἰδέας, πάντες ἐνασχολοῦνται ἐν αὐτῇ. Οὐδεὶς νέος εἰσωπῆς
κλείει τὸν ὄφθαλμόν τῆς καλῆς μαθήσεως αὐτῆς, χωρὶς προ-
τὴ νὰ μεταγωγῆθῃ ὀλίγον ἢ πολὺ ἐν τοῖς ὁρίσι τοῦ
γεωγραφικῆς. Οἱ Μεσομυθικοὶ, τὰ Ἡλιασσία, αἱ Ἰσημε-
ρῆαι, τὰ Πλάτη, τὰ Μήκη, αἱ Διάφοροι Θέσεις τῆς Γῆς,
ὁμοίως δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἀνεκτὰ τῆ Γεωγραφίας, εἶναι τῶν
σήμερον παρὰ τοῖς Ἑσρωπαϊοῖς τοσούτου κοινὰ, ὥστε καὶ τὰ
κορῆσια αὐτὰ καὶ ὁμιλοῦσι, καὶ νοῦσι αὐτὰ.

Τὸ πρῶτον, τὸ χρῆσμον, τὸ ἀναγκαῖον, καὶ τὰ τρία
κατέστανται αὐτῇ τῇ Ἐπιστῇ, καὶ ἰσχυροῦσι ἕκαστον, ὅστις
βύλται μετὰ λόγου νὰ λογιθῆ ἀνώτερος τῆ κοινῆ ὁμι-
λίας, νὰ μετέχῃ ὁπωσδήποτε τῆς γνώσεως αὐ-
τῆς. Ἡ γῆ, ἑλκῆς λαμβανόμενῃ, εἶναι λογιστὴ ὡς πρὸς
τῆς

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
 ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ, ΚΑΙ ΠΑΛΙΑΣ
 ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
 ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ
 Η'
ΑΝΑΣΚΕΥΗ
 ΤΗΣ ΤΟΥΤ' ΒΟΛΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΟΥ,
 τῆς καλῆμένης
 ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΘΕΙΣΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ,
 ΕΚ ΤΗΣ ΓΑΛΛΟΝ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΪΣΑ,
 Η' ΠΕΡ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ
 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Εν τῇ ΒΙΕΝΝῃ τῆς Ἀβερίας σ. ψ. ψ.
 ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΑΥΤΑΘΛΑΦΟΙΣ ΜΑΡΚΙΔΕΣ ΠΟΥΛΙΟΥ.

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ ΤΟΥΤ' ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ.

Εν τῷ κείμενῳ ὄντες τῆς ἐξ αὐτῶν τῶν ἑαυτῆς ἀπαργάνων Χριστιανικῆς Βασιλείας, ἐζώμεν ἡμῶς καὶ μετὰ παρὶδόντων ἰπτακαίδικα αἰώνων ἐφειλοντας ἐπι γράφειν περὶ ὑπεράσπισιν τῶν ἱερῶν ἡμῶν βιβλίων. ἵδὲ αἱ λαμπραὶ τῆς ἀγότητος αὐτῶν ἀποδείξεις, αἱ ἐν ταύταις ἐκτεθένται ἀγγελάμμοισιν, ἵδὲ τῶν ποιῶντων ὁ Ζήλος, ἵδὲ τῶν ἀκατακρίτων ἢ προσοχῆ κατόχουσι εὐσεβίου τὴν προπέτειαν τῶν συγγραφέων, τῶ ἀπατῆν τε καὶ βλασφημεῖν ἐπιθέτοντες, ὡς, τινέων ὁ τῆς περὶ τὴν ἱεροῦ φιλοσοφίας ποιητῆς, μὴ ἀπατήσας τοῖς ἀγγελάμμοισιν, τοῖς δὲ τῆς ἀσκαλοῦ τῶν ἑαυτῶν σφαλμάτων ἀπακαλύψαι μὴ τὴν ἀξιοπιστίαν αὐτῶν, ἀγαγόντι δὲ ἐπὶ τὸ μεταμφορὸν φῶς τὴν τότε ἀμείψασαν, ἡδὲ ἄλλως ἔχοντα μετὰ δικαιοῦ σιωπῆν ἰσχυραῖσι τὰς παραδοξολογίας καὶ τὴν Περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπισυναρῶσαι ἐν ἄλλοις τερατώδεσιν αὐτῶν πόνηματα ἄλλα λιψαντα τῶν ἡδὲ πεκατωμένων αὐτῶ ἀγγελάμμοισιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
 Περὶ τοῦ κύριου καὶ τῆς ἀληθείας τῶν τῆς νέας
 Διαθήκης Βιβλίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.
 Περὶ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων.
ἈΡΘΡΟΝ Α.
 Περιέχον τὰς ἀποδείξεις τοῦ τῶν Εὐαγγελίων κύριου.

Ἀπὸ τῶ καὶ ἡμῶς ἀρχὴ τῶ πρώτου αἰῶνος τῆς χριστιανικῆς ἔτιος ἡδὲ αἰῶν ἐξ ἡ μὴ παρασχῶν πολλὰς ἐκκλησιαστικὰς συγγραφεῖς. ὡς τινέων μὲν τῶν πρὸ τῶ πρὸ αὐτῶν αἰῶνος συγγραφέων, πάντες δὲ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων μαρτυροῦντων. Περὶ τῆς ἐξ ἡ τῶν ἑαυτῶν ἐκδόσεων, καὶ ἡ τῆς σιμῆς τῶν μαρτυροῦντων αὐτῶν ἐκδοσῶν ἐδοῦντο ἀπακαλύψαι ἡμῶς τὴν ταύτην πόνη αἱ ἀποφαντικῶς τῆ ἀπιστίας ἑαυτῶν ἐκδόσεις, ἀναγκαζόμενοι ἐμολογεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῶ τεσσάρων αἰῶνος πάντες κοινῶς, οἱ τε χριστιανοὶ καὶ οἱ ἑθνικοὶ ἐγνωρίζον τὰ τέσσαρα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΤΗΙΟΥ

ΜΕΛΗ

PARMAE

IN AEDIBVS PALATINIS

MDCXCIII

TYPIS BODONIANIS

13

ἐπιστολάς κομίζω·
καί φησιν ἐυθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
Ἐγὼ δὲ, κῆν ἀφῆ με,
δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
Τί γάρ με δεῖ πέτεσθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδροισι καθίζειν,
φαγῶσαν ἀγρίον τι;
Τὰνῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσι
τὸν οἶνον ὃν προσπίνει.
Πιῶσα δ' ἂν χορεύσω,
καὶ δεσπότην Ἀνακρέοντα
πτεροῖσι συγκαλύψω.

1780-1790 Giambattista Bodoni, Πατρότυπα ελληνικών χαρακτήρων, Πάρμα

Ο ΛΥΝΘΙΑΚΟΣ

Λ Ο Γ Ο Σ Α.

ἌΝΤΙ πολλῶν ἂν, ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημαῖον ἡμᾶς εἶναι τοιαῦτο, εἰ φανερόν γενοῖτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει, περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. Ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως εἶθελιν ἀκούειν
5 τῶν βουλευμένων συμβουλευέειν. Οὐ γὰρ μόνον, εἰ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκοι τις, τοῦτο ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε· ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης ὑπολαμβάνο, πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρημα εἰσίοις ἂν ἐπιελθεῖν εἰπεῖν, ὅσ' εἰ ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφο-
10 ροῦτος ἡμῖν αἴρεσιν γενέσθαι.

Ὁ μὲν οὖν παρὸν καιρὸς, ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μοι οὐκ ἴσκει, φωνὴν ἀφίεις, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων αἰσίοις ἀντιληπτέον εἶναι, τίπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. Ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὄνινά μοι δοκοῦ-

l. 3. περὶ ὧν, id est, ἐν τοῖσι περὶ ὧν.

l. 7. vulg. ἦκει: praetuli ἦκοι quod dat Hermogenes, qui hunc ipsum locum refert in libro de Ideis. Cod. N habet ἦκοι scriptum supra ἦκει.

l. 9. εἰ ἀπάντων, scilicet τῶν λεγθέντων.

l. 12 et 15. πραγμάτων ἐκείνων, rerum quae illic, nempe apud Olynthum, geruntur.

OLYNTIACA

PRIMA.

Breve exordium.

ΕἰϋΙΔΕΜ arbitror, ὁ Athenienses, multae pecuniae vos id praelaturos, si planum fiat quid futurum sit e republica in eo negotio de quo nunc deliberatis. Quum res igitur ita sint, convenit ut ultrò et libenter eos qui consilium dare volunt audiat. Neque enim, si quid utile meditatus aliquis attulerit, hoc audire solum licebit et amplecti; sed istud etiam vestrae fortunae esse existimo, multa dictu opportuna subito in mentem venire nonnullis, ita ut ex omnibus vos utilia eligatis quam facillime.

Confirmatio.

1°. Praesens certe occasio, ὁ Athenienses, tantum non edita voce loquitur, vobismetipsis curam rerum illarum esse suscipiendam, si modò vestrae ipsorum saluti consulere studeatis. Nos autem nescio qua ratione mihi videmur esse erga illas

l. 14. vulg. αἰσίων cum spiritu leni: dedi ex Fel. et Bav. cum spiritu aspero αἰσίων, i. e. ὑμῶν αἰσίων, vestrae ipsorum.

Λ Ο Γ Γ Ο Υ

ΠΟΙΜΕΝΙΚΑ

τά κατά

ΔΑΨΝΙΝ και ΧΛΟΗΝ.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ, τῆς ΑΟΥΣΤΡΙΑΣ,
Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας
Γεωργίου Βεντότη

1792.

Λ Ο Γ Γ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Σ .

Πόλις ὄτι Δέσβε, Μιτυλήνη, μεγάλη καὶ καλή· διείληπται γὰρ εὐρίοις ὑπερρεῖσιν τῆς θαλάττης, καὶ κεκοσμηται γεφύρας ξεσῆ καὶ λευκῆ λίθου. Νομισεῖς ἢ πόλιν ὄραν, ἀλλὰ νῆσον· Ἀλλὰ ἐκ ταύτης τὴ πόλεως, τὴ Μιτυλήνης, ὅσων ἀπὸ θαλίων διακοσίων, ἀγρός ἦν ἀνδρός εὐδαίμονος, κτήμα κάλλιστον· Ὅρη θηροτρόφα, πεδία πυροφόρα, γήλοφοι κλημάτων, νομαὶ ποιμνίων· καὶ ἡ θαλάττα προσέκλυζεν ἠϊόνι ὀπτεταμένη ψάμμω μαλθακῇ.

Α

Εν

ΠΑΝΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΕ ΑΨΧΟΝ!

Τὴν χάριν τῆς εὐεργετικῆς σα γνώμης, ἧς ἐπέδειξω ἐκ πρώτης ἐντεύξεως πρὸς ἐμὲ τὸν εὐτελέστατον, ὃ ἐκ προγόνων λαμπρότατος, καὶ πολλοῖς πλεονεκτήμασι φυσικοῖς τε καὶ ἐπικτήτοις κεκοσμημένος, καὶ βασιλικῶν ὑπεργιῶν διὰ ταῦτα ἠξιομένος, κατὰ τὸ προσῆκον ἀπομνημονεῦσαι βεβλόμενος, παρὰ τὸ προσῆκον παρρησιάζομαι μικρὰ ἀντὶ μεγάλων, καὶ ἐδὲ ταῦτα ἐκ τῶν οἰκείων, ἀλοτριῶν

ΝΕΟΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ.

ΤΌΜΟΣ ΤΈΤΑΡΤΟΣ.

Μεταφρασθεῖς, τὰ μὲν 32. 33. καὶ 34

Κεφάλαια,

παρὰ τῷ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΕΝΤΌΤΗ ΖΑΚΤΝΘΙΟΥ.

Τὰ δὲ

35. 36. 37. 38. & 39.

παρὰ τοῦ

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΘΕΤΤΑΛΟΥ

Διορθωθεῖς & ἐκδοθεῖς παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

✠

Κ' Βιέννη. 1797.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΒ' ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὑπερον ἀπὸ αὐτῆν τὴν συνομιλίαν ἠκούθη ὁ λόγος ὅτι ἐφθασεν Ἀρείτιππος ὁ Κυρηναιὸς, ποτὲ δὲν τὸν εἶχα ἰδῆ· μετὰ τὸν θάνατον τῆ διδασκαλίᾳ τε, ἐταξίδευσεν εἰς διάφορα γένη, ὅπου ἀπέκτησε μεγάλην φήμην (α) Πολλοὶ τὸν ἐδεωρῶσαν ὡς νεωτερίζοντα ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, & τὸν ἐγαλλῆσαν πῶς ἠδέχθησεν ἡ συζήσις τὴν τερατάδι ἐνωσιν τῶν ἀρετῶν & τῶν ἡδονῶν. ὡς τόσον κοινῶς ἐνομίζετο ὡς ἀγχιῆς ἄνθρωπος.

Φθάνωντας εἰς Ἀθήνας, ἀνοίξεν εὐθύς τὸ χολειὸν τε (β) ἐμβῆκα & ἐγὼ μὲ τὸ πλῆθος Ὑπεροντὸν εἶδα & κατὰ μόνους, καὶ ἰδὼ σχεδὸν τὴν περίληψιν ὅπερ με εἶδακε τῆ συζήτητός τε

α) Διογ. Λαίρτ. εἰς Ἰ. Ἀρείτιπ. βιβ. β' §. 79. Βιτρέμ. εἰς προοίμ. βιβ. ε' φύλ. 102.

β) Διογ. Λαίρτ. εἰς Διοχίμ. βιβ. β' §. 62.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΠΑΤΡΙΚΗ

Συντεθείσα Παρά τῷ Μακαριωτάτῳ
Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως ἱεροσολύμων
κὺρ ἈΝΘΙΜΟΥ εἰς ἀφέλειαν
τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν νῦν πρώτον
τυπωθεῖσα ἐν ἰσλίας βασιλείᾳ τῷ
Παναγίῳ Ταφῷ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-
ΠΟΛΕΙ

Παρά τῷ Τυπογράφῳ Πουγῷ Ιωάννῃ
ἐξ Ἀρμενίων

αΨη

ΕΠΙΤΟΜΗ

Ἐκ τῶν Προφητειακοδικαδικῶν Φυλῶν

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ

Διαφέρει κατασκευαστικῶν Εὐχῶν· Περιέχει ἡ τὰς
Θεολογικὰς, ἡ πρὸς Θεὸν ἔγκρα Θεωρητικὰς Εὐχὰς

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΗΡΩΝΟΣ.

Ὡν ἐν τῇ ἀρχῇ Λόγος τις περὶ Μετανοίας
καὶ ἐν τῷ τέλει Λόγος ἕτερος περὶ Ἀρχιερωσύνης.

Νῦν μὲν Τύποις ἐκδοθέντα διὰ βασιλέως
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ἡ ΘΕΙΟΤΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙ
ΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Ἐπιμελῆς δὲ διορθωθέντα παρὰ τῷ ἐν Μοναχίῳ
ΕΛΛΗΧΙΣΤΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

Εἰς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ἀφέλειαν.

Ἐν τῷ τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Τυπογραφεῖω. Ἔτος 1799.

Στίχοι ἡρωικοὶ ἐν εἰδει εὐχῆς, εἰς τὸν Παναγιώτατον, ἡ
Θεοτάτον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, Κύριον Κύριον
Νεόφυτον, ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως ταύτης τῆς Βίβλου.

Ὀλβίζω Σε ἄριστ' ἱεραρχῶν ἀρχιεραρχῶν
Πασῶν Πελοπίων, Βασιλίδος δεχάμε ἔδους.
Ποιμὴν ἀγλαόμητι, ὑπέρθρον ἐχ' ὅτις Θεοῦ,
Ἀμφοτέρων πολὺς τε, Φρένας πολὺς τε κέρησον.
Ὄνομα κηρύσσον, Φιλῶ νεοφύλιος ἰσχυρῶν.
Ἀμφαδίως ὄτ' ἔθικας, ἐπ' ὅμασι τῶν Φιλοχρίτων,
Ἄς πάρος εὐχετόωντο, θεοδὲς ἡμέρας εὐχῆς,
Τρηνέοντες ἀνακτα, Θεὸν μέγαν Τψιμίδοντα.
Πρώτον μὲν Γενετήρα, ἰδ' Τίεα Πνεῦμα μέγιστον,
Σκυθεοὶ λισσόμενοι, Τριάδος κράτος ἰσοφίετον.
Θεοτόκον Μαρίνην τε, λιταζόμεν' ὡς ἐπίτακον.

Ὀλβίζω Σε ὅτι πρῆγμα, τὸδ' ἔδρασεσ ἀβιόδαρον.
Ὅφρα λόγος λίπης, σοῖς ἐπιγόνισι γενέθλαις,
Ἦλας οἰσι Θεὸς, βροσίης γίγνητ' ἀμπλακίον.
καὶ ἄλιτροι χαίρεσιν, ὅλη Θεότητι μινάτες,
Δάκρυσι ἡ σοναχίαις, κικαθαράμενι ἀνομιῶν.
Ἦλισον αὐθιγες, πόλλ' ἤλιτον ἀίσουλα εἴξας.
Σὴν κατὰ μελιχίον, Θεὸς Ἰλαθι καίμ' ἰλίκαρε.

Ὀλβίζω Σε τρεῖς, ἡδὲ λιτάζω Τία Θεοῖο,
Ἐκ μονάδος τῆς, Σίο προσημίμου δεκάδ' ἄλλων.
καί σοι ἱερῷ προσημίως, μελιχίαι ἀσματα Δαβίδ.
Ἄθάνατος μὲν Σοί γε, Φυλαξί πῖλοι ἡδ' ἰπίερος.
Ἄθάνατος σική ἐσι, Τεῆ ἐπὶ δεξιτέρῃ Φι.

Ὁς σε

1798 Ανθίμου, πατριάρχη ἱεροσολύμων, Διδασκαλία πατρική. Ρογος Αγαρεαν, Κωνσταντινούπολη.
Τὸ βιβλίον τυπώθηκε στο αρμενικό τυπογραφείο του Yonhannês Arowç'ecî Αγαρεαν και του γιου του Ρογος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ

Συμπεθεῖσαι παρὰ τῆς Γενναίας

Κυρίας Χιλιάρχου

ΕΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΤΟΥ

τῶν Τακτικῶν Στρατωμάτων

τῆς

ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ἐπιμυθεῖσαι παρὰ τῆς Γερουσίας,
καὶ διαπροσαγωγῆς Αὐτῆς δημοσιω-
θεῖσαι διὰ τῆς τύπης.

Ε Ν Κ Ε Ρ Κ Τ Ρ Α

Ἐκ τῆς τῆς Γένους Τυπογραφίας διὰ
Διονυσίου Σαραντοπέλου Διδάκτου.

Περὶ διαφορῶν χρεῶν ἐκάστης πολεμικῆς
ἀπὸ ἀπλῆς στρατιώτης ἕως Χιλιάρχου

Τὸ πολεμικὸν ἐπάγγελμα κατὰ τὴν
ἐπικρατῆσαν κοινὴν γνώμην τῶν πολι-
τικῶν ἑθῶν, εἶναι τὸ πλέον ἐνδοξόν,
τὸ πλέον ἐντιμόν, καὶ τὸ πλέον ζη-
λωτὸν ἀπὸ ὅλων τῶν ἐπαγγέλματων.
Οἱ Βασιλεῖς τὸ ὑπερασπίζουσιν ὡς ὄρ-
γανον τῆς δυναμείας τῆς. Οἱ λαοὶ τὸ
σεβονται ὡς πηγὴν τῆς ἀσφαλείας τῶν
καὶ ἡ Ἐκκλησία τὸ ιομίζει ὡς ἔρεισμα
τῆς Πίσεως. Ὅλα τὰ ἀναρίθμητα
μέλη, ὅπῃ περιελθόνται εἰς αὐτὸ τὸ
ἐπάγγελμα ἀπὸ τῆς Ἀρχιστρατήγου
ἕως τῆς τελευταίας στρατιώτης, σεμνύον-
ται ἐπίσης μετὰ τὴν ἐνδοξὸν ὀνομασίαν
τῆς στρατιώτης. Ἐκάστος λοιπὸν στρατιώ-
της, ὡς προσάτης τῆς Πίσεως, τῆς
πατρίδος, καὶ τῶν νόμων, ὡς προμη-
θεὸς τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, πρέπει
να

Dovere del Semplice Soldato:

IL semplice Soldato conviene che sia
religioso, zelante, e che abbia
una ferma ed inconcussa fede nel suo
Sovrano; che professi una cieca som-
missione, ed obbidienza a qualunque
comando de' suoi superiori; che senta
un appassionato amore per la sua
professione; e soprattutto che sia do-
tato del sentimento generoso di una
somma pazienza in qualunque fatica,
strettezza di circostanze, e privazione
d' ogni genere, che spesse volte ac-
cadono nelle spedizioni Militari, e in
altre occorrenze di servizio.

Il Soldato non deve mai mostrare
di sentir pena nell' esercizio del suo
dovere, ne al caso delle privazioni,
che di necessità deve spesso soffrire:
Egli è per questo, che il Soldato
viene severamente punito quando vi
manca, poichè il lamento discioglie
la subordinazione, e la cieca ubbi-
dien-

Χ.Χ. (1804) Ε[μ]μανουήλ Παπαδόπουλου, Διδασκαλία στρατιωτικάι.
Η του Γένους Τυπογραφία (Διονυσίου Σαραντόπουλου), Κέρκυρα